

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.12.2010
KOM(2010) 815 endelig

2010/0395 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om de finansielle regler vedrørende Unionens årlige budget

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Nærværende forslag er udarbejdet under hensyntagen til de nylige lovgivningsmæssige og politiske udviklinger i forhold til finansforordningen¹.

- 1) Af hensyn til den retlige klarhed og for at lette Europa-Parlamentet og Rådets forhandlinger (i det følgende benævnt "den lovgivende myndighed") samler og erstatter forslaget to tidligere forslag fra Kommissionen om ændring af finansforordningen i en enkelt tekst og i et almindeligt lovgivningsmæssigt format (ingen omarbejdning). Disse to tidligere forslag vedrørte på den ene side den treårige revision af finansforordningen (KOM(2010) 260 endelig), som især afspejlede det reelle behov for en genvurdering af mekanismerne til budgetgennemførelsen i lyset af den aktuelle økonomiske situation og med fremtidens politiske udfordringer for øje, og på den anden side den revision af finansforordningen, der var nødvendig for at tilpasse den til Lissabontraktaten (KOM(2010) 71 endelig), herunder medlemsstaternes forpligtelser vedrørende intern kontrol og revision og deres deraf følgende ansvar under delt forvaltning. Disse to tidligere forslag (KOM(2010) 260 endelig og (KOM(2010) 71 endelig) trækkes således tilbage.
- 2) Herudover er der i forslaget også indarbejdet de ændringer til finansforordningen, som skyldes vedtagelsen af forordning nr. 1081/2010 vedrørende oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (i det følgende benævnt "EU-Udenrigstjenesten")².

1.1. PROCEDURE

Det følger af Lissabontraktatens ikrafttræden, at fusionsforordningen skal revideres efter den almindelige lovgivningsprocedure som omhandlet i artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For at give lovgivningsmyndigheden et samlet overblik over de foreslåede ændringer forelægges gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen (i det følgende benævnt gennemførelsesbestemmelserne³) i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene sammen med finansforordningen i en samlet pakke. Gennemførelsesbestemmelserne, som indeholder nærmere bestemmelser som supplement til finansforordningen, vil blive vedtaget i henhold til de beføjelser, som Kommissionen er tillagt i medfør af artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Nærværende forslag indeholder ingen *substantielle* ændringer i forhold til de to tidligere forslag nævnt i punkt 1 ovenfor. Det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der vedrører gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen (SEK(2010) xxx), og som Kommissionen fremlagde i tilknytning til den treårige revision, forbliver således gyldigt.

¹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 26.6.2002.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2010 af 24. november 2010.

³ Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/2002 af 23. december 2002.

1.2. TIDSPLAN

Det skal erindres, at denne revision af fusionsforordningen finder sted, samtidig med at forberedelsen af programmerne for efter 2013 også er i gang. Revisionen bør derfor ses i denne bredere kontekst. Det er derfor vigtigt, at samtlige aktører i lovgivningsforløbet, navnlig Europa-Parlamentet og Rådet, bliver enige om en ambitiøs tidsplan for denne revision og om behovet for at sikre sammenhæng mellem de finansielle regler i finansforordningen og indholdet i sektorspecifikke retsgrundlag. De bør for at nå dette mål nå til enighed om pakken (finansforordning og gennemførelsesbestemmelser), så den kan anvendes fra den 1.1.2012, hvilket er en meget ambitiøs tidsplan i betragtning af de indbyggede krav i den almindelige lovgivningsprocedure.

2. FORSLAGETS MÅLSÆTNING

Budgettet er et af de centrale instrumenter i gennemførelsen af Unionens politikker. I 2011 forventes bevillingerne til Unionens politikker til fordel for Unionen og dens borgere at overstige 126 mia. EUR. I den aktuelle økonomiske situation er det så meget desto vigtigere, at mekanismerne til gennemførelse af budgettet fungerer så effektivt som muligt og letter gennemførelsen af Unionens politikker, samtidigt med at der sikres en forsvarlig forvaltning af de europæiske skatteborgeres penge. Navnlig er det vigtigt, at mekanismerne er simple og gennemsigtige (især for de endelige modtagere af EU-midler), giver mulighed for at rejse andre ressourcer end EU-budgettet og samtidigt styrker Kommissionens ansvar for gennemførelsen af budgettet som omhandlet i artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Finansforordningen indeholder samtlige de principper og regler, der ligger til grund for gennemførelsen af Unionens budget. Forordningen er af horisontal karakter og anvendes på alle områder vedrørende udgifter og indtægter.

2.1. GRUNDLAGET FOR NÆRVÆRENDE REVISION

Finansforordningen bør kun indeholde grundprincipperne (finansforordningen, afsnit II) og grundreglerne for budgetmæssig og økonomisk forvaltning, idet de nærmere vilkår bør beskrives i gennemførelsesbestemmelserne og bløde lovgivningsinstrumenter som f.eks. interne retningslinjer. Disse principper bør efterleves i alle retsakter⁴ og af samtlige institutioner. Principperne bør forblive stabile og undtagelser begrænset til et strengt minimum.

For så vidt angår indholdet, bør de centrale elementer i finansreformen fastholdes, navnlig: de finansielle aktørers rolle, betydningen af den finansafgørelse, der vedtages af kollegiet for driftsudgifter, integreringen af kontrol i de operationelle tjenester, de interne revisorer, aktivitetsbaseret budgettering, moderniseringen af regnskabsprincipper og de grundlæggende regler for tilskud. Reglerne for offentlige indkøb bør fastholdes i tråd med direktiverne om offentlige indkøb.

Endvidere bør det erindres, at ikke alle problemer i forbindelse med reglernes anvendelse fordrer en ændring af finansforordningen. I langt de fleste tilfælde viste

⁴

Artikel 2 i finansforordningen.

det sig, at de vanskeligheder, der blev påpeget under den offentlige høring, ikke udsprang af finansforordningen, eller at de kunne løses ved en fortolkning af reglerne. Vanskeligheder stammer også fra de sektorspecifikke bestemmelser, som er så detaljerede og komplekse, at der i høj grad opstår risiko for fejl eller fejlfortolkning.

For så vidt angår metode, er alle substantielle ændringer vurderet i forhold til følgende benchmarks:

- mindske de administrative byrder for modtagere, kontrahenter og gennemførelsespartnere
- så vidt muligt understøtte multiplikatoreffekten af budgetbevillingerne
- gøre det lettere for Kommissionen at opfylde sin forpligtelse til i henhold til artikel 317 i traktaten at gennemføre budgettet og opfylde de politiske målsætninger ved at forbedre gennemførelsesinstrumenter og forenkle regler og procedurer
- sikre forsvarlig økonomisk forvaltning og beskytte Unionens finansielle interesser mod svig og andre ulovlige aktiviteter⁵.

2.2. BEHOV FOR REFORM

En reform er nødvendig for at tilpasse de finansielle regler til de nye krav til budgetgennemførelsen (samfinansiering med andre donorer, specifikke finansielle instrumenter, offentlig-private partnerskaber), eller hvor grundprincipperne giver anledning til uforholdsmæssige arbejdsbyrder (renter på forfinansiering) eller ubehørigt kan skade effektiviteten (forbuddet mod budgetgennemførelse gennem organer i den private sektor). Tildeling af mindre tilskud og kontrakter bør også gøres lettere.

Den nye procedure for gennemførelsesbestemmelserne som opstillet i Lissabontraktaten bør endvidere føre til en ny samordning mellem finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne, hvilket nødvendiggør en fuldstændig revision af alle de finansielle regler. I denne henseende bør nogle bestemmelser i gennemførelsesbestemmelserne, som for øjeblikket fastlægger undtagelser eller dispensationer fra bestemmelser i finansforordningen, indføres i selve finansforordningen, hvorimod gennemførelsesbestemmelserne bør begrænses til tekniske detaljer og nærmere vilkår for gennemførelsen⁶.

I den forbindelse har Kommissionen baseret sit forslag på følgende målsætninger:

- at indføre større fleksibilitet i anvendelsen af budgetprincipperne, så de bedre opfylder operationelle behov, og lette unødvendige administrative byrder for modtagerne af EU-midler

⁵ Artikel 310, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁶ I artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde hedder det, at Europa-Parlamentet og Rådet kun kan tillægge Kommissionen delegerede beføjelser for at "[...] udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i den [pågældende] lovgivningsmæssige retsakt", dvs. finansforordningen.

- at strømline forholdet mellem gennemførelsespartnere, som Kommissionen har overdraget forvaltningen af programmer eller dele af programmer (projekter) til, navnlig under hensyntagen til gennemførelsespartnerens status (medlemsstat, agenturer, Den Europæiske Investeringsbank, offentlige og private aktører, osv.) og de finansielle risici forbundet hermed (proportionalitet)
- at styre tilskudsordningen i retning af en mere resultatbaseret ordning (outputs) snarere end forvaltning, der er baseret på faktiske omkostninger (inputs), for at skabe større målretning mod politikmålene og opnå en væsentlig forenkling af de procedure- og dokumentationskrav til fordel for modtagerne, og for at lette anvendelsen af faste beløb
- at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning og samtidig give de anvisningsberettigede råderum, så de kan tilpasse deres midler til deres operationelle krav og de finansielle risici, der gælder for dem
- at modernisere systemet for risikostyring og kontrolforanstaltninger så de mere står i forhold til sandsynligheden for fejl og de dermed forbundne omkostninger.

2.3. TILPASNING TIL LISSABONTRAKTATEN

For første gang i flere årtier er der ved Lissabontraktaten (traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten)), som trådte i kraft den 1. december 2009, foretaget vigtige, budgetmæssige og finansielle ændringer. Disse ændringer bør omsættes i fusionsforordningen og vedrører især:

- indførelsen af den flerårige finansielle ramme i traktaten og dens forbindelse til den årlige budgetprocedure: som følge af indførelsen af den flerårige finansielle ramme i EUF-traktaten bør nogle af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale (IIA) om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning indføres i finansforordningen

- den nye årlige budgetprocedure og afskaffelsen af sondringen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter, hvilket har indvirkning på bestemmelserne om overførsler og foreløbige tolvte dele

- de nye bestemmelser, der er indført i EUF-traktatens artikel 317, og som vedrører medlemsstaternes kontrol- og revisionsforpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af budgettet, samt punkt 44 i den interinstitutionelle aftale (IIA) om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (se afsnit 4.3.1 for en nærmere beskrivelse).

Det foreliggende forslag giver også mulighed for at tilpasse finansforordningen efter Lissabontraktaten, gennem såvel tekniske tilpasninger som ophævelse af forældede bestemmelser.

3. RESULTATERNE AF HØRINGERNE AF INTERESSEREDE PARTER

Forslaget bygger på resultatet af en offentlig høring den 19. oktober 2009⁷, som indbragte i alt 235 bidrag fra alle former for interessenter, der gennemfører eller modtager EU-midler, dvs.

⁷

http://ec.europa.eu/budget/library/consultations/FRconsult2009/draft_report_en.pdf.

borgere, offentlige og private aktører eller regionale og nationale myndigheder. Forslaget sigter navnlig på at takle det, der giver anledning til de største bekymringer som udtrykt under den offentlige høring, nemlig den overdrevne administrative byrde for modtagere af EU-midler.

Kommissionen har endvidere trukket på de erfaringer, som de operationelle tjenestegrene, der har været inddraget i en omfattende intern høring, har givet udtryk for, og erfaringer draget af tidligere revisioner.

4. NÆRMERE BESKRIVELSE AF FORSLAGETS INDHOLD

Denne revision har **tre hovedformål**.

4.1. FORENKLING

For at forenkle tilskudsprocedurerne og skifte over til en mere resultatorienteret tilgang foreslår Kommissionen at lette **brugen af faste beløb og andre instrumenter**, som sætter Kommissionen i stand til med al rimelighed på forhånd at vurdere og fastsætte det beløb, der er nødvendigt for at gennemføre et projekt. Fremover vil et tilskud i videre omfang blive udbetalt på grundlag af sådanne forudgående vurderinger efter fremvisning af dokumentation for, at projektet er gennemført.

Endvidere foreslår Kommissionen at revidere de regler, der kræver renter på forfinansiering. Den gældende fusionsforordning pålægger tilskudsmodtagerne uforholdsmæssigt store administrative byrder ved at forpligte dem til at åbne en særskilt bankkonto, så de kan refundere renter påløbet de modtagne midler. De pågældende beløb er i praksis ofte meget beskedne. Kommissionen foreslår, at den nuværende tilgang vendes om: principielt skyldes renter fra forfinansiering ikke til Unionen, medmindre tilskudsaftalen af proportionalitets-hensyn (f.eks. meget store beløb) og forsvarlig økonomisk forvaltning bestemmer, at renterne skal investeres i projektet eller tilbagebetales.

Vedrørende reglerne for offentlige indkøb ændres bestemmelserne for de bankgarantier, kontrahenten skal stille, samt procedurerne for tildeling af mindre kontrakter for således at nå til større forenkling.

4.2. FLERE RESULTATER MED BEGRÆNSEDE RESSOURCER (LØFTESTANGEFFEKT)

Kommissionen finder på baggrund af to politiske udviklinger, at der er behov for at forøge effekten af Unionens midler: de politiske retningslinjer, som Kommissionens formand, José Manuel Barroso, vedtog i 2009 for sit andet mandat, hvori det foreslås at maksimere investeringer og udtænke innovative finansielle instrumenter, og de budgetmæssige begrænsninger, der gør sig gældende på nationalt og på EU-plan, og som vil påvirke forhandlingerne om den kommende flerårige finansielle ramme (efter 2013).

Der foreslås en række instrumenter for at få en løftestangsvirkning for Unionens midler, herunder:

- **samling af midlerne for forbindelser udadtil:** sammen med de reviderede regler om eksterne formålsbestemte indtægter vil oprettelsen af **EU-trustfonde** gøre det muligt at samle midler fra mange forskellige kilder (medlemsstater, Unionens budget, tredjelande)
- **synergi med Den Europæiske Investeringsbanks egne midler:** forslaget søger at indføre systematisk brug af blandede instrumenter (EU-midler/EIB-midler i form af risikokapital, garantifonde, langfristede lån) under hensyntagen til Den Europæiske Investeringsbanks status som "privilegeret partner" i henhold til EU-traktaten og Bankens bidrag til styrkelsen af det indre marked
- **synergi med private fonde og offentlig-private partnerskaber:** Kommissionen foreslår at lette oprettelsen af offentlig-private partnerskaber, enten via Kommissionens blotte delegering til en privat enhed, der har gennemgået en forudgående kontrol (kapacitet til forvaltning af offentlige midler i overensstemmelse med standarder for forsvarlig økonomisk forvaltning) eller via en basisretsakt, hvorefter et offentligt organ i EU pålægges gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab inden for rammerne af en forenklet rammeordning
- **løftestangsvirkning ved prisuddelinger inden for F&U:** på grundlag af de gode erfaringer fra udlandet foreslår Kommissionen at forenkle reglerne for prisuddelinger, som i fremtiden i højere grad vil kunne anvendes til at ansøre til private F&U-investeringer.

4.3. ØGET ANSVARLIGGØRELSE: GENNEMFØRELSESPARTNERNES ANSVAR OG "ACCEPTABEL FEJLRISIKO"

4.3.1. Omformning af de forskellige gennemførelsesmetoder

Forslaget sigter på at forenkle de forskellige gennemførelsesmetoder (direkte/indirekte central forvaltning, decentral og fælles forvaltning), så der skabes større sammenhæng i reglerne for de enkelte metoder, og gennemførelsespartnernes ansvar styrkes og dermed understøtter Kommissionen i udførelsen af dens ansvar efter traktaten.

Kommissionen foreslår **et sæt fælles principper**, der skal gælde i samtlige tilfælde af indirekte forvaltning, dvs. når Kommissionen pålægger tredjemand at gennemføre Unionens budget. Principperne (som kan suppleres af sektorspecifikke regler) er:

- forudgående kontrol af kapaciteten til at forvalte EU-midler under behørig hensyntagen til de specifikke risici, der er forbundet med aktionen (fleksibilitet og proportionalitet)
- forvaltnings-, kontrol- og revisionsforpligtelserne (forsvarlig økonomisk forvaltning)
- en eneste ansvarskæde, navnlig gennem de årlige forvaltningserklæringer, som Kommissionens gennemførelsespartnere undertegner, samt en regelmæssig afslutning af konti.

Medlemsstaterne er Kommissionens vigtigste partnere og har en afgørende rolle at spille i budgetgennemførelsen (EUF-traktatens artikel 317, stk. 5). Den gældende fusionsforordning og Kommissionens forslag tager hensyn hertil ved at åbne mulighed for specifikke regler, der afspejler de nævnte fælles principper.

Forslaget om delt forvaltning bygger på gældende praksis, der har vist sig at fungere godt. På grundlag af EUF-traktatens artikel 317, der kræver, at finansforordningen skal fastlægge medlemsstaterne kontrol- og revisionsforpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af budgettet, afgrænser forslaget de nøglefunktioner, som forvaltnings- og kontrolsystemerne under delt forvaltning skal udføre. Medlemsstaterne nyder stor fleksibilitet med hensyn til at tilrettelægge deres eksisterende administrative strukturer i forhold til disse funktioner.

4.3.2. Indførelse af begrebet "Acceptabel fejlrisiko"

Benchmark for at måle, hvordan Kommissionen har forvaltet risici, har hidtil været den standard væsentlighedsgrænse på 2 %, som Revisionsretten anvender på hele budgettet, uanset risiko og de medfølgende kontroludgifter på hvert politikområde. For at skabe mulighed for en mere hensigtsmæssig målestok for Kommissionens risikoforvaltning foreslår Kommissionen, at Rådet og Europa-Parlamentet, efter forslag fra Kommissionen indeholdende en vurdering af omkostningseffektiviteten for kontrollen, for hvert politikområde fastsætter en acceptabel fejlrisiko.

En acceptabel fejlrisiko for hvert politikområde vil således blive et værdifuldt værktøj for Kommissionen, når den forudgående skal tilpasse sin forvaltning af programmerne i forhold til de risici, der er involveret. Det berører på ingen måde de kontrolarrangementer eller korrigerende foranstaltninger, der anvendes, når der er opdaget fejl. Den acceptable fejlrisiko vil endvidere ikke føre til forskellige niveauer for acceptable risici mellem medlemsstater, man skal anvendes på et politikområde på EU-plan.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om finansielle regler for Unionens årlige budget

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 322, sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106 A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen⁸,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁹,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹⁰ er flere gange blevet ændret på væsentlige punkter. Da der skal foretages yderligere ændringer, bl.a. for at tage hensyn til de ændringer, der indførtes med Lissabontraktaten, bør forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af klarhedshensyn erstattes af denne forordning.
- (2) Forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 fastlagde de budgetprincipper og finansielle regler, der bør overholdes i alle retsakter og af alle institutioner. Forordningens grundlæggende principper, udformning og struktur samt de grundlæggende regler for den budgetmæssige og økonomiske forvaltning bør opretholdes. Undtagelserne til disse grundlæggende principper bør revideres og så vidt muligt forenkles under hensyntagen til deres fortsatte relevans, deres nytteværdi for Unionens årlige budget (i det følgende betegnet "budgettet") og den byrde, de medfører for de implicerede parter. De centrale elementer i reformen af den finansielle forvaltning bør opretholdes og styrkes: de finansielle aktørers rolle, integreringen af kontrol i de operationelle tjenester, de interne revisorer, aktivitetsbaseret budgettering, moderniseringen af regnskabsprincipper og -regler og de grundlæggende principper for tilskud.

⁸ EUT XXX.

⁹ EUT C [...].

¹⁰ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

- (3) Den Europæiske Centralbank bør på grund af sin særlige karakter og sine specielle opgaver og især sin uafhængige finansforvaltning, udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.
- (4) I lyset af den praktiske erfaring bør der i denne forordning indføres regler for at følge de til stadighed voksende krav til budgetgennemførelsen, så som samfinansiering med andre donorer, øget effektivitet i den eksterne bistand og fremme af brugen af specifikke finansielle instrumenter som dem, der er indgået med Den Europæiske Investeringsbank, eller gennemførelse ved hjælp af offentlige og private partnerskaber.
- (5) Forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 begrænsede sig til at fastlægge hovedprincipperne og grundreglerne for hele det budgetområde, der er omfattet af traktaterne, mens bestemmelserne om anvendelsen var fastlagt i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹¹ for at sikre et bedre regelhierarki og således gøre forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 lettere at læse. Kommissionen kan i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt EUF-traktaten) få delegeret beføjelse til at vedtage retsakter om den almindelige anvendelse for at supplere eller ændre ikke-væsentlige elementer i retsakter. Som følge heraf bør visse af de bestemmelser, der er fastlagt i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 indarbejdes i denne forordning. De nærmere regler for anvendelsen af denne forordning, der vedtages af Kommissionen, bør begrænses til tekniske aspekter og gennemførelsesvilkår.
- (6) Politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager er blevet en integrerende del af andre EU-politikker og interne foranstaltninger. De specifikke finansielle bestemmelser vedrørende denne politik er derfor ikke længere berettigede og bør derfor ikke indgå i denne forordning.
- (7) I medfør af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013, fastsat ved den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og ansvarlig økonomisk forvaltning¹², er Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjelande ikke længere underlagt særregler. Betalinger til fonden fra budgettet opføres nu på en formålsbestemt budgetpost. De relevante specifikke finansielle bestemmelser er ikke længere nødvendige og bør derfor ikke indgå i denne forordning.
- (8) Reglerne om renter, der hidrører fra forfinansiering, bør forenkles, da de forårsager en overdreven stor administrativ byrde for såvel modtagere af EU-midler som Kommissionens tjenestegrene og giver anledning til misforståelser mellem Kommissionens tjenestegrene og aktører og partnere. Af forenklingssyn, navnlig overfor tilskudsmodtagere, og i tråd med princippet om ansvarlig økonomisk forvaltning bør der ikke længere være nogen forpligtelse til at skabe et renteafkast ved forfinansiering og inddrive sådanne renter. Det bør dog være muligt at indføje en sådan forpligtelse i et uddelegeringsinstrument for at gøre det muligt at genanvende renteafkast fra forfinansiering til de programmer, der forvaltes af visse befuldmægtigede, eller at inddrive renteafkastet.

¹¹ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

¹² EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

- (9) Fremførselsreglerne for formålsbestemte indtægter bør tage højde for forskellen mellem eksterne og interne formålsbestemte indtægter. For at respektere det donorbestemte formål bør eksterne formålsbestemte indtægter automatisk fremføres og anvendes, indtil samtlige transaktioner i forbindelse med programmet eller aktionen, som de er bestemt til, er udført. Når eksterne formålsbestemte indtægter modtages i programmets eller aktionens sidste år, bør det også være muligt at anvende dem i det første år under det efterfølgende program eller den efterfølgende aktion. Det bør kun være muligt at fremføre interne formålsbestemte indtægter for et år, medmindre den relevante basisretsakt bestemmer noget andet, eller medmindre behørigt begrundede omstændigheder berettiger det.
- (10) For så vidt angår de foreløbige tolvte dele, bør reglerne afklares for den situation, hvor Europa-Parlamentet beslutter at reducere de udgifter, der overstiger de foreløbige tolvte dele, og som Rådet har vedtaget i henhold til EUF-traktatens artikel 315.
- (11) Det er fastsat i traktaten, at den flerårige finansielle ramme skal fastlægges ved en forordning. Det er derfor nødvendigt at indarbejde visse bestemmelser fra den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 i denne forordning. For at sikre budgetdisciplin er det især nødvendigt at etablere en forbindelse mellem den flerårige finansielle ramme og den årlige budgetprocedure. Det er desuden nødvendigt at indføre bestemmelser om Europa-Parlamentets og Rådets forpligtelse til at respektere de tildelinger af forpligtelsesbevillinger, der er fastsat i de grundlæggende retsakter vedrørende strukturforanstaltninger, udvikling af landdistrikter og Den Europæiske Fiskerifond.
- (12) Undtagelsen vedrørende formålsbestemte indtægter bør ændres under hensyntagen til de særlige karakteristika for dels interne formålsbestemte indtægter, hidrørende fra bevillinger, som budgetmyndigheden har godkendt, dels eksterne formålsbestemte indtægter, der modtages af forskellige donorer, der har bestemt dem til specifikke programmer eller aktioner. Eksterne donorer bør endvidere forsat kunne samfinansiere eksterne aktioner, især humanitære, selv i tilfælde hvor basisretsakten ikke udtrykkeligt giver mulighed for en sådan samfinansiering. For at lette forvaltningen af aktiver i form af fast ejendom bør listen over interne formålsbestemte indtægter omfatte indtægter fra salg af bygninger eller lignende transaktioner.
- (13) Med hensyn til opstillingen af formålsbestemte indtægter i budgetforslaget skal der indføres større klarhed og åbenhed ved at sikre, at beløbene for formålsbestemte indtægter medtages i budgetforslaget for de beløbs vedkommende, som der er klarhed over på tidspunktet for opstillingen af budgetforslaget.
- (14) Hvad angår princippet om specificering, sondres der ikke længere mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter. Bestemmelserne om overførsler bør derfor tilpasses i overensstemmelse hermed.
- (15) Reglerne vedrørende bevillingsoverførsler bør også forenkles og præciseres på visse punkter, da de i praksis har vist sig at være omstændelige eller uklare. Der bør sikres bedre budgetgennemførelse navnlig i forhold til betalingsbevillinger, formålsbestemte indtægter og administrationsbevillinger, der er fælles for flere afsnit. I denne henseende bør typerne af overførsler forenkles, ligesom der bør skabes mulighed for større fleksibilitet i vedtagelsesproceduren for nogle overførsler. Navnlig har det vist sig relevant og effektivt, at Kommissionen kan træffe afgørelse om overførsler af uudnyttede budgetbevillinger i tilfælde af internationale humanitære katastrofer og

kriser. Den mulighed bør derfor udvides til også at omfatte lignende begivenheder, der indtræffer efter den 1. december. Af hensyn til åbenheden bør Kommissionen i sådanne tilfælde straks underrette budgetmyndigheden om sin beslutning. Kommissionen bør også selv inden for visse grænser kunne træffe beslutning om overførsler fra nødhjælpsreserven.

- (16) For så vidt angår bestemmelser om proportionalitet, bør begrebet acceptabel fejlrisiko indføres som led i den anvisningsberettigedes risikovurdering. Institutionerne bør kunne fravige den almindelige væsentlighedsgrænse på 2 %, som Revisionsrettens anvender for at træffe konklusion om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Niveauer for en acceptabel fejlrisiko udgør et mere hensigtsmæssigt grundlag for dechargemyndighedens vurdering af kvaliteten af Kommissionens risikoforvaltning. Europa-Parlamentet og Rådet bør derfor fastsætte niveauet for den acceptable fejlrisiko for hvert politikområde under hensyntagen til omkostningerne ved og udbyttet af kontrollen.
- (17) Med hensyn til EUF-traktatens artikel 316 bør det fastsættes, at Det Europæiske Råd og Rådet indgår i den samme budgetsektion.
- (18) Den ændrede årlige budgetprocedure i henhold til EUF-traktaten bør afspejles i denne forordning.
- (19) Med hensyn til opstillingen af budgettet er det vigtigt, at strukturen og udformningen af det budgetforslag, som Kommissionen udarbejder, fastlægges nærmere. Indholdet i den generelle indledning til det foreløbige budgetforslag bør beskrives mere præcist. Det er også nødvendigt at indføje en bestemmelse om finansiel programmering for årene fremover samt om muligheden for Kommissionen for at fremlægge arbejdsdokumenter, der kan understøtte budgetanmodninger.
- (20) For så vidt angår de særlige forhold, der gør sig gældende for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bør formerne for basisretsakter i henhold til EUF-traktaten og i henhold til afsnit V og VI i EU-traktaten ajourføres. Hertil kommer, at proceduren for vedtagelse af forberedende foranstaltninger i forbindelse med eksterne foranstaltninger bør tilpasses efter EUF-traktatens bestemmelser.
- (21) For så vidt angår gennemførelsesmetoder, navnlig vedrørende betingelserne for eksternalisering af gennemførelsesbeføjelser til tredjemand, er reglerne med tiden blevet for komplekse og bør forenkles. Samtidigt bør den oprindelige målsætning med eksternalisering fastholdes, nemlig at sikre at udgifter uanset gennemførelsesmetode gennemføres med en grad af kontrol og åbenhed svarende til den, der kan forventes af Kommissionens tjenestegrene. Der bør derfor klart skelnes mellem tilfælde, hvor budgettet gennemføres direkte af Kommissionen eller dens gennemførelsesorganer, og tilfælde, hvor budgettet gennemføres indirekte gennem tredjemand. Herved kan der indføres en fælles ordning for indirekte forvaltning med mulighed for tilpasning til sektorspecifikke regler, navnlig hvor budgettet gennemføres indirekte af medlemsstaterne med delt forvaltning. En sådan fælles ordning bør især omfatte de grundlæggende principper, som Kommissionen skal overholde, når den beslutter at gennemføre budgettet indirekte, og de grundlæggende principper, som de parter, der har fået overdraget gennemførelsen, skal overholde. Kommissionen bør være i stand til at anvende Unionens regler og procedurer eller acceptere anvendelsen af den

bemyndigede enheds regler og procedurer, forudsat at sidstnævnte garanterer en tilsvarende beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

- (22) Regler om forudgående vurdering af enheder, udover medlemsstater, der ikke underlægges en forudgående vurdering, bør tilpasses, så det sikres, at alle bemyndigede enheder og personer kan garantere et niveau i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser svarende til det niveau, der fastlægges i denne forordning. Som led i Kommissionens overvågningsopgaver er det nødvendigt at fastlægge kontrol- og revisionsforpligtelser, herunder procedurer for regnskabsafslutning for samtlige budgetforvaltningsformer.
- (23) Kravene bør under hensyntagen til de operationelle behov og for at lette potentielle modtageres eller gennemførelsespartners gennemførelse stå i forhold til de specifikke risici, der er forbundet med aktionen, og aktionens overordnede kontrolformer. Ved vurderingen af tredjemands evne til at opfylde sådanne bør der tages hensyn til beskaffenheden af de opgaver og foranstaltninger, som Kommissionen udfører som led i sin overvågning af og støtte til gennemførelsen af aktionen. For at forbedre gennemførelsen af budgettet og de forskellige politikker bør denne forordning endvidere tage højde for nye finansielle instrumenter, såsom finansielle instrumenter og offentlig-private partnerskaber.
- (24) Erfaringerne med offentlig-private partnerskaber, der institutionaliseres som EU-organer i medfør af artikel 185 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, viser, at der er behov for yderligere alternativer for at øge udvalget af instrumenter og inddrage organer, hvis regler er mere fleksible og tilgængelige for private partnere end de regler, der gælder for Unionens institutioner. Sådanne alternativer bør operere under indirekte forvaltning. Et alternativ bør være et organ, der oprettes ved en basisretsakt og pålægges finansielle regler, der tager hensyn til de nødvendige principper for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler. Sådanne principper bør vedtages i en delegeret forordning og bygge på de principper, som tredjemand, der har fået overdraget budgetgennemførelse, skal efterleve. Et andet alternativ bør være gennemførelse af offentlig-private partnerskaber af organer, der er omfattet af privatretlige bestemmelser i en medlemsstat.
- (25) Af hensyn til EUF-traktatens artikel 317 bør der i denne forordning indføres basale kontrol- og revisionsforpligtelser for medlemsstaterne, når de gennemfører budgettet indirekte i delt forvaltning, da disse for indeværende kun findes i sektorspecifikke forordninger. Det er således nødvendigt at indføre bestemmelser, der opstiller sammenhængende rammer for alle de pågældende politikområder, baseret på en harmoniseret administrativ struktur på nationalt plan, fælles forvaltnings- og kontrolforpligtelser for disse strukturer, en årlig forvaltningserklæring med en uafhængig revisionsudtalelse og en årlig erklæring fra medlemsstaterne om, at de påtager sig ansvaret for forvaltningen af de EU-midler, de har fået overdraget, regnskabsafslutning og suspensions- og korrektionsmekanismer i Kommissionens regi. De mere detaljerede bestemmelser bør forblive i de sektorspecifikke forordninger.
- (26) Med hensyn til den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes opgaver bør visse bestemmelser gøres klarere, navnlig vedrørende de interne procedurer for forudgående og efterfølgende kontrol, som han etablerer, og vedrørende hans rapporteringspligt. Desangående bør indholdet i hans årsberetning bringes i overensstemmelse med praksis, hvor denne ledsages af oplysninger om de finansielle

forhold og forvaltningen til støtte for hans tro og love-erklæring om udførelsen af hans hverv.

- (27) Kommissionens regnskabsførers ansvar bør præciseres, navnlig bør det præciseres, at han er den eneste person, der kan fastsætte regnskabsregler og harmoniserede regnskabskontoplaner, hvorimod regnskabsførerne for de andre institutioner fastsætter de regnskabsprocedurer, der finder anvendelse i deres respektive institutioner.
- (28) For at lette gennemførelsen af visse programmer eller aktioner, der er overdraget til finansielle institutioner, bør der i denne forordning indføres en mulighed for at åbne forvaltningskonti. Sådanne bankkonti bør i den finansielle institutions bøger åbnes i Kommissionens navn eller på vegne af Kommissionen. De bør forvaltes af den finansielle institution under den anvisningsberettigedes ansvar, og det bør være muligt at åbne sådanne konti i andre valutaer end euro.
- (29) Vedrørende forvaltningen af indtægter er det nødvendigt at strømline reglerne for fordringsoverslag for at tage højde for budgetmæssige behov. Der bør være krav om bogføring, når indtægtsforventningen har en vis grad af sandsynlighed og med en vis grad af sikkerhed kan fastsættes i tal. Forenklingen bør ske ved at indføre visse specifikke bestemmelser om tilpasning eller annullering af et fordringsoverslag.
- (30) Reglerne vedrørende inddrivelse bør både præciseres og strammes. Navnlig er der behov for, at det præciseres, at annulleringen af et fordringsoverslag ikke indebærer, at der gives afkald på Unionens etablerede krav. For at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser bør EU-midler, der er krævet tilbagebetalt, behandles af medlemsstaterne på en lige så gunstig måde som krav fra offentlige virksomheder på deres område.
- (31) I betragtning af Kommissionens meddelelse om forvaltning af midlertidigt indbetalte bøder¹³, bør bøder, tvangsbøder og sanktioner og enhver indtægt hidrørende herfra bogføres som budgetindtægt i året efter, at alle retsmidler over for afgørelserne med pålæg af dem, er udtømt. Som en undtagelse fra denne regel bør en andel begrænset til 2 % af de samlede beløb i form af bøder eller tvangsbøder, der skal opføres på budgettet, tilbageholdes med henblik på overførsel til den fond, der oprettes med meddelelsen.
- (32) For så vidt angår betalinger og i tråd med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, bør de forskellige former for betalinger præciseres. Udbetalinger i form af forfinansieringer bør endvidere regelmæssigt regnskabsafsluttes af den kompetente anvisningsberettigede i overensstemmelse med de regnskabsregler, der fastlægges af Kommissionens regnskabsfører. Der bør i kontrakter, beslutninger om ydelse af tilskud og aftaler om tilskud samt i delegationsaftaler med tredjemand indføres hensigtsmæssige bestemmelser herom.
- (33) Institutioner bør have mulighed for på forhånd at indvillige i officielt at acceptere elektronisk fremsendelse af dokumenter. I overensstemmelse med Kommissionens afgørelser om elektroniske og digitaliserede dokumenter bør de finansielle bestemmelser om kontrol af forpligtelser opdateres og udtrykkeligt anerkende den

retlige gyldighed af elektroniske ordresedler og fakturaer med hensyn til registrering af retlige forpligtelser.

- (34) Udelukkelsesreglerne bør forbedres med henblik på at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Henvisningen til hvidvaskning af penge bør tilføjes som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter¹⁴. Situationer for udelukkelse af ansøgere eller tilbudsgivere, som ved en retskraftig dom er dømt for et strafbart forhold, der rejser tvivl om deres faglige hæderlighed, eller for svig, bestikkelse, deltagelse i en kriminel organisation, hvidvaskning af penge eller en hvilken som helst anden form for ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, bør endvidere udvides til at omfatte personer, der er bemyndigede til at repræsentere, træffe beslutninger vedrørende eller kontrollere ansøgeren eller tilbudsgiveren. Af proportionalitetshensyn bør udelukkelsen dog ikke gælde ansøgere og tilbudsgivere, der kan påvise, at de har truffet passende forholdsregler over for personer, der er bemyndiget til at repræsentere dem. For at sikre kontinuiteten i institutionens hverv bør der ved udbud med forhandling indføres en undtagelse fra udelukkelsespligten grundet i konkurs eller lignende forhold, manglende faglig hæderlighed og misligholdelse af sociale forpligtelser, når kontrakttildelingen af tekniske eller kunstneriske grunde eller af årsager, der vedrører beskyttelsen af enerettigheder, kun kan overdrages til en bestemt erhvervsdrivende.
- (35) Selv om Den Europæiske Centralbank (ECB) og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har deres egen specifikke status inden for Unionens rammer, er anvendelsen af deres egne indtægter af finansiell interesse for Unionen. De bør derfor have adgang til oplysningerne i den centrale udelukkelsesdatabase, der blev oprettet for at beskytte Unionens finansielle interesser, og i givet fald på eget ansvar tage hensyn til dem ved tildelingen af kontrakter under deres udbudsregler. ECB og EIB bør også oplyse Kommissionen om tilbudsgivere, der er endeligt dømt for svig eller lignende strafferetlige overtrædelser, der er til skade for Unionens finansielle interesser.
- (36) Vedrørende administrative og økonomiske sanktioner bør der indføres et solidt retsgrundlag for offentliggørelsen af afgørelser om sådanne sanktioner i overensstemmelse med kravene til databeskyttelse. Sådant offentliggørelse bør af hensyn til databeskyttelsen og retssikkerheden være valgfri.
- (37) Af hensyn til den retlige klarhed og forenkling bør rammerne for ydelse af og kontrol med EU-tilskud revideres, navnlig de specifikke bestemmelser baseret på principperne om klarhed og åbenhed, ligebehandling, samfinansiering, non-profit, degressiv tildeling af driftstilskud og kontrol samt princippet om, at der ikke kan ydes tilskud med tilbagevirkende kraft.
- (38) Af hensyn til rammerne for ydelse af og kontrol med EU-tilskud bør ordningen med faste beløb i lyset af erfaringerne i praksis præciseres (faste beløb, standardtariffer for enhedsomkostninger og finansiering efter takst) og klart differentieres fra eventuel efterfølgende kontrol af faktiske udgifter. Kontrolforanstaltninger bør tilpasses denne nye tilgang med mulighed for at anmode om operationelle revisioner og lade

¹⁴

EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

resultaterne gælder for samme modtagers ureviderede projekter, når der opdages tilbagevendende fejl i lignende projekter. Endelig bør modtagerens mulighed for på visse betingelser at omfordele tilskuddet i form af støtte til tredjemand udvides for at fremme en korrekt gennemførelse af programmer, der henvender sig til talrige fysiske personer, som kun kan nås gennem en fordeling på to niveauer. En sådan omfordeling bør være tilladt, forudsat at den første modtager kan fremvise hensigtsmæssige garantier, og passende klausuler begrænser skønsmæssige beslutninger med hensyn til valg af de efterfølgende modtagere, samt at det tildelte beløb indskrives i tilskudsaførelsen.

- (39) Som en ny form for finansiel støtte bør konkurrencepræmier reguleres adskilt fra tilskudsordningen ved hjælp af specifikke regler, der ikke henviser til forudsigelige omkostninger. Konkurrencepræmier bør indgå i det årlige arbejdsprogram, og når de overstiger en vis tærskel, tildeles af en modtager eller en kontrahent efter Kommissionens godkendelse af tildelingsbetingelserne og -kriterierne.
- (40) Finansielle instrumenter bliver mere og mere værdifulde, når det kommer til at multiplicere effekten af de af Unionens midler, der samles i en pulje med andre midler eller indebærer en løftestangeffekt. Da sådanne finansielle instrumenter ikke kan sidestilles med tjenesteydelser eller tilskud, bør der etableres en ny type finansiel støtte.
- (41) For så vidt angår reglerne om regnskabsføring og regnskaber, bør regnskabsopstillingen forenkles, således at Unionens regnskaber kun omfatter det konsoliderede årsregnskab og det samlede bevillingsregnskab. Det bør ligeledes præciseres, at konsolideringsforløbet kun vedrører de institutioner, der finansieres over Unionens budget, så der tages højde for ECB's særlige uafhængige status.
- (42) For klart og tydeligt at skelne mellem opgaver og ansvar for Kommissionens regnskabsførers opgaver og ansvar for regnskabsførerne for de øvrige institutioner og organer, hvis regnskaber konsolideres, bør det bestemmes, at beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret udarbejdes af den enkelte institution eller det enkelte organ og fremsendes til budgetmyndigheden og Revisionsretten senest den 31. marts i det efterfølgende regnskabsår.
- (43) Det er nødvendigt at opdatere Unionens regler og principper for regnskabsføring for at sikre deres overensstemmelse med reglerne i International Public Sector Accounting Standard (IPSAS).
- (44) Bestemmelserne vedrørende de foreløbige og endelige regnskaber bør opdateres, navnlig for at tage højde for de rapporteringsoplysninger, der bør ledsage de regnskaber, der fremsendes til Kommissionens regnskabsfører med henblik på konsolidering. Der bør ligeledes henvises til den forvaltningserklæring, der ledsager de endelige regnskaber, som institutioner og organer, der finansieres over Unionens budget, fremsender til Revisionsretten samt til den forvaltningserklæring, der ledsager fremsendelsen af Unionens endelige konsoliderede regnskaber. Endelig bør der fastsættes en kortere frist for Revisionsrettens fremsættelse af bemærkninger til de foreløbige regnskaber for andre institutioner end Kommissionen og for organer, der finansieres over budgettet, så de sættes i stand til at opstille deres endelige regnskaber under hensyntagen til Revisionsrettens bemærkninger.

- (45) For så vidt angår de oplysninger, Kommissionen skal fremsende i tilknytning til discharge, bør Kommissionen især forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om Unionens finanser på grundlag af de opnåede resultater, jf. EUF-traktatens artikel 318. Der bør derfor indføres passende bestemmelser i denne forordning om en sådan rapport i forbindelse med andre eksisterende rapporteringsforpligtelser.
- (46) Med hensyn til de specifikke bestemmelser i denne forordning vedrørende strukturfondene, Samhørighedsfonden, Fiskerifonden og Fonden for Udvikling af Landdistrikterne og fonde på området frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er under delt forvaltning bør mulighederne for tilbagebetaling af acontobeløb og genopførelse af bevillinger bibeholdes på betingelserne i den erklæring fra Kommissionen, der er knyttet som bilag til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene¹⁵. Endvidere bør det som en undtagelse fra fremførselsreglen være tilladt at fremføre disponible forpligtelsesbevillinger ved udgangen af regnskabsåret som følge af tilbagebetalinger af acontobeløb indtil programmets afslutning og anvende disse forpligtelsesbevillinger, når andre forpligtelsesbevillinger ikke længere er til rådighed.
- (47) Der er endvidere behov for præcisering vedrørende Det Fælles Forskningscenters (FFC) deltagelse i procedurer for indgåelse af indkøbsaftaler og for ydelse af tilskud, når FFC udfører foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres over budgettet uden for de budgetposter, der sædvanligvis er bestemt for FFC i forskningsfondene. Når FFC deltager i procedurer for indgåelse af indkøbsaftaler og for ydelse af tilskud som tredjemand, bør FFC være fritaget fra bestemmelserne vedrørende udelukkelseskriterier, administrative og økonomiske sanktioner, finansiel og økonomisk kapacitet og sikkerhedsstillelse. Det er endvidere nødvendigt, at der tages hensyn til de teknisk-videnskabelige tjenester, som FFC yder til andre institutioner eller til Kommissionens tjenestegrene gennem interne administrative ordninger, som falder uden for reglerne om offentlige indkøb. For at disse opgaver kan udføres effektivt, bør indtægter hidrørende fra aktiviteter i tilknytning til disse opgaver undtagelsesvis anses for at være eksterne formålsbestemte indtægter.
- (48) Med hensyn til de specifikke bestemmelser for gennemførelsen af eksterne foranstaltninger er det nødvendigt, at de tilpasses de ændringer, der er foreslået vedrørende forvaltningsmetoder.
- (49) For at styrke Unionens internationale rolle i foranstaltninger udadtil og inden for udvikling og øge Unionens synlighed og effektivitet bør Kommissionen bemyndiges til at oprette og forvalte europæiske trustfonde til akutte nødhjælpsforanstaltninger, aktioner, der udføres efter katastrofefasen eller tematiske foranstaltninger. Selv om de ikke indgår i budgettet, bør sådanne trustfonde forvaltes i overensstemmelse med denne forordning, i den udstrækning det er nødvendigt for sikkerheden og åbenheden i anvendelsen af EU-midler. Kommissionen bør i denne henseende være formand for den bestyrelse, der oprettes for hver trustfond for at sikre, at donorerne er repræsenteret, og træffe afgørelse om anvendelsen af midlerne. Regnskabsføreren for hver trustfond bør endvidere være Kommissionens regnskabsfører.

¹⁵

EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

- (50) For så vidt angår enheder, der under indirekte forvaltning har fået overdraget gennemførelsen af foranstaltninger udadtil, bør tidsrummet for indgåelse af aftaler og tilskud for disse enheder begrænses til tre år efter undertegnelsen af delegationsaftalen med Kommissionen, medmindre der er tale om specifikke usædvanlige og eksterne omstændigheder. Denne tidsfrist bør dog ikke gælde flerårige programmer, der gennemføres under strukturfondenes procedurer. De nærmere regler for frigivelse af bevillinger ved disse flerårige programmer bør fastlægges i sektorspecifikke regler.
- (51) For så vidt angår specifikke regler for indgåelse af indkøbsaftaler i forbindelse med foranstaltninger udadtil, er det nødvendigt at tillade tredjelandsstatsborgere at deltage i udbudsprocedurer i tilfælde af gennemførelse af et program uden en basisretsakt, og når særlige behørigt begrundede omstændigheder berettiger det.
- (52) For så vidt angår de specifikke bestemmelser for administrative bevillinger, bør institutionerne have mulighed for at udforme en langsigtet politik for fast ejendom og udnytte de lavere rentesatser, der følger af Unionens gode kreditværdighed på de finansielle markeder. De bør i denne henseende bemyndiges til at optage lån uden om budgettet til erhvervelse af bygningsaktiver. Hermed bliver det muligt at forenkle det nuværende system, samtidigt med at der spares udgifter og skabes større åbenhed.
- (53) For så vidt angår rammeprogrammerne for forskning, bør anvendelsesområdet for den særlige udvælgelsesprocedure for fysiske personer som eksperter i lyset af erfaringerne i praksis præciseres, da der er behov for deres bistand i evalueringen af projektforslagene, ansøgninger om tilskud, projekter og udbud og for deres udtalelser og rådgivning som sagkyndige.
- (54) Kommissionen bør bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 290 for at fastlægge de nærmere regler for anvendelsen af denne forordning, en rammefinansforordning for de organer, der oprettes i medfør af EUF-traktaten og Euratom-traktaten, samt en model til finansforordning for de offentlig-private partnerskaber, således at de nødvendige principper til sikring af en forsvarlig økonomisk forvaltning fastsættes.
- (55) Denne forordning bør kun revideres, når det er nødvendigt. For hyppige revisioner foranlediger uforholdsmæssigt store omkostninger i forbindelse med tilpasningen af de administrative strukturer og procedurer til de nye regler. Og endelig kan den tid, hvor de gældende bestemmelser er blevet anvendt, i visse tilfælde være for kort til, at der kan drages gyldige konklusioner.
- (56) For at sikre kontinuitet i gennemførelsen af de nuværende programmer bør bestemmelserne vedrørende medlemsstaternes kontrol- og revisionsforpligtelser i forbindelse med deres indirekte gennemførelse af budgettet under delt forvaltning kun finde anvendelse på næste generation af sektorspecifikke forordninger -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL FÆLLES BESTEMMELSER

AFSNIT I

EMNE OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1 *Emne*

Denne forordning fastsætter regler for opstilling og gennemførelse af Unionens årlige budget (i det følgende benævnt "budgettet") og for regnskabsaflæggelse og kontrol af regnskaber.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

Enhver bestemmelse vedrørende gennemførelsen af budgettets indtægter og udgifter, der findes i en anden retsakt, skal overholde de budgetprincipper, der er anført i afsnit II.

Denne forordning finder anvendelse på Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol, Den Europæiske Revisionsret, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (i det følgende benævnt "institution(er)").

Denne forordning finder ikke anvendelse på Den Europæiske Centralbank.

Denne forordning finder anvendelse på gennemførelsen af administrationsudgifter i tilknytning til bevillinger i budgettet til Euratoms forsyningsagentur.

AFSNIT II

BUDGETPRINCIPPER

Artikel 3 *Budgetprincipper*

I overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning opstilles og gennemføres budgettet under overholdelse af principperne om enhed, et realistisk budget, etårighed, balance, én regningsenhed, bruttoopgørelse, specificering, forsvarlig økonomisk forvaltning, der kræver effektiv og produktiv intern kontrol, samt klarhed og åbenhed.

KAPITEL 1

PRINCIPPERNE OM ENHED OG ET REALISTISK BUDGET

Artikel 4 *Definition af budgettet*

1. Budgettet er det dokument, der for hvert regnskabsår forudgående angiver og godkender de samlede indtægter og udgifter, der skønnes nødvendige for Unionen og Det Europæiske Atomenergifællesskab.

2. Unionens udgifter og indtægter omfatter:

- a) Unionens udgifter og indtægter, herunder de administrationsudgifter for institutionerne, der følger af bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og de aktionsudgifter, der følger af gennemførelsen af disse bestemmelser, såfremt de afholdes over budgettet,
- b) Det Europæiske Atomenergifællesskabs udgifter og indtægter.

Artikel 5 *Reglerne for principperne om enhed og et realistisk budget*

1. Enhver indtægt og udgift skal konteres en budgetpost, jf. dog artikel 80.

2. Der må ikke indgås forpligtelser eller anvises betalinger for udgifter, der overstiger de godkendte bevillinger.

3. Der må ikke opføres bevillinger på budgettet, der ikke svarer til en udgift, der skønnes nødvendig.

4. Renter af midler, der er Unionens ejendom, tilkommer ikke Unionen, medmindre andet er bestemt i de aftaler, der er indgået med de opdragsenheder, der er opstillet i artikel 55, stk. 1, nr. ii)-viii), og i beslutninger om ydelse af tilskud eller tilskudsaftaler indgået med modtagere. I de tilfælde anvendes sådanne renter på ny til det tilsvarende program eller indkasseres.

KAPITEL 2

PRINCIPPET OM ETÅRIGHED

Artikel 6 *Definition*

Bevillingerne på budgettet gælder for ét regnskabsår, der begynder den 1. januar og slutter den 31. december.

Artikel 7 *Typer af bevillinger*

1. Budgettet omfatter opdelte bevillinger, der giver anledning til forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, og ikke-opdelte bevillinger.
2. Forpligtelsesbevillinger dækker de samlede omkostninger ved de retlige forpligtelser, der indgås i det løbende regnskabsår, jf. dog artikel 83, stk. 2, og artikel 180, stk. 2.
3. Betalingsbevillinger dækker de betalinger, der er nødvendige til opfyldelse af de retlige forpligtelser, der er indgået i løbet af regnskabsåret og/eller tidligere regnskabsår.
4. Stk. 1 og 2 berører ikke de særlige bestemmelser i afsnit I, IV og VI i anden del. De er ikke til hinder for, at der kan indgås samlede forpligtelser eller budgetmæssige forpligtelser opdelt i årlige trancher.

Artikel 8 *Regnskabsregler for indtægter og bevillinger*

1. Indtægterne opføres for et regnskabsår på grundlag af de beløb, der oppebæres i løbet af regnskabsåret. Egne indtægter for januar i det følgende regnskabsår kan dog indbetales før tiden i medfør af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000¹⁶.
2. Opførelsen af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften, den supplerende indtægt på grundlag af bruttonationalindkomsten og eventuelle finansielle bidrag kan justeres i overensstemmelse med den forordning, der er nævnt i stk. 1.
3. Bevillingerne for et regnskabsår må kun anvendes til dækning af udgifter, som der indgås forpligtelser for, og som betales i det pågældende regnskabsår, samt til betaling af skyldige beløb hidrørende fra forpligtelser fra tidligere regnskabsår.
4. Forpligtelserne opføres på grundlag af de retlige forpligtelser, der indgås indtil den 31. december, under forbehold af de samlede forpligtelser, der er omhandlet i artikel 83, stk. 2, og af de aftaler, der er omhandlet i artikel 180, stk. 2, indgået med tredjelande, og som opføres på grundlag af de budgetmæssige forpligtelser, der indgås indtil den 31. december.

¹⁶ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

5. Betalingerne opføres for et regnskabsår på grundlag af de betalinger, som regnskabsføreren foretager senest den 31. december i det pågældende regnskabsår.
6. Uanset stk. 3, 4 og 5 opføres udgifter til Den Europæiske Garantifond for Landbruget i budgettet for et regnskabsår efter reglerne i afsnit I i anden del.

Artikel 9 *Annullering og fremførsel af bevillinger*

1. Bevillinger, der ikke er udnyttet ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er opført, bortfalder.

De kan imidlertid fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår, hvis den pågældende institution træffer beslutning herom senest den 15. februar i overensstemmelse med stk. 2 og 3, eller de kan fremføres automatisk i overensstemmelse med stk. 4.

2. Ved opdelte forpligtelsesbevillinger og ikke-opdelte bevillinger, som der ved regnskabsårets afslutning endnu ikke er indgået forpligtelser for, kan der fremføres:

- a) beløb, der svarer til forpligtelsesbevillinger, for hvilke størstedelen af de forberedende etaper forud for indgåelsen af forpligtelsen er afsluttet pr. 31. december; der kan indgås forpligtelser for disse beløb indtil den 31. marts det følgende år
- b) beløb, der er nødvendige, når lovgivningsmyndigheden har vedtaget basisretsakten i løbet af regnskabsårets sidste kvartal, og Kommissionen ikke senest den 31. december har været i stand til at indgå forpligtelser for de bevillinger, der er opført hertil på budgettet.

3. Ved betalingsbevillinger kan der fremføres beløb, der er nødvendige til opfyldelse af tidligere indgåede forpligtelser eller er knyttet til fremførte forpligtelsesbevillinger, når de bevillinger, der er opført under de pågældende poster på budgettet for det følgende regnskabsår, ikke kan dække behovet. Den berørte institution skal i første række anvende de for det indeværende regnskabsår godkendte bevillinger og må kun anvende fremførte bevillinger, når førstnævnte bevillinger er opbrugt.

4. Ikke-opdelte bevillinger, der svarer til forpligtelser, som er behørigt indgået ved regnskabsårets afslutning, fremføres automatisk, dog kun til det følgende regnskabsår.

5. Den berørte institution underretter senest den 15. marts Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt "budgetmyndigheden") om sin beslutning om fremførsel og angiver samtidig for hver budgetpost, hvordan kriterierne i stk. 2 og 3 er anvendt på de enkelte fremførsler.

6. Bevillinger opført under reserven og bevillinger til personaleudgifter kan ikke fremføres jf. dog artikel 10.

Artikel 10
Fremførselsregler for formålsbestemte indtægter

Uudnyttede indtægter og disponible bevillinger pr. 31. december hidrørende fra de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i artikel 18, fremføres som følger:

- a) eksterne formålsbestemte indtægter fremføres automatisk og bør anvendes fuldt ud, indtil alle aktioner i tilknytning til det program eller den foranstaltning, de er bestemt for, er udført; eksterne formålsbestemte indtægter, der modtages i programmets eller foranstaltningens sidste år, kan anvendes i det første år for det efterfølgende program eller den efterfølgende foranstaltning
- b) interne formålsbestemte indtægter kan kun fremføres for et år, medmindre den relevante basisretsakt bestemmer noget andet, eller medmindre behørigt begrundede særlige omstændigheder berettiger det; de dertil svarende disponible bevillinger skal anvendes først.

Artikel 11
Frigørelse af bevillinger

Frigørelser i senere regnskabsår end det regnskabsår, hvor bevillingerne var opført på budgettet, som følge af manglende eller delvis gennemførelse af de foranstaltninger, hvortil bevillingerne var bestemt, bevirker, at de dertil svarende bevillinger bortfalder, jf. dog 170 og 174.

Artikel 12
Indgåelse af forpligtelser for bevillinger

Så snart budgettet er endeligt vedtaget, kan der indgås forpligtelser for de herpå opførte bevillinger med virkning fra 1. januar, jf. dog de undtagelser, der er nævnt i afsnit I og VI i anden del.

Artikel 13
Gældende regler i tilfælde af sen vedtagelse af budgettet

1. Er budgettet ikke endeligt vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, finder artikel 315, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt "EUF-traktaten") anvendelse på forpligtelser og betalinger vedrørende udgifter, der ville have kunnet konteres under et bestemt budgetkapitel i forbindelse med gennemførelsen af det seneste behørigt vedtagne budget.

2. Der kan for hvert relevant kapitel indgås forpligtelser for indtil en fjerdedel af det foregående regnskabsårs samlede godkendte bevillinger for det pågældende kapitel, forhøjet med en tolvtedel for hver forløben måned.

Der kan for hvert relevant kapitel foretages månedlige betalinger på indtil en tolvtedel af det foregående regnskabsårs godkendte bevillinger for det pågældende kapitel.

Bevillingerne i det budgetforslag, der er under udarbejdelse, må ikke overskrides.

3. Hvis kontinuiteten i Unionens virksomhed eller forvaltningshensyn nødvendiggør det, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen bevilge to eller flere foreløbige tolvte dele til såvel forpligtelser som betalinger ud over dem, der automatisk er til rådighed i medfør af stk. 1 og 2. Det forelægger straks Europa-Parlamentet sin bevillingsafgørelse.

Afgørelsen træder i kraft tredive dage efter vedtagelsen, hvis Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer, inden for denne frist ikke beslutter at reducere disse udgifter.

Hvis Europa-Parlamentet beslutter at reducere disse udgifter, tager Rådet sin bevillingsafgørelse op til revision under hensyn til det beløb, som Europa-Parlamentet har vedtaget.

De yderligere tolvte dele bevilges med en tolvtedels fulde beløb og kan ikke opdeles.

KAPITEL 3

PRINCIPPET OM BALANCE

Artikel 14

Definition og anvendelsesområde

1. Der skal på budgettet være balance mellem indtægter og betalingsbevillinger.
2. Unionen og Det Europæiske Atomenergifællesskab samt de organer, der er nedsat af Unionen, og som er omhandlet i artikel 200, må ikke optage lån inden for rammerne af budgettet.

Artikel 15

Saldoen for regnskabsåret

1. Saldoen for hvert regnskabsår opføres på budgettet for det følgende regnskabsår som indtægt, hvis der er tale om et overskud, eller som betalingsbevilling, hvis der er tale om et underskud.
2. Overslag over sådanne indtægter eller betalingsbevillinger opføres på budgettet under budgetbehandlingen ved forelæggelse af en ændringsskrivelse efter fremgangsmåden i artikel 35. De opstilles i overensstemmelse med Rådets forordning om gennemførelse af afgørelsen om Unionens egne indtægter.
3. Efter fremlæggelsen af regnskabet for hvert regnskabsår opføres en eventuel difference i forhold til overslagene på budgettet for det følgende regnskabsår ved et ændringsbudget, der alene omhandler dette. I så fald forelægges forslaget til ændringsbudget af Kommissionen inden 15 dage efter forelæggelsen af det foreløbige årsregnskab.

KAPITEL 4

PRINCIPPET OM ÉN REGNINGSENHED

Artikel 16 *Brug af euroen*

Den flerårige finansielle ramme og budgettet opstilles og gennemføres i euro, og regnskaberne aflægges i euro. Af hensyn til likviditetsstyringen som omhandlet i artikel 65 kan regnskabsføreren og, hvis der er tale om forskudskonti, forskudsbestyreren, og, i forbindelse med den administrative forvaltning af Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (i det følgende benævnt "EU-Udenrigstjenesten"), den ansvarlige anvisningsberettigede, dog gennemføre transaktioner i nationale valutaer på nærmere vilkår, der fastsættes i den delegerede forordning som omhandlet i artikel 199.

KAPITEL 5

PRINCIPPET OM BRUTTOOPGØRELSE

Artikel 17 *Definition og anvendelsesområde*

Samtlige indtægter skal dække samtlige betalingsbevillinger, jf. dog artikel 18. Indtægter og udgifter opføres uden indbyrdes modregning, jf. dog artikel 20.

Artikel 18 *Formålsbestemte indtægter*

1. Eksterne formålsbestemte indtægter og interne formålsbestemte indtægter skal anvendes til finansiering af bestemte former for udgifter.

2. Følgende udgør eksterne formålsbestemte indtægter:

- a) medlemsstaternes finansielle bidrag til visse forskningsprogrammer i medfør af Rådets afgørelse om ordningen for Unionens egne indtægter
- b) finansielle bidrag fra medlemsstaterne, tredjelande, herunder i begge tilfælde deres offentlige og halvoffentlige organer, juridiske enheder eller fysiske personer til visse projekter eller programmer for bistand til tredjelande, der finansieres af Unionen og forvaltes af Kommissionen på deres vegne
- c) renter af deponeringer og bodsbeløb som omhandlet i forordningen om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud
- d) indtægter, der har et bestemt formål, såsom indtægter fra fonde, tilskud, gaver og arv, herunder hver enkelt institutions egne formålsbestemte indtægter
- e) tredjelandes og forskellige organers bidrag til EU-aktiviteter

- f) formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 173, stk. 2, og artikel 175, stk. 2.

3. Følgende udgør interne formålsbestemte indtægter:

- a) indtægter fra tredjemand for levering af varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder udført på dennes anmodning
- b) indtægter fra salg af køretøjer, materiel, installationer, materialer samt apparater til videnskabelige og tekniske formål, der skal udskiftes eller kasseres, når den bogførte værdi er helt afskrevet
- c) indtægter fra tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb
- d) indtægter fra levering af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder, der udføres for andre tjenestegrene, institutioner eller organer, herunder sådanne institutioners og organers tilbagebetalinger af udlæg for tjenesterejser
- e) forsikringserstatninger
- f) indtægter fra salg, udlejning eller andet kontraktforhold vedrørende rettigheder i tilknytning til fast ejendom
- g) indtægter fra salg af publikationer og film, også på elektroniske medier.

4. I den relevante basisretsakt kan det også foreskrives, at de forventede indtægter er formålsbestemt til finansiering af bestemte former for udgifter. Medmindre andet er fastlagt i den relevante basisretsakt, udgør sådanne indtægter interne formålsbestemte indtægter.

5. Budgettet skal indeholde posteringsmuligheder for eksterne formålsbestemte indtægter og interne formålsbestemte indtægter, og beløbet skal så vidt muligt anføres.

Formålsbestemte indtægter kan kun medtages i budgetforslaget for de beløbs vedkommende, som der er klarhed over på tidspunktet for opstillingen af budgetforslaget.

Artikel 19 Donationer

1. Kommissionen kan modtage enhver form for donation til fordel for Unionen såsom fondsmidler, tilskud samt gaver og arv.

2. Donationer af en værdi på 50 000 EUR eller derover, der medfører en forpligtelse, også dermed forbundne udgifter, som overstiger 10 % af donationens værdi, kan kun modtages efter godkendelse fra Europa-Parlamentet og Rådet, der begge udtaler sig senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. Er der ikke rejst indvending inden for denne frist, afgør Kommissionen endeligt, om den vil tage imod donationen.

Artikel 20
Regler om fradrag og kursjusteringer

1. Den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, kan angive de tilfælde, hvor visse indtægter kan fratrækkes betalingsanmodninger, og hvor der i så fald udstedes betalingsanvisning på nettobeløbet.
2. Priser på varer og tjenesteydelser leveret til Unionen skal opføres på budgettet med beløbet inklusive afgifter, hvis de omfatter afgifter, der refunderes af tredjelande i henhold til relevante aftaler. Efterfølgende refundering af afgifter betragtes som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2.
3. Der kan justeres for kursdifferencer, som registreres under budgetgennemførelsen. Det positive eller negative slutresultat indregnes i regnskabsåret saldo.

KAPITEL 6

PRINCIPPET OM SPECIFICERING

Artikel 21
Generelle bestemmelser

1. Bevillingerne fordeles på afsnit og kapitler; kapitlerne underinddeles i artikler og konti.
2. Kommissionen kan inden for sin egen budgetsektion selv overføre bevillinger som omhandlet i artikel 23 eller anmode om budgetmyndighedens godkendelse af bevillingsoverførsler i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 24.
3. Der kan kun overføres bevillinger til budgetposter, hvorunder der på budgettet er opført en bevilling eller er anført et *pro memoria* (p.m.).
4. Bevillinger, der modsvarer af formålsbestemte indtægter, kan kun overføres, hvis disse indtægter bevarer deres oprindelige formål.

Artikel 22
Overførsler foretaget af andre institutioner end Kommissionen

1. Alle institutioner undtagen Kommissionen kan inden for deres egen budgetsektion overføre bevillinger:
 - a) fra et afsnit til et andet, dog højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen foretages
 - b) fra et kapitel til et andet og fra en artikel til en anden uden begrænsninger.
2. Institutionerne underretter budgetmyndigheden om deres hensigter, tre uger før de foretager de i stk. 1 omhandlede overførsler. Hvis der foreligger behørigt motiverede grunde, som en af budgetmyndighedens to parter har gjort opmærksom på inden denne frist, finder proceduren i artikel 24 anvendelse.

3. Alle institutioner undtagen Kommissionen kan inden for deres egen budgetsektion foreslå budgetmyndigheden, at der foretages overførsler fra et afsnit til et andet af over 10 % af regnskabsårets bevillinger under den post, hvorfra overførslen foretages. Disse overførsler foretages efter proceduren i artikel 24.

4. Alle institutioner undtagen Kommissionen kan inden for deres egen budgetsektion foretage overførsler mellem artikler uden først at underrette budgetmyndigheden herom.

Artikel 23

Interne overførsler foretaget af Kommissionen

1. Kommissionen kan inden for sin budgetsektion selv:

- a) foretage overførsler af forpligtelsesbevillinger inden for hvert kapitel
- b) foretage overførsler af betalingsbevillinger inden for hvert afsnit
- c) for så vidt angår personale- og driftsudgifter, der er fælles for flere afsnit, foretage overførsler fra et afsnit til et andet
- d) for så vidt angår aktionsudgifter foretage overførsler mellem kapitler inden for samme afsnit, dog inden for en grænse på i alt højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen sker.

2. Kommissionen kan inden for sin egen budgetsektion træffe beslutning om følgende overførselsbevillinger fra et afsnit til et andet, forudsat at den umiddelbart herefter underretter budgetmyndigheden om sin beslutning:

- a) overføre bevillinger fra afsnittet "reserver" som omhandlet i artikel 43, hvor den eneste betingelse for at frigøre reserven er vedtagelse af en basisretsakt efter den almindelige lovgivningsprocedure som omhandlet i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- b) i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, hvor der er tale om internationale humanitære katastrofer og kriser, der indtræffer efter den 1. december i regnskabsåret, kan Kommissionen overføre uudnyttede budgetbevillinger for det løbende regnskabsår, der stadig er disponible under budgetafsnittene under udgiftsområde 4 i den flerårige finansielle ramme, til budgetafsnittene vedrørende bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger.

Artikel 24

Overførsler, som Kommissionen foreslår budgetmyndigheden

1. Kommissionen forelægger sit forslag til overførsler for Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt.

2. Budgetmyndigheden træffer afgørelse om bevillingsoverførsler efter stk. 3-6, jf. dog de undtagelser, der er omhandlet i afsnit I i anden del.

3. Medmindre sagen er af hastende karakter, træffer Rådet, med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet for hver overførsel, som de får forelagt, afgørelse om Kommissionens forslag inden seks uger fra de to institutioners modtagelse af forslaget.

4. Overførselsforslaget vedtages, hvis der inden for seksugersfristen sker følgende:

- a) Europa-Parlamentet og Rådet vedtager det
- b) enten Europa-Parlamentet eller Rådet vedtager det, og den anden institution undlader at træffe afgørelse
- c) Europa-Parlamentet og Rådet undlader at træffe afgørelse eller træffer ikke en afgørelse, som går imod Kommissionens forslag.

5. Den seksugersfrist, der er omhandlet i stk. 4, nedsættes til tre uger, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om noget andet, når:

- a) overførslen udgør mindre end 10 % af bevillingerne på den budgetpost, som den stammer fra, og ikke overstiger 5 mio. EUR, eller
- b) overførslen kun vedrører betalingsbevillinger, og den samlede overførsel ikke overstiger 100 mio. EUR.

6. Hvis enten Europa-Parlamentet eller Rådet har ændret overførslen, og den anden har godkendt den eller undladt at træffe afgørelse, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet har ændret overførslen, betragtes det laveste beløb, som enten Europa-Parlamentet eller Rådet har accepteret, som godkendt, medmindre Kommissionen trækker sit forslag tilbage.

Artikel 25

Overførsler underlagt særlige bestemmelser

1. Overførsler inden for de afsnit i budgettet, der vedrører bevillinger til Den Europæiske Garantifond for Landbruget, strukturfondene, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Fiskerifond, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og forskning, er omfattet af de særlige bestemmelser i afsnit I, II og III i anden del.

2. Afgørelser om overførsler, der skal muliggøre anvendelse af nødhjælpsreserven, træffes af budgetmyndigheden på forslag af Kommissionen eller af Kommissionen for højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen sker.

Proceduren i artikel 24, stk. 3 og 4, finder anvendelse. Får Kommissionens forslag ikke tilslutning fra Europa-Parlamentet og Rådet, og fastlægges der ikke en fælles holdning med hensyn til anvendelsen af denne reserve, undlader Europa-Parlamentet og Rådet at træffe afgørelse om Kommissionens overførselsforslag.

KAPITEL 7

PRINCIPPET OM FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 26

Principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet

1. Budgetbevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

2. I henhold til princippet om sparsommelighed skal de ressourcer, som institutionen anvender til gennemførelse af sine aktiviteter, stilles til rådighed på det rette tidspunkt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris.

Princippet om produktivitet drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater.

Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og de forventede resultater.

3. Der skal opstilles specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte målsætninger for alle de aktivitetsområder, som budgettet omfatter. Det kontrolleres ved hjælp af resultatindikatorer fastsat for hver enkelt aktivitet, om disse målsætninger er opfyldt, og de administrative tjenester, som afholder udgiften, fremsender oplysninger til budgetmyndigheden. Disse oplysninger fremsendes snarest muligt hvert år og skal senest foreligge i de dokumenter, der ledsager det foreløbige budgetforslag.

4. Med henblik på at forbedre beslutningstagningen foretager institutionerne forudgående og efterfølgende evalueringer i overensstemmelse med de retningslinjer, som Kommissionen har fastlagt. Disse evalueringer skal omfatte alle de programmer og aktiviteter, der giver anledning til store udgifter, og resultaterne af evalueringerne meddeles de administrative tjenester, som afholder udgiften, samt lovgivningsmyndigheden og budgetmyndigheden.

Artikel 27

Obligatorisk finansieringsoversigt

1. Ethvert forslag eller initiativ, som Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (i det følgende benævnt "den højtstående repræsentant") eller en medlemsstat forelægger lovgivningsmyndigheden, og som kan få budgetmæssige følger, herunder for antallet af stillinger, skal ledsages af en finansieringsoversigt og af en evaluering som omhandlet i artikel 26, stk. 4.

Enhver ændring af et forslag eller initiativ, som forelægges lovgivningsmyndigheden, og som kan få betydelige budgetmæssige følger, herunder for antallet af stillinger, skal ledsages af en finansieringsoversigt, der er udarbejdet af den institution, som foreslår ændringen.

2. For at mindske risikoen for svig og uregelmæssigheder skal den i stk. 1 omhandlede finansieringsoversigt indeholde oplysninger om det interne kontrolsystem, der indføres, en risikovurdering samt eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 28

Intern kontrol med budgetgennemførelsen

1. Budgettet gennemføres under overholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol, der er tilpasset den pågældende forvaltningsmetode, og i overensstemmelse med de relevante sektorspecifikke bestemmelser.

2. I forbindelse med gennemførelsen af budgettet defineres intern kontrol som en proces, der finder anvendelse på alle niveauer i forvaltningen og har til formål at give en rimelig sikkerhed for, at følgende målsætninger opfyldes:

- a) effektivitet, produktivitet og sparsommelighed i transaktionerne
- b) pålidelig rapportering
- c) beskyttelse af aktiver og oplysninger
- d) forebyggelse, afsløring og korrigering af svig og uregelmæssigheder
- e) tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyn til programmernes flerårige karakter samt de pågældende betalingers art.

Artikel 29

Acceptabel fejlrisiko

Lovgivningsmyndigheden træffer efter proceduren i EUF-traktatens artikel 322 beslutning om en acceptabel fejlrisiko for budgettets forskellige dele. Denne beslutning tages i betragtning ved den årlige dechargeprocedure i overensstemmelse med artikel 157, stk. 2.

Den acceptable fejlrisiko skal baseres på en analyse af kontrollens omkostningseffektivitet. Medlemsstater, enheder og personer, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), indberetter på Kommissionens anmodning de udgifter, de har afholdt i tilknytning til kontrol, samt antallet af og omfanget af aktiviteter, der finansieres over budgettet.

Den acceptable fejlrisiko overvåges nøje og revideres, hvis kontrolomstændighederne ændrer sig væsentligt.

KAPITEL 8

PRINCIPPET OM KLARHED OG ÅBENHED

Artikel 30

Offentliggørelse af regnskaber, budgetter og beretninger

1. Budgettet opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges under overholdelse af princippet om klarhed og åbenhed.

2. Budgettet og ændringsbudgetterne offentliggøres i deres endeligt vedtagne form i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Europa-Parlamentets formand.

Offentliggørelsen finder sted senest tre måneder efter den dato, hvor det fastslås, at budgettet er endeligt vedtaget.

Det konsoliderede årsregnskab og den beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som hver institution udarbejder, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 31

Offentliggørelse af modtagere af EU-midler og andre oplysninger

1. Oplysninger om Unionens lånoptagelses- og långivningstransaktioner til fordel for tredjemand anføres i et bilag til budgettet.

2. Kommissionen giver på en hensigtsmæssig måde adgang til de oplysninger om modtagerne af midler fra budgettet, som den ligger inde med, når budgettet gennemføres centralt og direkte af dens tjenestegrene eller af EU-delegationer i henhold til artikel 53, andet afsnit, samt oplysningerne om modtagerne af midler fra de enheder, som opgaver i forbindelse med budgettets gennemførelse er uddelegeret til, når der er tale om andre forvaltningsmetoder.

3. Disse oplysninger stilles til rådighed under behørig iagttagelse af fortrolighedskravene, især beskyttelse af personoplysninger som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹⁷ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁸ og af sikkerhedskravene under hensyn til de særlige forhold i forbindelse med hver af de i artikel 53 nævnte forvaltningsmetoder samt, hvor det er relevant, i overensstemmelse med de relevante sektorspecifikke bestemmelser.

¹⁷ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

¹⁸ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

AFSNIT III

BUDGETTETS OPSTILLING OG STRUKTUR

KAPITEL 1

OPSTILLING AF BUDGETTET

Artikel 32

Overslag over indtægter og udgifter

Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Den Europæiske Unions Domstol, Revisionsretten, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Ombudsmanden, den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse og EU-Udenrigstjenesten opstiller hver især et overslag over deres udgifter og indtægter, som de sender til Kommissionen hvert år inden den 1. juli.

EU-Udenrigstjenesten udarbejder et overslag over sine indtægter og udgifter og fremsender dette til Kommissionen inden den 1. juli hvert år. Den højtstående repræsentant afholder konsultationer med de medlemmer af Kommissionen, der er ansvarlige for henholdsvis udvikling, naboskabspolitik og internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring, om deres respektive ansvarsområder.

Institutionerne sender også hvert år inden den 1. juli budgetmyndigheden overslagene til orientering. Kommissionen opstiller et overslag over sine egne udgifter og indtægter, som den også sender til budgetmyndigheden inden samme dato.

Ved udarbejdelsen af sit eget overslag anvender Kommissionen de oplysninger, der er nævnt i artikel 33.

Artikel 33

Budgetoverslag for organer omhandlet i artikel 200

Hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 200, sender i overensstemmelse med retsakten om dets oprettelse hvert år inden den 31. marts Kommissionen og budgetmyndigheden et overslag over sine udgifter og indtægter, herunder en stillingsfortegnelse, samt sit udkast til arbejdsprogram.

Artikel 34

Budgetforslag

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag, som indeholder budgetforslaget, senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Budgetforslaget indeholder en samlet oversigt over Unionens udgifter og indtægter og sammenfatter de overslag, der er omhandlet i artikel 32.

Budgetforslaget følger den struktur og udformning, der er opstillet i artikel 41-46.

Hver af budgetforslagets sektioner er forsynet med en indledning udarbejdet af den pågældende institution.

Kommissionen udarbejder den generelle indledning til budgetforslaget. Den generelle indledning omfatter de finansielle opstillinger med de vigtigste oplysninger fordelt på afsnit og begrundelser for de bevillingsændringer, der foreslås i forhold til det foregående regnskabsår, fordelt på udgiftskategorierne i den flerårige finansielle ramme.

2. Kommissionen knytter i givet fald en finansiell programmering for de følgende år til budgetforslaget.

Den finansielle programmering opdateres efter budgettets vedtagelse for at medtage budgetprocedurens resultat og eventuelle andre relevante beslutninger.

3. Sammen med budgetforslaget forelægger Kommissionen også alle arbejdsdokumenter, som den mener kan understøtte budgetanmodningerne.

4. I overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan EU-Udenrigstjenesten skal tilrettelægges og fungere¹⁹ og med henblik på at sikre budgetmæssig gennemsigtighed på området EU's optræden udadtil, sender Kommissionen budgetmyndigheden et arbejdsdokument sammen med budgetforslaget, hvori følgende er udførligt beskrevet:

- a) alle administrations- og aktionsudgifter i forbindelse med EU's optræden udadtil, herunder opgaver vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, finansieret over budgettet
- b) EU-Udenrigstjenestens samlede administrative udgifter for det foregående år opdelt på hver enkelt EU-delegation og udgifter for EU-Udenrigstjenestens centrale administration samt aktionsudgifter opdelt efter geografisk område (regioner, lande), tematisk område, EU-delegation og mission.

Desuden skal følgende fremgå af arbejdsdokumentet:

- a) antallet af stillinger for hver lønklasse i hver kategori og det antal faste og midlertidige stillinger, herunder kontraktansat og lokalt ansat personale, der er godkendt inden for rammerne af budgetbevillingerne i hver af EU-delegationerne og i EU-Udenrigstjenestens centrale administration
- b) enhver forhøjelse eller nedskæring af antallet af stillinger, opdelt efter lønklasse og kategori, i EU-Udenrigstjenestens centrale administration og samtlige EU-delegationer i forhold til det foregående år
- c) antallet af stillinger, der er godkendt for det pågældende regnskabsår, antallet af godkendte stillinger for det foregående regnskabsår såvel som antallet af stillinger, der er besat af diplomater udsendt fra medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen

¹⁹ EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30.

- d) en detaljeret oversigt over samtlige ansatte i EU-delegationerne på tidspunktet for fremlæggelsen af budgetforslaget, herunder en oversigt opdelt efter geografisk område, land og mission, hvori der sondres mellem stillinger i stillingsfortegnelsen, kontraktansatte, lokalt ansatte og udsendte nationale eksperter, og bevillinger, der er anmodet om i budgetforslaget, til andre personaletyper, med dertil svarende overslag omregnet til antal fuldtidsbeskæftigede, som kan ansættes inden for rammerne af de bevillinger, der er anmodet om.

Artikel 35

Ændringsskrivelse til budgetforslaget

Indtil det forligsudvalg, der er omhandlet i EUF-traktatens artikel 314, indkaldes, kan Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra de øvrige institutioner for så vidt angår deres respektive sektioner samtidig forelægge Europa-Parlamentet og Rådet ændringsskrivelser til budgetforslaget på grundlag af nye faktorer, der ikke var kendt, da budgetforslaget blev opstillet, herunder en ændringsskrivelse med ajourførte udgiftsoverslag for landbruget.

Artikel 36

Godkendelse af Forligsudvalgets resultat

Når Forligsudvalget er nået til enighed om et fælles udkast, bestræber Europa-Parlamentet og Rådet sig på at godkende Forligsudvalgets resultat snarest muligt i henhold til EUF-traktatens artikel 314, stk. 6, i overensstemmelse med deres respektive forretningsordener.

Artikel 37

Vedtagelse af budgettet

1. Europa-Parlamentets formand fastslår efter fremgangsmåden i EUF-traktatens artikel 314, stk. 9, og artikel 177, stk. 7, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt "Euratom-traktaten"), at budgettet er endeligt vedtaget.

2. Når det er fastslået, at budgettet er endeligt vedtaget, er medlemsstaterne fra den 1. januar i det følgende regnskabsår eller fra det tidspunkt, hvor det fastslås, at budgettet er endeligt vedtaget, hvis dette sker efter den 1. januar, forpligtet til at overdrage Unionens skyldige beløb på de betingelser, der er fastsat i Rådets forordning om gennemførelse af afgørelsen om ordningen for Unionens egne indtægter.

Artikel 38

Forslag til ændringsbudget

1. Kommissionen forelægger i tilfælde af uundgåelige, helt usædvanlige eller uforudsete omstændigheder forslag til ændringsbudget.

Anmodninger om ændringsbudget fra de øvrige institutioner i de samme tilfælde som i første afsnit sendes til Kommissionen.

Før fremlæggelsen af et forslag til ændringsbudget undersøger Kommissionen og de øvrige institutioner, hvilket spillerum der er for reallokering af de relevante bevillinger under hensyn til en eventuel forventet underudnyttelse af bevillinger.

2. Kommissionen forelægger samtidig Europa-Parlamentet og Rådet ethvert forslag til ændringsbudget senest den 1. september hvert år, medmindre ganske særlige omstændigheder gør sig gældende. Den kan lade anmodninger om ændringsbudgetter fra de øvrige institutioner ledsage af en udtalelse.

3. Europa-Parlamentet og Rådet drøfter forslagene og tager i den forbindelse hensyn til, hvor meget sagen haster.

Artikel 39

Fremrykket fremsendelse af overslag og budgetforslag

Kommissionen og budgetmyndigheden kan aftale at fremrykke visse datoer for fremsendelse af overslag samt vedtagelse og fremsendelse af budgetforslaget, idet en sådan ordning dog ikke må medføre, at fristerne i EUF-traktatens artikel 314 og Euratom-traktatens artikel 177 for behandlingen af disse tekster afkortes eller forlænges.

KAPITEL 2

BUDGETTETS STRUKTUR OG UDFORMNING

Artikel 40

Budgettets struktur

Budgettet består af følgende:

- a) en almindelig oversigt over indtægter og udgifter,
- b) en særskilt sektion for hver institution med en oversigt over dennes indtægter og udgifter.

Det Europæiske Råd og Rådet indgår i den samme budgetsektion.

Artikel 41

Opdeling af budgettet

1. Kommissionens indtægter samt de øvrige institutioners indtægter og udgifter fordeles af budgetmyndigheden på afsnit, kapitler, artikler og konti i overensstemmelse med deres art eller formål.

2. Oversigten over udgifter i Kommissionens budgetsektion opstilles efter en kontoplan vedtaget af budgetmyndigheden og opdelt efter formål.

Et afsnit svarer til et politikområde, mens et kapitel normalt svarer til en aktivitet.

Hvert afsnit kan omfatte aktionsbevillinger og administrationsbevillinger.

Inden for hvert afsnit samles administrationsbevillingerne i et enkelt kapitel.

Artikel 42
Forbud mod negative indtægter

Budgettet kan ikke omfatte negative indtægter.

De egne indtægter, der oppebæres i henhold til Rådets afgørelse om ordningen for Unionens egne indtægter, er nettobeløb og opføres som sådanne i budgettets samlede oversigt over indtægter.

Artikel 43
Formålsbestemte reserver

1. Hver sektion i budgettet kan omfatte et afsnit med "formålsbestemte reserver". Der opføres bevillinger under dette afsnit i følgende to situationer:

- a) der foreligger ikke nogen basisretsakt for den pågældende foranstaltning på det tidspunkt, hvor budgettet opstilles
- b) der er alvorligt begrundet usikkerhed om, hvorvidt bevillingerne under de pågældende aktionsposter er tilstrækkelige, eller om det er muligt at gennemføre dem på betingelser, der er i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Bevillingerne i dette afsnit kan kun anvendes efter overførsel i overensstemmelse med proceduren i artikel 23, stk. 1, litra d), i de tilfælde, hvor vedtagelsen af basisretsakten er omfattet af proceduren i EUF-traktatens artikel 294, og i andre tilfælde af proceduren i artikel 24.

2. I tilfælde af alvorlige vanskeligheder med budgetgennemførelsen kan Kommissionen i løbet af regnskabsåret foreslå overførsel af bevillinger til afsnittet "formålsbestemte reserver". Budgetmyndigheden træffer afgørelse om sådanne overførsler efter bestemmelserne i artikel 24.

Artikel 44
Negativ reserve

Kommissionens budgetsektion kan omfatte en "negativ reserve" på højst 200 mio. EUR. Reserven, der opføres under et særligt afsnit, kan omfatte såvel forpligtelsesbevillinger som betalingsbevillinger.

Reserven skal anvendes inden regnskabsårets udgang ved overførsel efter fremgangsmåden i artikel 21 og 23.

Artikel 45
Reserve til nødhjælp

1. Budgettets sektion vedrørende Kommissionen omfatter en reserve til nødhjælp til tredjelande.
2. Den i stk. 1 omhandlede reserve skal anvendes inden regnskabsårets udgang ved overførsel efter proceduren i artikel 24 og 25.

Artikel 46
Opstilling af budgettet

1. Budgettet viser:

a) i den almindelige oversigt over indtægter og udgifter:

- i) overslag over Unionens indtægter i det pågældende regnskabsår
- ii) de anslåede indtægter i det foregående regnskabsår og indtægterne i regnskabsåret n - 2
- iii) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det pågældende regnskabsår
- iv) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det foregående regnskabsår
- v) de indgåede udgiftsforpligtelser og de betalte udgifter i regnskabsåret n - 2
- vi) de relevante anmærkninger for hver underinddeling, jf. artikel 41, stk. 1

b) i hver enkelt budgetsektion: indtægter og udgifter struktureret på samme måde som under litra b)

c) for så vidt angår personale:

- i) en stillingsfortegnelse, der for hver budgetsektion angiver det antal faste og midlertidige stillinger i hver lønklasse inden for hver kategori og tjenestegruppe, der godkendes inden for rammerne af budgetbevillingerne
- ii) en stillingsfortegnelse over det personale, der aflønnes over bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling med henblik på direkte foranstaltninger, og en stillingsfortegnelse over det personale, der aflønnes over de samme bevillinger med henblik på indirekte foranstaltninger; fortegnelserne er opdelt efter kategori og lønklasse og med en sondring mellem faste og midlertidige stillinger, der godkendes inden for rammerne af budgetbevillingerne
- iii) hvad angår videnskabeligt og teknisk personale kan opdelingen baseres på lønklassegrupper på betingelser fastsat i hvert enkelt budget; stillingsfortegnelsen skal angive antallet af højt kvalificerede videnskabelige og tekniske medarbejdere, der har ret til specielle fordele i henhold til de særlige bestemmelser i vedtægten

- iv) en stillingsfortegnelse, der for hvert af de i artikel 200 omhandlede organer, som modtager tilskud over budgettet, angiver antallet af stillinger for hver lønklasse og for hver kategori. Stillingsfortegnelserne skal ud for det antal stillinger, der godkendes for det pågældende regnskabsår, vise antallet af godkendte stillinger for det foregående regnskabsår

d) for så vidt angår lånoptagelse og långivning:

- i) i den almindelige oversigt over indtægter: budgetposter, der svarer til de pågældende transaktioner og er bestemt til opførelse af eventuelle tilbagebetalinger fra modtagere, der i første omgang har misligholdt deres forpligtelser og derved gjort det nødvendigt at iværksætte opfyldelsesgarantien; disse poster forsynes med et *pro memoria* (p.m.) og de relevante anmærkninger
- ii) i sektionen vedrørende Kommissionen:
 - budgetposter, der svarer til Unionens opfyldelsesgaranti i forbindelse med de pågældende transaktioner. Disse poster forsynes med et *pro memoria* (p.m.), så længe der ikke herunder er opstået faktiske udgifter, der skal dækkes af endelige bevillinger
 - anmærkninger med henvisning til basisretsakt, omfang og varighed af de planlagte transaktioner samt den finansielle garanti, som Unionen stiller for gennemførelsen af transaktionerne
- iii) i et dokument som bilag til sektionen vedrørende Kommissionen, til orientering:
 - løbende kapitaltransaktioner og gældsforvaltning
 - kapitaltransaktioner og gældsforvaltning i det pågældende regnskabsår

e) de samlede udgifter vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) opføres under ét og samme kapitel i budgettet med overskriften FUSP og fordelt på specifikke artikler. Disse artikler omfatter FUSP's udgifter og indeholder specifikke budgetposter, der som minimum anfører de enkelte større missioner.

2. Budgetmyndigheden kan ud over de dokumenter, der er nævnt i stk. 1, lade budgettet ledsage af andre relevante dokumenter.

Artikel 47

Regler for stillingsfortegnelsen for personale

1. De stillingsfortegnelser, der er beskrevet i artikel 46, stk. 1, litra c), udgør for hver institution eller hvert organ en ufravigelig grænse; ingen udnævnelser kan finde sted ud over denne grænse.

Hver institution eller hvert organ kan dog ændre stillingsfortegnelserne med indtil 10 % af de godkendte stillinger, undtagen for så vidt angår lønklasse AD 16, AD 15 og AD 14, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:

- a) omfanget af personalebevillingerne for hele regnskabsåret må ikke berøres, og
- b) det samlede antal godkendte stillinger for hver stillingsfortegnelse må ikke overskrides.

Institutionerne underretter budgetmyndigheden om deres hensigter, tre uger før de foretager de i andet afsnit omhandlede ændringer. Hvis der foreligger behørigt motiverede grunde, som en af budgetmyndighedens to parter har gjort opmærksom på inden denne frist, undlader institutionerne at foretage ændringerne, og den normale procedure finder anvendelse.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan der kompenseres for virkningerne af deltidstjeneste, der er godkendt af ansættelsesmyndigheden i overensstemmelse med vedtægten.

KAPITEL 3 BUDGETDISCIPLIN

Artikel 48

Budgettets overholdelse af den flerårige finansielle ramme

Budgettet overholder den flerårige finansielle ramme.

Artikel 49

Unionens retsakters overholdelse af budgettet og den flerårige finansielle ramme

Hvis gennemførelsen af en EU-retsakt vil medføre overskridelse af de disponible budgetbevillinger eller de beløb, der er afsat i den flerårige finansielle ramme, må den finansielle gennemførelse af en sådan retsakt først finde sted, når budgettet er blevet ændret, og den finansielle ramme eventuelt er blevet revideret på passende måde.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE AF BUDGETTET

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 50

Budgetgennemførelse i overensstemmelse med forsvarlig økonomisk forvaltning

1. Kommissionen har ansvaret for gennemførelsen af budgettet med hensyn til indtægter og udgifter i overensstemmelse med denne forordning og inden for rammerne af de givne bevillinger.
2. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen, således at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 51

Basisretsakt og undtagelser

1. Anvendelsen af bevillingerne på budgettet til foranstaltninger, som gennemføres af EU, kræver forudgående vedtagelse af en basisretsakt.

Ved en basisretsakt forstås en retsakt, der giver et retligt grundlag for en foranstaltning og for afholdelsen af den dertil svarende udgift, der er opført på budgettet.

2. Inden for anvendelsesområdet for EUF-traktaten og Euratom-traktaten forstås ved en basisretsakt en retsakt, som er vedtaget af lovgivningsmyndigheden, og som kan have form af en forordning, et direktiv eller en afgørelse som omhandlet i EUF-traktatens artikel 288.

3. Inden for anvendelsesområdet for afsnit V i EU-traktaten kan en basisretsakt have en af de former, som er anført i artikel 26, stk. 2, artikel 28, stk. 1, artikel 29, artikel 31, stk. 2, artikel 33 og artikel 37 i EU-traktaten.

4. Henstillinger og udtalelser samt resolutioner, konklusioner, erklæringer og andre akter uden retsvirkning betragtes ikke som basisretsakter som omhandlet i denne artikel.

5. Som en undtagelse fra stk. 1, 2 og 3 kan følgende bevillingstyper anvendes uden en basisretsakt, forudsat at de foranstaltninger, der skal finansieres, falder ind under Unionens beføjelser:

- a) bevillinger til pilotprojekter af eksperimentel art, der skal vise, om en foranstaltning er gennemførlig og nyttig. De dermed forbundne forpligtelsesbevillinger må højst opføres på budgettet for to på hinanden følgende regnskabsår
- b) bevillinger til forberedende foranstaltninger inden for anvendelsesområdet for EUF-traktaten og Euratom-traktaten, der skal forberede forslag med henblik på

vedtagelse af fremtidige foranstaltninger. De forberedende foranstaltninger skal indgå i en sammenhængende strategi og kan antage forskellige former. De dermed forbundne forpligtelsesbevillinger må højst opføres på budgettet for tre på hinanden følgende regnskabsår. Lovgivningsproceduren skal være tilendebragt inden udgangen af det tredje regnskabsår. Under lovgivningsproceduren skal der ved indgåelsen af bevillingsforpligtelser tages hensyn til den forberedende foranstaltnings særlige karakteristika for så vidt angår planlagte aktiviteter, mål og modtagere. De anvendte midler må derfor ikke være af samme størrelsesorden som dem, der tænkes anvendt til finansiering af den endelige foranstaltning.

Ved fremlæggelsen af budgetforslaget forelægger Kommissionen budgetmyndigheden en rapport om de under litra a) og første afsnit i litra b) omhandlede foranstaltninger, der skal indeholde en evaluering af de opnåede resultater samt en vurdering af det påtænkte videre forløb

- c) bevillinger til forberedende foranstaltninger inden for afsnit V i EU-traktaten. Disse foranstaltninger skal begrænses til en kort periode og skal have til formål at fastlægge betingelserne for Unionens indsats for at opfylde målene for FUSP og for vedtagelsen af de nødvendige juridiske instrumenter.

I forbindelse med Unionens krisestyringsoperationer har forberedende foranstaltninger bl.a. til formål at vurdere de operative behov, sikre en hurtig første anvendelse af ressourcerne eller skabe betingelserne på stedet for iværksættelse af operationen.

Forberedende foranstaltninger vedtages af Rådet på forslag fra EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

For at sikre en hurtig gennemførelse af de forberedende foranstaltninger underretter den højtstående repræsentant hurtigst muligt Kommissionen om Rådets hensigt om at iværksætte en forberedende foranstaltning og især om de anslåede ressourcer, som er nødvendige til dette formål. I overensstemmelse med denne forordning træffer Kommissionen alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at midlerne udbetales hurtigt

- d) bevillinger til punktuelle eller permanente foranstaltninger, som Kommissionen gennemfører i medfør af de opgaver, der i henhold til EUF-traktaten og Euratom-traktaten følger af dens prærogativer på det institutionelle plan ud over initiativretten på det lovgivningsmæssige område som omhandlet i litra b), samt i medfør af de særlige beføjelser, der tillægges den direkte ved disse traktater, og som er opstillet i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199
- e) bevillinger til hver enkelt institutions drift i medfør af dens administrative autonomi.

Artikel 52
Andre institutioners gennemførelse af budgettet

Kommissionen giver de andre institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem.

Der kan aftales mere detaljerede ordninger med Kommissionen med henblik på at lette gennemførelsen af EU-delegationernes administrative bevillinger. Disse ordninger kan ikke indeholde nogen undtagelser fra bestemmelserne i denne forordning og den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

Artikel 53
Delegation af beføjelser vedrørende budgetgennemførelsen

Kommissionen og hver af de øvrige institutioner kan på de vilkår, der er fastsat i denne forordning og i deres forretningsordener, og inden for de rammer, som de fastsætter i fuldmagtsdokumentet, uddelegere deres beføjelser vedrørende budgettets gennemførelse inden for deres respektive institutioner. De befuldmægtigede kan kun handle inden for rammerne af de beføjelser, som de udtrykkeligt har fået overdraget.

Kommissionen kan imidlertid uddelegere sine budgetgennemførelsesbeføjelser vedrørende aktionsbevillingerne under sin egen budgetsektion til EU-delegationscheferne. Den underretter samtidig den højtstående repræsentant herom. Når EU-delegationscheferne fungerer som Kommissionens anvisningsberettigede ved subdelegation, anvender de Kommissionens budgetgennemførelsesbestemmelser og har samme pligter, forpligtelser og ansvar som alle andre, der ved subdelegation fungerer som Kommissionens anvisningsberettigede.

Kommissionen kan trække denne delegation tilbage i overensstemmelse med sine egne regler.

Hvad angår stk. 2, træffer den højtstående repræsentant de nødvendige foranstaltninger til at lette samarbejdet mellem EU-delegationerne og Kommissionens tjenestegrene.

Artikel 54
Interessekonflikter

1. Det er forbudt de finansielle aktører og alle andre personer, der er beskæftiget med budgetgennemførelse, forvaltning, revision eller kontrol, at foretage handlinger, der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Unionens interesser. Hvis noget sådant skulle ske, har den pågældende pligt til at afholde sig fra at foretage handlingen og til at forelægge sagen for den kompetente myndighed.

2. Der er tale om interessekonflikt, når en upartisk og objektiv udøvelse af de opgaver, der påhviler en finansiell aktør eller en anden person omhandlet i stk. 1, bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller ethvert andet interessefællesskab med modtageren.

KAPITEL 2

GENNEMFØRELSESMETODER

Artikel 55

Metoder til gennemførelse af budgettet

1. Kommissionen gennemfører budgettet på følgende måder:

a) af dens tjenestegrene eller af EU-delegationer i henhold til andet afsnit i artikel 53, eller gennem de gennemførelsesorganer, som omhandlet i artikel 59

b) indirekte ved delt forvaltning med medlemsstaterne eller ved at overdrage opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen til:

- i) tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ii) internationale organisationer og deres organer
- iii) finansielle institutioner, der har fået overdraget gennemførelsen af finansielle instrumenter i medfør af afsnit VIII
- iv) Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond eller andre af Bankens datterselskaber
- v) de organer, der er omhandlet i artikel 200 og 201
- vi) offentligretlige organer eller privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, forudsat at sidstnævnte stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- vii) privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentligt-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- viii) personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. nærværende forordnings artikel 51.

2. Medlemsstater, enheder og personer, der er anført under litra b) i stk. 1, har ikke status som anvisningsberettigede bemyndiget ved delegation.

3. Kommissionen kan ikke overdrage tredjemand sine gennemførelsesbeføjelser i medfør af traktaterne, når beføjelserne indebærer en betydelig skønsmargen, der vil kunne afspejle overvejelser af politisk art.

Artikel 56
Delt forvaltning med medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne overholder principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, klarhed og åbenhed samt ikke-forskelsbehandling og sikrer Unionens synlighed, når de forvalter EU-midler. Medlemsstaterne opfylder med dette for øje deres kontrol- og revisionsforpligtelser og påtager sig det deraf følgende ansvar i medfør af denne forordning. Yderligere forskrifter kan fastlægges i sektorspecifikke regler.

2. Medlemsstaterne forebygger, opdager og korrigerer uregelmæssigheder og svig i udførelsen af deres opgaver i tilknytning til gennemførelsen af budgettet. I denne henseende udfører de forudgående og efterfølgende kontrol, om nødvendigt på stedet, for at sikre at de foranstaltninger, der finansieres over budgettet, udføres og gennemføres korrekt, inddriver uretmæssigt udbetalte beløb og indleder retsforfølgning, hvis det er nødvendigt.

Medlemsstaterne pålægger modtagerne de i de sektorspecifikke regler og i national lovgivning fastlagte tvangsbøder, der er effektive, står i et rimeligt forhold til situationen og har afskrækkende virkning.

3. Medlemsstaterne godkender i overensstemmelse med de sektorspecifikke regler et eller flere organer i den offentlige sektor, som alene har ansvaret for en korrekt forvaltning og kontrol af de midler, som godkendelsen vedrører. Dette berører ikke sådanne organers mulighed for at udføre opgaver uden tilknytning til forvaltningen af EU-midler eller at overdrage visse af deres opgaver til andre organer.

Godkendelsen udstedes af en myndighed i medlemsstaten i overensstemmelse med de sektorspecifikke regler, idet det sikres, at organet er i stand til at forvalte midlerne på behørig vis. De sektorspecifikke regler kan også tildele Kommissionen en rolle i godkendelsesforløbet.

Den myndighed, der udsteder godkendelsen, er ansvarlig for tilsynet med organet og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at afbøde eventuelle mangler i udførelsen af organets opgaver, herunder midlertidig ophævelse eller endelig tilbagetrækning af godkendelsen.

4. Organer, der er godkendt i medfør af denne artikels stk. 3 skal:

- a) indføre og sikre driften af et effektivt og produktivt system til intern kontrol
- b) anvende et årsregnskabssystem, der rettidigt kan frembringe nøjagtige, fuldstændige og pålidelige oplysninger
- c) underlægges en uafhængig ekstern revision, der udføres i overensstemmelse med de internationalt anerkendte revisionsstandarder af en revisionstjeneste, der funktionelt er uafhængig af det godkendte organ
- d) i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, sikre en årlig efterfølgende offentliggørelse af oplysninger om modtagerne af EU-midler
- f) sikre beskyttelse af personoplysninger, der opfylder kravene i direktiv 95/46/EF.

5. Organer godkendt i henhold til denne artikels stk. 3 sender senest den 1. februar i det følgende regnskabsår følgende til Kommissionen:

- a) deres regnskaber for de udgifter, der er medgået til udførelsen af de overdragne opgaver
- b) en oversigt over resultatet af de foreliggende revisioner og udførte kontroller, herunder en analyse af systematiske eller tilbagevendende svagheder samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt
- c) en forvaltningserklæring om regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed og rigtighed, de interne kontrolsystemers korrekte funktionsmåde samt de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed og overholdelsen af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
- d) en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan vedrørende samtlige elementer i den forvaltningserklæring, der er omhandlet i litra c) i dette stykke.

Hvis en medlemsstat har godkendt mere end et organ per politikområde, sender medlemsstaten senest den 15. februar i det følgende regnskabsår Kommissionen en sammenfattende rapport i form af en oversigt på nationalt plan over samtlige forvaltningserklæringer med tilhørende revisionsudtalelser for hvert enkelt politikområde.

6. Kommissionen:

- a) anvender procedurer, der sikrer en rettidig regnskabsafslutning for de godkendte organer og sikrer, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende, samt gør det muligt at afslutte tilfælde af uregelmæssigheder rettidigt
- b) udelukker udbetalinger, der er foretaget i strid med EU-lovgivningen, fra Unionens udgiftsfinansiering.

Sektorspecifikke regler fastlægger de betingelser, der gælder for Kommissionens suspendering eller for den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes afbrydelser af betalinger til medlemsstaterne.

Artikel 57

Indirekte forvaltning foretaget af enheder og personer, bortset fra medlemsstaterne

1. Enheder og personer, der har fået overdraget budgetgennemførelsesopgaver i henhold til artikel 55, stk. 1, litra b), overholder principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, klarhed og åbenhed og ikke-forskelsbehandling og sikrer Unionens synlighed, når de forvalter EU-midler. De sikrer et niveau for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser svarende til kravene i denne forordning, når de forvalter EU-midler, under behørig hensyntagen til:

- a) karakteren af de overdragne opgaver og de pågældende beløb
- b) den finansielle risiko

- c) overensstemmelse mellem deres systemer, regler og procedurer og de foranstaltninger, som Kommissionen træffer med henblik på at overvåge og understøtte gennemførelsen af de overdragne opgaver.

2. De enheder og personer, der er omhandlet i stk. 1, sørger i denne henseende for at:

- a) indføre og sikre driften af et effektivt og produktivt system til intern kontrol
- b) anvende et årsregnskabssystem, der rettidigt kan frembringe nøjagtige, fuldstændige og pålidelige oplysninger
- c) underlægge sig en uafhængig ekstern revision, der udføres i overensstemmelse med de internationalt anerkendte revisionsstandarder af en revisionstjeneste, der funktionelt er uafhængig af den pågældende enhed eller person
- d) anvende hensigtsmæssige regler og procedurer for tilvejebringelse af finansiering ved hjælp af EU-midler gennem tilskud, udbud og finansielle instrumenter
- e) i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, sikre en årlig efterfølgende offentliggørelse af oplysninger om modtagerne af EU-midler
- f) sikre en rimelig beskyttelse af personoplysninger.

Personer, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), nr. viii), kan opfylde disse krav gradvist. De vedtager deres finansielle bestemmelser med Kommissionens forudgående samtykke.

3. De enheder og personer, der er omhandlet i stk. 1, forebygger, opdager og korrigerer uregelmæssigheder og svig i udførelsen af deres opgaver i tilknytning til gennemførelsen af budgettet. I denne henseende udfører de forudgående og efterfølgende kontrol, om nødvendigt på stedet, for at sikre at de foranstaltninger, der finansieres over budgettet, udføres og gennemføres korrekt, inddriver uretmæssigt udbetalte beløb og indleder retsforfølgning, hvis det er nødvendigt.

4. Kommissionen kan suspendere betalinger til de enheder og personer, der er omhandlet i stk. 1, navnlig hvis der opdages systemiske fejl, der sår tvivl om den pågældende enheds eller persons interne kontrolsystemers pålidelighed eller om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede kan afbryde betalinger til sådanne enheder eller personer helt eller delvis med henblik på yderligere kontrol, når vedkommende bliver bekendt med oplysninger, der synes at påvise en væsentlig mangel i det interne kontrolsystems funktionsmåde, eller at udgifter attesteret af den pågældende enhed eller person er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er blevet korrigeret, forudsat at afbrydelsen er nødvendig for at hindre betydelig skade for Unionens finansielle interesser.

5. De i stk. 1 omhandlede enheder og personer tilsender Kommissionen:

- a) en rapport om gennemførelsen af de overdragne opgaver

- b) deres regnskaber for de udgifter, der er medgået til udførelsen af de overdragne opgaver
- c) en oversigt over resultatet af de foreliggende revisioner og udførte kontroller, herunder en analyse af systematiske eller tilbagevendende svagheder samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt
- d) en forvaltningserklæring om regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed og rigtighed, de interne kontrolsystemers korrekte funktionsmåde samt de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed og overholdelsen af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
- e) en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan vedrørende samtlige elementer i den forvaltningserklæring, der er omhandlet i litra d) i dette stykke.

Disse elementer fremsendes til Kommissionen senest den 1. februar i det følgende regnskabsår med undtagelse af den revisionsudtalelse, der er omhandlet i litra e). Sidstnævnte fremsendes senest den 15. marts.

Disse forpligtelser berører ikke bestemmelser i aftaler indgået med internationale organisationer og tredjelande. Sådanne bestemmelser skal mindst indeholde sådanne enheders forpligtelse til årligt at tilsende Kommissionen en erklæring om, at Unionens bidrag i løbet af det pågældende regnskabsår er blevet anvendt og dokumenteret i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i denne artikels stk. 2, og de forpligtelser, der er fastlagt i den aftale, der er indgået med pågældende internationale organisation eller tredjeland.

6. Kommissionen:

- a) sikrer, at gennemførelsen af de overdragne opgaver overvåges og evalueres
- b) anvender procedurer, der sikrer en rettidig regnskabsafslutning for de enheder og personer, der har fået overdraget gennemførelsen, og sikrer, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende samt gør det muligt at afslutte tilfælde af uregelmæssigheder rettidigt
- c) udelukker udbetalinger, der er foretaget i strid med gældende regler, fra Unionens udgiftsfinansiering.

7. Denne artikels stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på enheder og personer, der af budgetmyndigheden er underlagt en særskilt dechargeprocedure.

Artikel 58

Forudgående kontrol og aftaler under indirekte forvaltning

1. Inden Kommissionen overdrager budgetgennemførelsesopgaver til enheder eller personer, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), indhenter den bevis for, at kravene i artikel 57, stk. 2, litra a)-d), er opfyldt.

Den pågældende enhed eller person underretter omgående Kommissionen om alle væsentlige ændringer i dens systemer, regler og procedurer, som vedrører forvaltningen af de overdragne EU-midler. Når sådanne ændringer indtræffer, reviderer Kommissionen de aftaler, der er

indgået med den pågældende enhed eller person, for at sikre fortsat overholdelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 57, stk. 2, litra a)-d).

2. Når Kommissionen vælger en enhed fra den kategori, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), nr. ii), iii), vi) og vii), tager den behørigt hensyn til karakteren af de opgaver, der skal overdrages, samt til de pågældende enheders erfaring og operationelle og finansielle kapacitet. Valget træffes på et objektivt grundlag og må ikke give anledning til interessekonflikter.

3. Aftaler indgået under indirekte forvaltning skal indeholde de krav, der er bestemt i artikel 57, stk. 2, litra a)-d). Aftalerne skal klart afgrænse de overdragne opgaver og indeholde en forpligtelse for de pågældende enheder eller personer til at opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i artikel 57, stk. 2, litra e)-f), og til at afholde sig fra enhver handling, der kan medføre en interessekonflikt.

Artikel 59 *Gennemførelsesorganer*

1. Gennemførelsesorganer skal være EU-retlige juridiske personer, som er oprettet ved en kommissionsafgørelse, og hvortil der kan delegeres beføjelser til helt eller delvist at gennemføre et EU-program eller -projekt for Kommissionen og på dennes ansvar i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003²⁰.

2. Anvendelsen af de dermed forbundne aktionsbevillinger foregår gennem organets direktør i direkte forvaltning.

Artikel 60 *Begrænsninger for uddelegering af beføjelser*

1. Kommissionen kan ikke overdrage gennemførelsesopgaver i forbindelse med midler fra budgettet, herunder betaling og inkassering, til eksterne privatretlige enheder eller organer, undtagen i tilfælde som omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), nr. vi) og vii), og i særlige tilfælde, hvor de pågældende betalinger skal ske til modtagere, der er fastsat af Kommissionen, på betingelser og af beløb, der er fastsat af Kommissionen, og som ikke indebærer, at den enhed eller det organ, som foretager betalingerne, skal anlægge et skøn.

2. De opgaver, der på kontraktbasis kan overlades til eksterne privatretlige enheder eller organer, der ikke har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, er opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer offentligretlige opgaver eller udøvelse af skønsmeføjelser.

²⁰ EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

KAPITEL 3

FINANSIELLE AKTØRER

AFDELING 1

PRINCIPPET OM ADSKILLELSE AF FUNKTIONER

Artikel 61

Adskillelse af funktioner

Funktionerne som anvisningsberettiget og regnskabsfører er adskilte og indbyrdes uforenelige.

AFDELING 2

DEN ANVISNINGSBERETTIGEDE

Artikel 62

Den anvisningsberettigede

1. Institutionen udøver funktionen som anvisningsberettiget.
2. I dette afsnit forstås ved "ansatte" personer, der er omfattet af vedtægten.
3. Hver institution bestemmer i sine interne administrative regler, hvilke ansatte på et passende niveau den under iagttagelse af betingelserne i sin forretningsorden vil uddelegere funktionen som anvisningsberettiget til, omfanget af de uddelegerede beføjelser og de befuldmægtigedes mulighed for at subdelegere beføjelserne.
4. Funktionen som anvisningsberettiget kan kun delegeres eller subdelegeres til ansatte.
5. De ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede kan kun handle inden for de grænser, der er fastsat i fuldmagtsdokumentet. Den ved delegation eller subdelegation bemyndigede kompetente anvisningsberettigede kan bistå i sit hverv af en eller flere ansatte, der har til opgave under den anvisningsberettigedes ansvar at udføre visse transaktioner, der er nødvendige for budgetgennemførelsen og regnskabsaflæggelsen.
6. Hvis EU-delegationschefer fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation efter artikel 53, andet afsnit, er de underlagt Kommissionen som den institution, der er ansvarlig for at definere, udøve, kontrollere og vurdere deres forpligtelser og beføjelser som anvisningsberettigede ved subdelegation. Kommissionen underretter samtidig den højtstående repræsentant herom.

Artikel 63
Den anvisningsberettigedes beføjelser og opgaver

1. Den anvisningsberettigede skal i hver institution sørge for, at indtægter modtages, og udgifter afholdes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, og sikre deres lovlighed og formelle rigtighed.

2. Med henblik på stk. 1 i denne artikel etablerer den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede i overensstemmelse med artikel 28 og minimumsstandarder fastsat af den enkelte institution og under hensyn til de risici, der er forbundet med forvaltningsmiljøet og arten af de finansierede foranstaltninger, en organisatorisk struktur samt interne kontrolsystemer, der er tilpasset opgaverne, idet etableringen af en sådan struktur og sådanne systemer understøttes af en omfattende risikoanalyse.

3. Afholdelse af udgifter omfatter, at den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede indgår budgetmæssige og retlige forpligtelser, fastsætter udgifter og anviser betalinger samt foretager de handlinger, der er nødvendige forud for anvendelsen af bevillingerne.

4. Modtagelse af indtægter omfatter udfærdigelse af overslag over fordringer, fastlæggelse af udestående fordringer og udstedelse af indtægtsordrer. Den omfatter om nødvendigt også afkald på konstaterede fordringer.

5. Hver transaktion er genstand for mindst en forudgående kontrol af såvel de operationelle som de finansielle aspekter af transaktionen på grundlag af skrivebordskontrol af bilag og de foreliggende resultater af allerede udført kontrol.

Efterfølgende kontrol omfatter indledning og efterprøvning af en transaktion.

For hver enkelt transaktion er den ansatte, der udfører efterprøvningen af en transaktion, en anden end den, der indledte transaktionen, og førstnævnte er ikke sidstnævntes underordnede.

6. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede kan foranstalte efterfølgende kontrol for at efterprøve transaktioner, der allerede er godkendt som følge af en forudgående kontrol. Sådan kontrol kan foretages stikprøvevis på grundlag af en risikoanalyse.

Den forudgående kontrol udføres af andre ansatte end dem, der er ansvarlige for den efterfølgende kontrol. De ansatte, der er ansvarlige for den efterfølgende kontrol, kan ikke være underordnet de ansatte, der er ansvarlige for den forudgående kontrol.

7. Enhver ansat med ansvar for kontrollen med den økonomiske forvaltning skal have den nødvendige faglige kompetence. Vedkommende skal overholde en særlig kodeks af faglige standarder, der fastlægges af den enkelte institution.

8. Enhver ansat, der deltager i den økonomiske forvaltning og kontrollen med transaktionerne, og som mener, at en beslutning, som hans overordnede pålægger ham at føre ud i livet eller acceptere, er i modstrid med gældende regler, med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning eller med de faglige regler, han skal overholde, underretter skriftligt den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede herom og, hvis denne ikke reagerer, den instans, der er omhandlet i artikel 70, stk. 6. Er der tale om en ulovlig aktivitet, svig eller bestikkelse, der vil kunne skade Unionens interesser, underretter han de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

9. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede redegør over for institutionen for sin virksomhed i en årsberetning, der indeholder oplysninger om de finansielle forhold og forvaltningen, herunder resultaterne af kontrollen, til bekræftelse af, at han, medmindre andet er præciseret i eventuelle forbehold vedrørende afgrænsede indkomst- og udgiftsområder, har rimelig sikkerhed for, at:

- a) oplysningerne i hans beretning giver et retvisende billede
- b) de midler, der var afsat til de i beretningen beskrevne aktiviteter, er anvendt til de tilsigtede formål og i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning
- c) de eksisterende kontrolprocedurer giver den nødvendige garanti for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Denne beretning skal redegøre for resultaterne af de gennemførte transaktioner i forhold til de opstillede mål og for de dermed forbundne risici samt for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet, og for det interne kontrolsystems effektivitet og produktivitet. Kommissionen sender senest den 15. juni hvert år budgetmyndigheden en sammenfatning af årsberetningerne for det foregående år. Årsberetningerne fra de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede stilles også til rådighed for budgetmyndigheden.

Artikel 64

EU-delegationschefernes beføjelser og opgaver

1. Hvor EU-delegationschefer fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation efter artikel 53, andet afsnit, samarbejder de tæt med Kommissionen om korrekt anvendelse af midlerne, navnlig med henblik på at sikre de finansielle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i forvaltningen af midlerne og effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

De træffer til det formål de nødvendige foranstaltninger for at forhindre dels enhver situation, som kan få konsekvenser for Kommissionens ansvar for gennemførelsen af det budget, de er pålagt ved subdelegation, dels enhver konflikt mellem prioriteter, der med en vis sandsynlighed kan få indflydelse på de finansielle forvaltningsopgaver, de varetager ved subdelegation.

Opstår der en situation eller en konflikt som omhandlet i andet afsnit, underretter EU-delegationscheferne straks Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens ansvarlige generaldirektører herom. Disse generaldirektører træffer passende foranstaltninger til afhjælpning af situationen.

2. EU-delegationschefer, der befinder sig i en situation som den, der er beskrevet i artikel 63, stk. 8, henviser spørgsmålet til den særlige instans for økonomiske uregelmæssigheder, der er oprettet efter artikel 70, stk. 6. Er der tale om en ulovlig aktivitet, svig eller bestikkelse, der vil kunne skade Unionens interesser, underretter delegationschefen de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

3. EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation efter artikel 53, andet afsnit, aflægger rapport til deres anvisningsberettigede, som er bemyndiget ved delegation, således at sidstnævnte kan indføre rapporterne i den årsberetning, der er

omhandlet i artikel 63, stk. 9. Rapporterne udarbejdet af EU-delegationscheferne skal indeholde oplysninger om dels effektiviteten af interne forvaltnings- og kontrolsystemer, der er etableret i deres delegation, dels forvaltningen af opgaver, de varetager ved subdelegation, samt den i artikel 70, stk. 5, nævnte erklæring. Disse rapporter vedføjes årsberetningen fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som bilag og stilles til rådighed for budgetmyndigheden, i givet fald under hensyntagen til, at de kan have fortrolig karakter.

EU-delegationscheferne samarbejder fuldt ud med de institutioner, der er inddraget i dechargeproceduren, og tilvejebringer i givet fald nødvendige supplerende oplysninger. I den forbindelse kan de blive anmodet om at deltage i møder i de relevante organer og bistå den ansvarlige ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede.

4. EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation i henhold til artikel 53, andet afsnit, besvarer enhver anmodning fra den anvisningsberettigede, Kommissionen har bemyndiget ved delegation, på dennes egen foranledning eller, som led i dechargeproceduren, efter anmodning fra Europa-Parlamentet.

5. Kommissionen sikrer, at subdelegering af beføjelser ikke er til skade for decharge-proceduren i overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 319.

AFDELING 3

REGNSKABSFØREREN

Artikel 65

Regnskabsførerens beføjelser og opgaver

1. Hver institution udnævner en regnskabsfører, der i sin institution har ansvaret for følgende:

- a) korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af fastlagte fordringer
- b) udarbejdelse og forelæggelse af årsregnskabet i overensstemmelse med afsnit IX
- c) regnskabsføring i overensstemmelse med afsnit IX
- d) fastlæggelse i overensstemmelse med afsnit IX af regnskabsprocedurerne samt regnskabskontoplanen
- e) udformning og godkendelse af regnskabssystemer og, når det er relevant, godkendelse af de systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere eller dokumentere regnskabsmæssige oplysninger; regnskabsføreren er til hver en tid bemyndiget til at kontrollere, at godkendelseskriterierne er overholdt
- f) likviditetsstyring.

Ansvaret for regnskabsføreren for EU-Udenrigstjenesten er begrænset til budgetsektionen vedrørende EU-Udenrigstjenesten, som gennemføres af EU-Udenrigstjenesten. Kommissionens regnskabsfører bevarer ansvaret for hele budgetsektionen vedrørende

Kommissionen, herunder regnskabsforanstaltninger vedrørende bevillinger, som ved subdelegation forvaltes af EU-delegationscheferne.

Kommissionens regnskabsfører fungerer også som regnskabsfører for EU-Udenrigstjenesten med hensyn til gennemførelsen af budgetsektionen vedrørende EU-Udenrigstjenesten, jf. bestemmelserne i artikel 208.

2. Kommissionens regnskabsfører er ansvarlig for at fastlægge regnskabsreglerne og de harmoniserede kontoplaner i overensstemmelse med afsnit IX.

3. Regnskabsføreren modtager fra de anvisningsberettigede, som garanterer pålideligheden heraf, alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af et årsregnskab, der giver et retvisende billede af institutionens økonomiske situation og budgetgennemførelsen.

4. Før regnskaberne vedtages af institutionen eller det organ, der er omhandlet i artikel 200, underskrives de af regnskabsføreren, som derved bekræfter, at han har rimelig sikkerhed for, at regnskaberne giver et retvisende billede af institutionens eller det i artikel 200 omhandlede organs økonomiske situation.

Med henblik herpå efterprøver regnskabsføreren, om regnskabet er udarbejdet i overensstemmelse med Unionens regnskabsregler og -procedurer, og at alle indtægter og udgifter er opført i regnskaberne.

De ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede fremsender alle de oplysninger, som regnskabsføreren har behov for at udøve sine funktioner.

De anvisningsberettigede bevarer det fulde ansvar for den korrekte anvendelse af de midler, de forvalter, lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, de kontrollerer, og fuldstændigheden og nøjagtigheden af de oplysninger, der fremsendes til regnskabsføreren.

5. Regnskabsføreren har beføjelse til at kontrollere de modtagne oplysninger og til at gennemføre yderligere kontroller, som han anser for nødvendige for, at han kan underskrive regnskaberne.

Regnskabsføreren tager om nødvendigt forbehold og redegør i så fald i detaljer for arten og omfanget af disse forbehold.

6. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er regnskabsføreren den eneste, der har beføjelse til at forvalte kontanter og likvide midler. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

7. Der kan i gennemførelsen af et program eller en foranstaltning åbnes forvaltningskonti i Kommissionens navn og på dennes vegne, så det bliver muligt at lade enheder som omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), nr. iii) og iv), forvalte disse.

Den anvisningsberettigede, som forestår gennemførelsen af programmet eller foranstaltningen, er ansvarlig for åbningen af sådanne konti efter aftale med Kommissionens regnskabsfører.

Bankkontoen forvaltes under den anvisningsberettigedes ansvar.

Artikel 66
Beføjelser, som regnskabsføreren kan uddelegere

Regnskabsføreren kan under udførelsen af sit hverv uddelegere visse opgaver til underordnede ansatte.

Fuldmagtsdokumentet definerer de opgaver, der overdrages de befuldmægtigede.

AFDELING 4
FORSKUDSBESTYREREN

Artikel 67
Forskudskonti

1. Der kan oprettes forskudskonti til inkassering af andre indtægter end egne indtægter og til betaling af mindre beløb som nærmere fastsat i den delegerede forordning som omhandlet i artikel 199.

I forbindelse med bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger som omhandlet i artikel 118 kan forskudskonti dog anvendes uden beløbsmæssige begrænsninger, under overholdelse af det bevillingsniveau, der er vedtaget af budgetmyndigheden under den dertil svarende budgetpost for det løbende regnskabsår.

2. Forskudskonti tilføres midler af institutionens regnskabsfører og er underlagt forskudsbestyrere udpeget af institutionens regnskabsfører.

KAPITEL 4
DE FINANSIELLE AKTØRERS ANSVAR

AFDELING 1
GENERELLE REGLER

Artikel 68
Suspension og tilbagetrækning af delegationer til anvisningsberettigede

1. Den myndighed, der har udnævnt og ved delegation eller subdelegation bemyndiget en anvisningsberettiget, kan når som helst midlertidigt eller definitivt inddrage den pågældende bemyndigelse, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

2. Den myndighed, der har udnævnt en regnskabsfører, kan når som helst midlertidigt eller definitivt suspendere ham fra hans funktioner, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

3. Den myndighed, der har udnævnt en forskudsbestyrer, kan når som helst midlertidigt eller definitivt suspendere ham fra hans funktioner, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Artikel 69

Den anvisningsberettigedes ansvar for ulovlig aktivitet, svig og bestikkelse

1. Bestemmelserne i dette kapitel indskrænker ikke det strafferetlige ansvar, som de i artikel 68 nævnte finansielle aktører kan pådrage sig efter gældende national ret og efter gældende bestemmelser om beskyttelse af Unionens finansielle interesser og om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved Unionen eller i medlemsstaterne.
2. De anvisningsberettigede, regnskabsførerne og forskudsbestyrerne er disciplinært og økonomisk ansvarlige efter bestemmelserne i vedtægten, jf. dog bestemmelserne i artikel 70, 71 og 72. Er der tale om en ulovlig aktivitet, svig eller bestikkelse, der vil kunne skade Unionens interesser, indbringes sagen for de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

AFDELING 2

REGLER FOR ANVISNINGSBERETTIGEDE BEMYNDIGET VED DELEGATION ELLER SUBDELEGATION

Artikel 70

Regler vedrørende anvisningsberettigede

1. Den anvisningsberettigede pådrager sig økonomisk ansvar i henhold til vedtægten.
2. Erstatningspligt består især når:
 - a) den anvisningsberettigede konstaterer tilstedeværelsen af udestående fordringer eller udsteder indtægtsordrer, indgår en udgiftsforpligtelse eller underskriver en betalingsordre og i den forbindelse forsætligt eller groft uagtsomt undlader at følge denne forordning og den delegerede forordning omhandlet i artikel 199
 - b) den anvisningsberettigede forsætligt eller groft uagtsomt undlader at udstede et dokument, som indebærer skabelse af en fordring, undlader at udstede en indtægtsordre eller forhaler udstedelsen af en indtægtsordre eller forhaler udstedelsen af en betalingsordre, hvorved institutionen påføres et civilretligt ansvar over for tredjemand.
3. Hvis en ved delegation eller subdelegation bemyndiget anvisningsberettiget finder, at en beslutning, som det påhviler ham at træffe, er i strid med gældende regler eller med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, skal han give den fuldmagtsgivende myndighed skriftlig meddelelse herom. Hvis den fuldmagtsgivende myndighed skriftligt giver den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede en begrundet instruks om at træffe den pågældende beslutning, kan sidstnævnte ikke drages til ansvar.
4. I tilfælde af subdelegation inden for institutionens egne tjenestegrene forbliver den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede ansvarlig for effektiviteten og produktiviteten af de oprettede systemer for intern forvaltning og kontrol og for valget af den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede.
5. I tilfælde af bemyndigelse af EU-delegationscheferne ved subdelegation har den anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved delegation, ansvaret for fastlæggelse af de

interne forvaltnings- og kontrolsystemer, der anvendes, og for deres effektivitet. EU-delegationscheferne har ansvaret for hensigtsmæssig tilrettelæggelse og anvendelse af disse systemer i overensstemmelse med instrukserne fra den ansvarsberettigede, der er bemyndiget ved delegation, og for forvaltning af de af EU-delegationens midler og opgaver, der henhører under deres ansvar. Før deres tiltrædelse gennemfører de specifikke uddannelseskurser vedrørende de opgaver og beføjelser, som påhviler anvisningsberettigede, og vedrørende gennemførelsen af budgettet, jf. den delegerede forordning omhandlet i artikel 199.

EU-delegationscheferne aflægger rapport om varetagelsen af deres ansvar som omhandlet i dette stykkes første afsnit, jf. artikel 64, stk. 3.

Hvert år fremlægger EU-delegationscheferne for den anvisningsberettigede, som Kommissionen har bemyndiget ved delegation, erklæringen om de interne forvaltnings- og kontrolsystemer, der er etableret i deres delegationer, og om forvaltningen af de opgaver, de varetager ved subdelegation, samt resultaterne heraf, med henblik på at den anvisningsberettigede kan fastlægge sin egen erklæring, jf. artikel 63, stk. 9.

6. Hver institution opretter en særlig instans til behandling af økonomiske uregelmæssigheder eller deltager i en fælles instans, som er oprettet af flere institutioner. Instanserne fungerer uafhængigt og afgør, om der foreligger en økonomisk uregelmæssighed, og hvilke følger en sådan uregelmæssighed eventuelt skal have.

På grundlag af udtalelsen fra denne instans afgør institutionen, om der skal træffes foranstaltninger med henblik på at fastslå, om disciplinært eller økonomisk ansvar kan gøres gældende. Hvis instansen har opdaget systemrelaterede problemer, sender den en rapport ledsaget af henstillinger til den anvisningsberettigede og til den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, hvis førstnævnte ikke er involveret, samt til den interne revisor.

7. Hvis EU-delegationscheferne fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation i henhold til artikel 53, andet afsnit, er den særlige instans til behandling af økonomiske uregelmæssigheder, der er oprettet af Kommissionen efter stk. 4 i nærværende artikel, kompetent i sager, der henvises til i sidstnævnte stykke.

Hvis instansen påviser systemrelaterede problemer, sender den en rapport med henstillinger til den højtstående repræsentant og til den anvisningsberettigede, som Kommissionen har bemyndiget ved delegation, hvis førstnævnte ikke er berørt, samt til den interne revisor.

Kommissionen kan på grundlag af instansens udtalelse anmode den højtstående repræsentant om i sin egenskab af ansættelsesmyndighed at træffe foranstaltninger med henblik på at fastslå, om disciplinært eller økonomisk ansvar kan gøres gældende over for anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved subdelegation, hvis uregelmæssighederne vedrører beføjelser, som Kommissionen har overdraget dem ved subdelegation. I et sådant tilfælde træffer den højtstående repræsentant passende foranstaltninger i henhold til tjenestemandsvedtægten for at håndhæve afgørelser om disciplinære foranstaltninger og/eller kompensationsbetaling som anbefalet af Kommissionen.

Medlemsstaterne bistår i fuldt omfang Unionen ved håndhævelsen af ethvert ansvar, som måtte følge af artikel 22 i ansættelsesvilkårene for midlertidigt ansatte, for hvilke artikel 2, litra e), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber finder anvendelse.

AFDELING 3

REGLER FOR REGNSKABSFØRERE OG FORSKUDSBESTYRERE

Artikel 71 *Regler for regnskabsførere*

Regnskabsføreren er disciplinært og økonomisk ansvarlig på de betingelser og efter de procedurer, der er fastsat i vedtægten. Navnlig er nedenstående fejl ansvarspådragende:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for
- b) uretmæssig ændring af bank- eller postgirokonti
- c) inkasseringer eller betalinger, der ikke er i overensstemmelse med de dertil svarende indtægts- eller betalingsordrer
- d) manglende indkassering af skyldige indtægter.

Artikel 72 *Regler for forskudsbestyrere*

Forskudsbestyreren er disciplinært og økonomisk ansvarlig på de betingelser og efter de procedurer, der er fastsat i vedtægten. Navnlig er nedenstående fejl ansvarspådragende:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for
- b) manglende dokumentation for de betalinger, han har foretaget
- c) udbetaling til andre end de berettigede
- d) manglende indkassering af skyldige indtægter.

KAPITEL 5

FORVALTNING AF INDTÆGTER

AFDELING 1

OVERDRAGELSE AF EGNE INDTÆGTER

Artikel 73 *Egne indtægter*

Egne indtægter som omhandlet i Rådets afgørelse om ordningen for Unionens egne indtægter opføres på budgettet i form af et overslag udtrykt i euro. De overdrages i overensstemmelse med Rådets forordning til gennemførelse af nævnte afgørelse.

AFDELING 2

OVERSLAG OVER FORDRINGER

Artikel 74

Overslag over fordringer

1. Når den kompetente anvisningsberettigede råder over tilstrækkelige og pålidelige oplysninger vedrørende enhver foranstaltning eller ethvert forhold, der kan give anledning til et til Unionen skyldigt beløb, udarbejder den kompetente anvisningsberettigede først et overslag over fordringen.

2. Overslaget over fordringen justeres af den kompetente anvisningsberettigede, så snart vedkommende bliver bekendt med en begivenhed, der ændringer foranstaltningen eller det forhold, som ligger til grund for overslaget over fordringen.

Når den kompetente anvisningsberettigede udarbejder indtægtsordren vedrørende en foranstaltning eller et forhold, der tidligere havde givet anledning til et overslag over fordring, justeres beløbet tilsvarende af den kompetente anvisningsberettigede.

Når indtægtsordren er udarbejdet for samme beløb, nedsættes overslaget over fordringen til nul.

3. Uanset stk. 1 udarbejdes der ikke forud for medlemsstaternes overdragelse af beløbene til Kommissionen et sådant overslag i forbindelse med de egne indtægter som omhandlet i Rådets afgørelse om ordningen for Unionens egne indtægter, der indbetales af medlemsstaterne på faste forfaldstidspunkter. For sådanne beløb udsteder den kompetente anvisningsberettigede en indtægtsordre.

AFDELING 3

FASTLÆGGELSE AF FORDRINGER

Artikel 75

Fastlæggelse af fordringer

1. Fastlæggelse af en fordring er den handling, hvorved den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer eksistensen af debtors gæld
- b) fastslår eller kontrollerer gældens tilstedeværelse og størrelse
- c) kontrollerer, at gælden er forfalden.

2. Egne indtægter, der overdrages til Kommissionen, og enhver fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling, skal fastlægges ved en indtægtsordre, der sendes til regnskabsføreren, efterfulgt af en debetnota, der stiles til debitor, begge udarbejdet af den kompetente anvisningsberettigede.

3. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives.

4. Betingelserne for, hvornår der skal betales morarenter til EU, fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

AFDELING 4

ANVISNING AF INDTÆGTER

Artikel 76

Anvisning af indtægter

1. Anvisning af indtægter er den handling, hvorved den ved delegation eller subdelegation bemyndigede kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en indtægtsordre giver regnskabsføreren instruks om at inddrive en fordring, som han har fastlagt.

2. Institutionen kan formalisere fastlæggelsen af en fordring på andre end medlemsstater ved en beslutning, der kan tvangsfuldbyrdes, jf. EUF-traktatens artikel 299.

AFDELING 5

INDDRIVELSE

Artikel 77

Reglerne vedrørende inddrivelse

1. Regnskabsføreren tager sig af de indtægtsordrer, der er behørigt udstedt af den kompetente anvisningsberettigede med henblik på inddrivelse af fordringer. Han skal sikre, at Unionens indtægter bliver indbetalt, og sørge for, at Unionens krav bevares.

Regnskabsføreren inddriver Unionens fordringer ved modregning i alle tilfælde, hvor debitor selv i forhold til Unionen har en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling.

2. Når den ved delegation bemyndigede kompetente anvisningsberettigede påtænker helt eller delvis at give afkald på at inddrive en fastlagt fordring, skal han sikre sig, at afkaldet er formelt korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og om proportionalitet, efter de procedurer og i henhold til de kriterier, der fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199. Beslutninger om afkald skal begrundes. Den anvisningsberettigede kan kun uddelegere beslutninger om afkald på de betingelser, der fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

Den bemyndigede anvisningsberettigede kan annullere en fastlagt fordring helt eller delvist på de i betingelser, der fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199. En delvis annullering af en fastlagt fordring indebærer ikke, at Unionens fastlagte krav bortfalder.

Artikel 78
Forældelsesfrist

Uden at dette berører bestemmelserne i specifikke forordninger eller anvendelsen af Rådets afgørelse om Unionens ordning vedrørende egne indtægter, er Unionens fordringer over for tredjemand og tredjemands fordringer over for Unionen underlagt en forældelsesfrist på fem år.

Datoen for beregning af forældelsesfristen og betingelserne for fristafbrydelse fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

Artikel 79
National behandling af EU-krav

Unionens fordringer behandles ikke mindre gunstigt end offentlige organers krav i de medlemsstater, hvor inddrivelsesproceduren har fundet sted.

Artikel 80
Bøder, tvangsbøder og påløbne renter pålagt af Kommissionen

Beløb modtaget i form af bøder, tvangsbøder og sanktioner samt påløbne renter eller andre deraf hidrørende indtægter bogføres ikke som budgetindtægter, så længe beslutningerne herom kan underkendes af Den Europæiske Unions Domstol.

Det i stk. 1 nævnte beløb bogføres som budgetindtægt senest i året efter, at alle retsmidler er udtømt, i det omfang de ikke tilbagebetales til den enhed, der udbetalte dem, i overensstemmelse med en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol.

En del, der ikke overstiger 2 % af de samlede beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan dog tilbageholdes som sikkerhed for at sikre en mindsteforrentning af midlerne, hvis afgørelsen om bødepålægget underkendes af Den Europæiske Unions Domstol. Denne andel bogføres som budgetindtægt i de følgende år.

Stk. 1 finder ikke anvendelse på beslutninger om regnskabsafslutning og om finansielle korrektioner.

KAPITEL 6

FORVALTNING AF UDGIFTER

Artikel 81
Finansieringsafgørelse

1. Enhver udgift omfatter indgåelse af en forpligtelse, fastsættelse af udgiften, anvisning til betaling og betaling.
2. Medmindre der er tale om bevillinger, der i henhold til artikel 51, stk. 5, litra e), kan anvendes uden en basisretsakt, skal der forud for indgåelsen af en udgiftsforpligtelse foreligge

en finansieringsafgørelse vedtaget af institutionen eller de myndigheder, som denne har bemyndiget.

AFDELING 1

INDGÅELSE AF UDGIFTSFORPLIGTELSE

Artikel 82 *Forpligtelsestyper*

1. En budgetmæssig forpligtelse består i at afsætte de bevillinger, der er nødvendige for gennemførelsen af senere betalinger til indfrielse af retlige forpligtelser.

En retlig forpligtelse er den handling, hvorved den anvisningsberettigede indgår eller fastlægger en forpligtelse, der medfører udgifter.

Den budgetmæssige og den retlige forpligtelse indgås af samme anvisningsberettigede undtagen i behørigt begrundede tilfælde, der er anført i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

2. Der er tale om en specifik budgetmæssig forpligtelse, hvis modtageren og udgiftens størrelse er bestemt.

Der er tale om en samlet budgetmæssig forpligtelse, hvis mindst ét af de elementer, der er nødvendige for at identificere en specifik forpligtelse, ikke er bestemt.

En budgetmæssig forpligtelse er foreløbig, hvis den har til formål at dække udgifter som omhandlet i artikel 162 eller løbende administrationsudgifter, for hvilke enten beløbet eller de endelige modtagere ikke er endeligt bestemt.

3. Budgetmæssige forpligtelser i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end et regnskabsår, kan kun opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår, hvis basisretsakten åbner mulighed for det, eller der er tale om administrationsudgifter.

Artikel 83 *Regler vedrørende forpligtelser*

1. I forbindelse med enhver foranstaltning med udgiftsvirkning for budgettet skal den kompetente anvisningsberettigede indgå en budgetmæssig forpligtelse, før han indgår en retlig forpligtelse over for tredjemand eller overfører midler til en trustfond på grundlag af artikel 178.

2. Pligten til at indgå en budgetmæssig forpligtelse, før der indgås en retlig forpligtelse som omhandlet i stk. 1, finder ikke anvendelse på retlige forpligtelser, der indgås som følge af en erklæring om en krisesituation inden for rammerne af beredskabsplanen i overensstemmelse med de procedurer, som Kommissionen har vedtaget i medfør af dens administrative autonomi.

3. De samlede budgetmæssige forpligtelser dækker alle omkostninger, som følger af de dertil svarende specifikke retlige forpligtelser, der indgås frem til den 31. december i år $n + 1$, jf. dog de særlige bestemmelser i afsnit IV i anden del.

Specifikke retlige forpligtelser knyttet til specifikke budgetmæssige forpligtelser eller foreløbige budgetmæssige forpligtelser skal indgås senest den 31. december i år n , jf. dog bestemmelserne i artikel 82, stk. 3, og artikel 195, stk. 2.

Ved udløbet af de perioder, der er anført i første og andet afsnit, frigør den kompetente anvisningsberettigede den uudnyttede del af disse budgetmæssige forpligtelser.

Når der vedtages en specifik retlig forpligtelse, der er en opfølgning af en samlet forpligtelse, skal den kompetente anvisningsberettigede, inden han underskriver, registrere beløbet i bevillingsregnskabet og afskrive det på den samlede forpligtelse. I tilfælde af humanitære bistandsforanstaltninger, civilbeskyttelsesforanstaltninger og hjælp til krisestyring, og når den hastende karakter berettiger til det, kan beløbene bogføres øjeblikkeligt efter undertegnelsen af den dertil hørende enkelte retlige forpligtelse.

4. Ved budgetmæssige og retlige forpligtelser indgået i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end et regnskabsår, fastsættes der, undtagen for personaleudgifter, en tidsfrist for indfrielse i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den del af sådanne forpligtelser, der ikke er indfriet seks måneder efter denne frist, frigøres efter bestemmelserne i artikel 11.

Når en retlig forpligtelse ikke har givet anledning til nogen betaling som omhandlet i artikel 87 i en periode på tre år efter indgåelsen af den, frigøres beløbet for den dertil svarende budgetmæssige forpligtelse, bortset fra sager, der pågår for retten eller voldgiftsinstanser.

Artikel 84 *Kontrol vedrørende forpligtelser*

1. Ved vedtagelsen af en budgetmæssig forpligtelse sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen er korrekt
- b) at bevillingerne er til stede
- c) at udgiften er i overensstemmelse med traktaternes bestemmelser, budgettet, denne forordning og den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199 samt alle retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af traktater og forordninger
- d) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt. Muligheden for forfinansiering, dens størrelse og den samlede betalingsplan skal stå i rimeligt forhold til den planlagte varighed, gennemførelsesforløbet og de finansielle risici, der er forbundet med en forfinansiering.

2. Ved registreringen af en retlig forpligtelse ved fysisk eller elektronisk underskrift sikrer den anvisningsberettigede sig:

- a) at forpligtelsen er dækket af en dertil svarende budgetmæssig forpligtelse
- b) at udgiften er formelt korrekt i overensstemmelse med traktaternes bestemmelser, budgettet, denne forordning og den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199 samt alle retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af traktater og forordninger
- c) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt.

AFDELING 2

FASTSÆTTELSE AF UDGIFTER

Artikel 85 *Fastsættelse af udgifter*

Fastsættelse af en udgift er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer kreditors adkomst
- b) fastslår eller kontrollerer fordringens tilstedeværelse og størrelse
- c) kontrollerer, at fordringen er forfalden.

AFDELING 3

ANVISNING AF UDGIFTER

Artikel 86 *Anvisning af udgifter*

Anvisning af udgifter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede efter at have sikret sig, at bevillingerne er til stede, ved udstedelse af en betalingsordre giver regnskabsføreren instruks om at betale en udgift, som han har fastsat.

Hvis der foretages periodisk betaling for leverede tjenesteydelser, herunder udlejningsydelser, eller vareleverancer, kan den anvisningsberettigede på grundlag af sin risikoanalyse give instruks om anvendelse af en direkte debiteringsordning.

AFDELING 4

BETALING AF UDGIFTER

Artikel 87 *Betalingstyper*

1. Det skal dokumenteres, at den til betalingen svarende foranstaltning er i overensstemmelse med basisretsakten eller kontrakten, og betalingen skal dække én eller flere af følgende transaktioner:

- a) betaling af hele det skyldige beløb
- b) betaling af det skyldige beløb i form af:
 - i) forfinansiering, eventuelt opdelt i flere delbetalinger efter undertegnelse af delegationsaftalen, kontrakten eller tilskudsaftalen eller efter modtagelse af tilskudsafgørelsen
 - ii) en eller flere mellemliggende betalinger modsvarende en delvis udførelse af foranstaltningen
 - iii) betaling af saldoen af det skyldige beløb, når foranstaltningen er fuldstændigt tilendebragt.

2. De forskellige typer af betalinger, der er omhandlet i stk. 1, opføres særskilt i budgetregnskabet på betalingstidspunktet.

3. De regnskabsregler, der er omhandlet i artikel 143, omfatter reglerne for afslutning af forfinansiering i regnskaberne og for anerkendelse af udgifternes støtteberettigelse.

4. Udbetalinger ved forfinansiering afsluttes regelmæssigt af den kompetente anvisningsberettigede. Passende bestemmelser indføres med dette for øje i kontrakter, tilskudsafgørelser og -aftaler samt i delegationsaftaler, der overdrager gennemførelsesopgaver til enheder og personer, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b).

5. Yderligere delbetalinger foretaget til tilskudsmodtagere i form af et fast beløb behandles som mellemliggende betalinger.

Artikel 88 *Betaling begrænset til de disponible midler*

Regnskabsføreren foretager betalingerne inden for rammerne af de disponible midler.

AFDELING 5

TIDSFRISTER I FORBINDELSE MED FORVALTNING AF UDGIFTER

Artikel 89

Tidsfrister for udgifter

Udgifter skal fastsættes, anvises og betales inden for de tidsfrister, der fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199; denne skal også indeholde regler for, under hvilke betingelser for sent betalte kreditorer kan modtage morarenter, der betales over budgetposten for selve udgiften.

KAPITEL 7

IT-SYSTEMER

Artikel 90

Elektronisk forvaltning af transaktioner

Hvis indtægter og udgifter forvaltes ved hjælp af it-systemer, kan dokumenter underskrives elektronisk.

Artikel 91

Fremsendelse af dokumenter mellem institutionerne

Med de pågældende institutioners forhåndsgodkendelse kan enhver fremsendelse af dokumenter mellem institutionerne foretages ad elektronisk vej.

KAPITEL 8

DEN INTERNE REVISOR

Artikel 92

Udnævnelse af den interne revisor

Hver institution opretter en intern revisionsfunktion, der skal udøves under overholdelse af de relevante internationale standarder. Den interne revisor, der udpeges af institutionen, er over for denne ansvarlig for at kontrollere, at systemerne og procedurerne til gennemførelse af budgettet fungerer tilfredsstillende. Den interne revisor kan hverken være anvisningsberettiget eller regnskabsfører.

Hvad angår intern revision af EU-Udenrigstjenesten, er EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation i henhold til artikel 53, andet afsnit, underlagt kontrolbeføjelserne for Kommissionens interne revisor med hensyn til den finansielle forvaltning, de varetager ved subdelegation.

Kommissionens interne revisor fungerer også som intern revisor for EU-Udenrigstjenesten med hensyn til gennemførelsen af budgetsektionen vedrørende EU-Udenrigstjenesten, jf. bestemmelserne i artikel 208.

Artikel 93

Den interne revisors beføjelser og opgaver

1. Den interne revisor rådgiver sin institution med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for transaktionernes gennemførelse og til fremme af en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den interne revisor har navnlig til opgave:

- a) at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssige og effektive, og i hvilket omfang tjenestegrene har formået at gennemføre politikker, programmer og foranstaltninger set i relation til de dermed forbundne risici
- b) at vurdere effektiviteten og produktiviteten af de interne kontrol- og revisionssystemer, der anvendes på alle budgetgennemførelsestransaktioner.

2. Den interne revisors hverv dækker alle institutionens aktiviteter og tjenestegrene. Han har fuldstændig og ubegrænset adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver, om nødvendigt på stedet og herunder også i medlemsstaterne og i tredjelande.

Den interne revisor gør sig bekendt med årsberetningen fra de anvisningsberettigede og med de øvrige nævnte oplysninger.

3. Den interne revisor aflægger rapport til institutionen om resultatet af sine undersøgelser og anfører heri eventuelle henstillinger. Institutionen sørger for, at henstillinger på baggrund af revisionsarbejdet følges op. Den interne revisor forelægger endvidere institutionen en årlig intern revisionsberetning, der angiver det antal og de typer interne revisioner, der er foretaget, de henstillinger, der er fremsat, og den opfølgning, der har fundet sted af disse henstillinger.

4. Institutionen sender hvert år dechargemyndigheden et resumé af det antal og de typer interne revisioner, der er foretaget, de henstillinger, der er fremsat, og den opfølgning, der har fundet sted af disse henstillinger.

Artikel 94

Den interne revisors uafhængighed

Institutionen fastsætter særlige regler for den interne revisor, der sikrer ham fuldstændig uafhængighed under udøvelsen af hans hverv og bestemmer hans ansvarsområde.

Hvis den interne revisor er en ansat, drages han til ansvar efter bestemmelserne i vedtægten og som nærmere fastsat i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

AFSNIT V

INDGÅELSE AF OFFENTLIGE INDKØBSAFTALER

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

AFDELING 1

ANVENDELSESOMRÅDE OG TILDELINGSPRINCIPPER

Artikel 95

Definition af offentlige indkøbsaftaler

1. Offentlige indkøbsaftaler er gensidigt bebyrdende aftaler, der indgås skriftligt mellem en eller flere økonomiske aktører og en eller flere ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 111 og 181 med henblik på mod betaling af en pris, der helt eller delvis afholdes over budgettet, at opnå levering af varer eller fast ejendom, udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af tjenesteydelser.

Aftalerne kan vedrøre:

- a) ejendomskontrakter
- b) indkøb
- c) bygge- og anlægsarbejder
- d) tjenesteydelser.

2. Rammekontrakter er aftaler indgået mellem en eller flere ordregivende myndigheder og en eller flere økonomiske aktører for at fastlægge de bestemmelser, som skal gælde for en række aftaler, der kan indgås inden for en vis periode, bl.a. med hensyn til prisen og eventuelt den forventede mængde. De er underlagt bestemmelserne i dette afsnit vedrørende tildelingsproceduren, herunder offentliggørelse.

3. Tilskud er ikke omfattet af dette afsnit, jf. dog artikel 100-103, og heller ikke tjenesteydelseskontrakter indgået mellem Kommissionen på den ene side, og Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond eller andre af Den Europæiske Investeringsbanks datterselskaber på den anden side.

Artikel 96

Gældende principper for offentlige indkøbsaftaler

1. Offentlige indkøbsaftaler, der helt eller delvis finansieres over budgettet, skal overholde principperne om klarhed og åbenhed, proportionalitet, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling.

2. Aftalerne skal indgås på grundlag af bud indkaldt fra så bred en kreds som muligt undtagen i de tilfælde, hvor proceduren med forhandling, som omhandlet i artikel 98, stk. 1, litra d), finder anvendelse.

De ordregivende myndigheder må ikke anvende rammekontrakter uretmæssigt eller på en sådan måde, at formålet eller virkningen er at forhindre, begrænse eller forvride konkurrencen.

AFDELING 2 OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 97

Offentliggørelse af offentlige indkøbsaftaler

1. Aftaler, hvis værdi ligger over de beløbsgrænser, der er fastsat i artikel 112 eller 181, skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Forudgående offentliggørelse kan kun undlades i de tilfælde, der er nævnt i artikel 98, stk. 2, i denne forordning som nærmere fastsat i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199 i denne forordning, og i forbindelse med de aftaler om indkøb af tjenesteydelser, der er omfattet af bilag II B til direktiv 2004/18/EF.

Offentliggørelse af visse oplysninger efter tildeling af ordren kan undlades i tilfælde, hvor det ville være til hinder for anvendelse af lovgivningen, være i modstrid med offentlighedens interesse, være til skade for offentlige eller private virksomheders legitime forretningsmæssige interesser eller kunne hindre en loyal konkurrence mellem disse.

2. Aftaler med en værdi under de beløbsgrænser, som er fastsat i artikel 112 eller 181, og tjenesteydelseskontrakter, som omhandlet i bilag IIB til direktiv 2004/18/EF, skal offentliggøres på passende måde som fastsat i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

AFDELING 3 PROCEDURER FOR INDGÅELSE AF AFTALER

Artikel 98

Procedurer for indgåelse af aftalerne

1. Proceduren for indgåelse af aftalerne antager en af følgende former:

- a) offentligt udbud
- b) begrænset udbud
- c) projektkonkurrence
- d) udbud med forhandling

- e) konkurrencepræget dialog.

Når en offentlig indkøbsaftale eller en rammekontrakt er af interesse for to eller flere institutioner, gennemførelsesorganer eller organer som omhandlet i artikel 200 og 201, og når der er mulighed for at opnå øget effektivitet, bestræber de ordregivende myndigheder sig på at gennemføre proceduren for indgåelse af aftaler på et interinstitutionelt grundlag.

Når en offentlig indkøbsaftale eller en rammekontrakt er nødvendig for gennemførelsen af en fælles aktion mellem en institution og en ordregivende myndighed fra en medlemsstat, kan proceduren for indgåelse af aftaler gennemføres i fællesskab af institutionen og den ordregivende myndighed i overensstemmelse med den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

2. Drejer det sig om aftaler, hvis værdi ligger over de beløbsgrænser, der er fastsat i artikel 112 eller 181, er proceduren med forhandling kun tilladt i de tilfælde, der er omhandlet i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

3. Hvis værdien ligger under bestemte beløbsgrænser, der fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, kan den ordregivende myndighed enten anvende proceduren med forhandling eller, uanset artikel 95, stk. 1, første afsnit, blot betale forelagte fakturaer.

4. Den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, skal fastslå, hvilken af de i stk. 1 nævnte procedurer for indgåelse af aftaler der skal anvendes i forbindelse med de tjenesteydelseskontrakter, der er omfattet af bilag II B til direktiv 2004/18/EF, og kontrakter, der er erklæret hemmelige, og hvis udførelse skal ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger, eller når beskyttelsen af Unionens væsentlige interesser kræver det.

Artikel 99

Indholdet i udbudsdokumenterne

Udbudsdokumenterne skal indeholde en fuldstændig, klar og præcis beskrivelse af, hvad aftalen drejer sig om, og præcisere de udelukkelses-, udvælgelses- og tildelingskriterier, som gælder for aftalen.

Artikel 100

Kriterier for udelukkelse fra deltagelse i udbud

1. Fra deltagelse i aftaler udelukkes ansøgere eller tilbudsgivere:

- a) hvis bo er under konkurs, likvidation, skifte eller tvangsakkord uden for konkurs eller er begæret taget under en af disse behandlinger, som har indstillet sin erhvervsvirksomhed, eller som befinder sig i en lignende situation i henhold til en tilsvarende procedure fastsat i national lovgivning
- b) som ved en retskraftig dom afsagt af en kompetent myndighed i en medlemsstat er dømt for et strafbart forhold, der rejser tvivl om hans faglige hæderlighed, idet dette også gælder personer, der har beføjelse til at repræsentere eller kontrollere vedkommende

- c) som i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv har begået en alvorlig fejl, som de ordregivende myndigheder bevisligt har konstateret, herunder ved afgørelser truffet af EIB og internationale organisationer
- d) som ikke har efterlevet sine forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger eller skat i henhold til retsfor skrifterne i det land, hvor han er etableret, i den ordregivende myndigheds land eller i det land, hvor aftalen skal effektueres
- e) som ved en retskraftig dom er dømt for svig, bestikkelse, deltagelse i en kriminel organisation, hvidvaskning af penge eller en hvilken som helst anden form for ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, idet dette også gælder personer, der har beføjelse til at repræsentere eller kontrollere vedkommende
- f) som på det pågældende tidspunkt er genstand for en administrativ sanktion som omhandlet i artikel 103, stk. 1.

Litra a)-d) finder ikke anvendelse ved indkøb af varer på særlig fordelagtige vilkår, enten hos en leverandør, der endeligt indstiller sin erhvervsvirksomhed, hos kuratorer eller likvidatorer i en konkursbehandling, en tvangsakkord eller en tilsvarende behandling i henhold til national lov.

Litra b) og e) gælder ikke ansøgere og tilbudsgivere, der kan påvise, at de har truffet passende forholdsregler over for personer, der er bemyndiget til at repræsentere eller kontrollere dem, og over for hvilke de i litra b) og e) nævnte domme er afsagt.

2. Ved udbud med forhandling, hvor gennemførelsen af aftalen af tekniske eller kunstneriske grunde eller af årsager, der vedrører beskyttelsen af enerettigheder, kun kan overdrages til en bestemt erhvervsdrivende, kan institutionen beslutte ikke at udelukke en erhvervsdrivende, der ellers er omfattet af udelukkelsesgrundene i stk. 1, litra a), c) og d), hvis dette er af afgørende betydning for at sikre kontinuiteten i institutionens hverv. Institutionen skal i så fald begrunde sin beslutning.

3. Ansøgere eller tilbudsgivere skal dokumentere, at de ikke befinder sig i en af de i stk. 1 nævnte situationer. Den ordregivende myndighed kan undlade at kræve en sådan dokumentation for aftaler med meget lav værdi, jf. den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

Med henblik på en korrekt anvendelse af stk. 1 skal ansøgeren eller tilbudsgiveren på den ordregivende myndigheds forlangende:

- a) såfremt ansøgeren eller tilbudsgiveren er en retlig enhed, give oplysning om ejerforholdene eller ledelses-, kontrol- og repræsentationsbeføjelserne i den retlige enhed og dokumentere, at de ikke befinder sig i en af de i stk. 1 nævnte situationer
- b) såfremt det overvejes at anvende underentreprise, dokumentere, at underkontrahenten ikke befinder sig i en af de i stk. 1 nævnte situationer.

4. Den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, skal fastslå den maksimale periode, hvor de i stk. 1 omhandlede situationer kan medføre udelukkelse af ansøgere eller

tilbudsgivere fra deltagelse i en procedure for indgåelse af aftaler. Den maksimale periode kan ikke overstige ti år.

Artikel 101

Kriterier for udelukkelse under udbudsprocedurens forløb

Fra tildeling af en ordre udelukkes enhver ansøger eller tilbudsgiver, der under proceduren for indgåelse af den pågældende aftale:

- a) befinder sig i en interessekonflikt
- b) har afgivet urigtige oplysninger ved meddelelsen af de oplysninger, som den ordregivende myndighed har krævet som betingelse for deltagelse i den pågældende procedure, eller ikke har afgivet de krævede oplysninger
- c) befinder sig i en af de i artikel 100, stk. 1, nævnte situationer, der medfører udelukkelse fra proceduren for indgåelse af aftalen.

Artikel 102

Den centrale udelukkelsesdatabase

1. Kommissionen opretter og forvalter en central database i overensstemmelse med Unionens bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger. Databasen indeholder detaljerede oplysninger om ansøgere og tilbudsgivere, som befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i artikel 100, artikel 103, stk. 1, litra b), og artikel 103, stk. 2, litra a). Den er fælles for institutionerne, forvaltningsorganerne og de organer, der er omhandlet i artikel 200.

2. Medlemsstaters og tredjelandes myndigheder, såvel som andre end de i stk. 1 omhandlede organer, der deltager i gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 55 og 58, underretter den kompetente anvisningsberettigede om ansøgere og tilbudsgivere, der befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 100, stk. 1, litra e), og hvor den pågældende operatørs optræden var til skade for Unionens finansielle interesser. Den anvisningsberettigede godkender oplysningerne og beder regnskabsføreren registrere dem i databasen.

De i første afsnit omhandlede myndigheder og organer skal have adgang til oplysningerne i databasen og kan i givet fald på eget ansvar tage hensyn hertil i forbindelse med tildeling af kontrakter, der vedrører gennemførelsen af budgettet.

3. Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond har adgang til oplysningerne i databasen med henblik på at kunne beskytte deres egne midler og tager i givet fald på eget ansvar hensyn til dem ved indgåelse af aftaler i overensstemmelse med deres udbudsregler.

De underretter Kommissionen om ansøgere og tilbudsgivere, der befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 100, stk. 1, litra c), og hvor den pågældende erhvervsdrivendes optræden var til skade for Unionens finansielle interesser.

4. I den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, fastsættes der gennemskuelige og sammenhængende kriterier, som sikrer en proportional anvendelse af

udelukkelseskriterierne. Kommissionen fastlægger standardiserede procedurer og tekniske specifikationer for forvaltningen af databasen.

Artikel 103 *Administrative og økonomiske sanktioner*

1. Den ordregivende myndighed kan anvende administrative eller finansielle sanktioner over for:

- a) kontrahenter, ansøgere eller tilbudsgivere i de i artikel 101, litra b), nævnte tilfælde
- b) kontrahenter, der er fundet skyldige i grov misligholdelse af deres forpligtelser i henhold til en kontrakt, der finansieres over budgettet.

I alle tilfælde skal den ordregivende myndighed dog først give den pågældende lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

2. De i stk. 1 nævnte sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til aftalens værdi og grovheden af de begåede fejl og kan bestå i:

- a) udelukkelse af ansøgeren eller den bydende eller kontrahenten fra aftaler og tilskud, der finansieres over budgettet, i en periode på højst ti år, og/eller
- b) økonomiske sanktioner over for ansøgeren eller tilbudsgiveren eller kontrahenten, der højst kan svare til aftaleværdien.

3. Institutionen kan offentliggøre beslutninger eller resuméer af beslutninger med angivelse af navnet på den erhvervsdrivende, en kort beskrivelse af omstændighederne, udelukkelsens varighed eller beløbet af den økonomiske sanktion.

Artikel 104 *Kriterier for tildeling af ordrer*

1. Ordreerne tildeles på grundlag af de tildelingskriterier, som finder anvendelse på udbuddets indhold, efter at kapaciteten hos de økonomiske aktører, der ikke er blevet udelukket i henhold til artikel 100 og 101 og artikel 103, stk. 2, litra a), er blevet kontrolleret i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, som er fastsat i udbudsdokumenterne.

2. Ordreerne tildeles på grundlag af et udbud, hvor udbyderen antager det billigste bud, eller på grundlag af et udbud, hvor udbyderen antager det økonomisk mest fordelagtige bud.

Artikel 105 *Afgivelse af bud*

1. Reglerne for afgivelse af bud skal sikre, at der bliver tale om reel konkurrence, og at buddenes indhold hemmeligholdes, indtil de alle åbnes samtidig.

2. Når det anses for hensigtsmæssigt og proportionalt, kan den ordregivende myndighed efter nærmere regler, der fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, kræve en forhåndsgaranti af tilbudsgiverne for at sikre sig, at de står ved deres bud.

3. Bortset fra aftaler med lav værdi som omhandlet i artikel 98, stk. 3, skal ansøgninger om deltagelse eller bud åbnes af et udvalg udpeget til dette formål. Alle bud eller ansøgninger, som udvalget erklærer ikke-forskriftsmæssige, afvises.

4. Alle ansøgninger om deltagelse eller bud, som udvalget erklærer forskriftsmæssige, vurderes efter de kriterier, der er fastsat i udbudsdokumenterne, med henblik på at foreslå den ordregivende myndighed at tildele kontrakten eller igangsætte en elektronisk auktion.

Artikel 106

Principper om ligebehandling og åbenhed

Under hele udbudsproceduren skal eventuelle kontakter mellem den ordregivende myndighed og ansøgerne eller tilbudsgiverne foregå på en måde, der sikrer klarhed, åbenhed og ligebehandling. Sådanne kontakter kan ikke medføre ændring af aftalebetingelserne eller indholdet af det oprindelige bud.

Artikel 107

Tildelingsafgørelsen

1. Den kompetente anvisningsberettigede udpeger ordremodtageren under overholdelse af de udvælgelses- og tildelingskriterier, der på forhånd er fastsat i udbudsdokumenterne, samt af reglerne for indgåelse af indkøbsaftaler.

2. Den ordregivende myndighed skal oplyse alle ansøgere og tilbudsgivere, hvis ansøgning eller bud er blevet afvist, om årsagen hertil, og den skal oplyse alle tilbudsgivere, der opfylder kriterierne for udelukkelse og udvælgelse, og som skriftligt anmoder herom, om de kvaliteter og relative fordele, der kendetegner det valgte bud, samt opgive navnet på ordremodtageren.

Meddelelse af visse oplysninger kan imidlertid undlades i tilfælde, hvor det ville være til hinder for anvendelse af lovgivningen, være i modstrid med offentlighedens interesse, være til skade for offentlige eller private virksomheders legitime forretningsmæssige interesser eller kunne hindre loyal konkurrence mellem disse.

Artikel 108

Annullering af udbudsproceduren

Den ordregivende myndighed kan, så længe en kontrakt ikke er underskrevet, enten undlade at indgå kontrakten eller annullere den pågældende udbudsprocedure, uden at ansøgerne eller tilbudsgiverne kan gøre krav på nogen form for godtgørelse.

En eventuel beslutning herom skal begrundes og meddeles ansøgerne eller tilbudsgiverne.

AFDELING 4

GARANTIER OG KONTROL

Artikel 109 *Garantier*

1. Den ordregivende myndighed skal kræve en forhåndsgaranti af kontrahenterne i de tilfælde, der er fastsat i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

2. Den ordregivende myndighed kan, når den anser det for hensigtsmæssigt og proportionalt, kræve en sådan en garanti af kontrahenterne med henblik på:

- a) at sikre, at aftalen gennemføres på tilfredsstillende måde eller
- b) at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med udbetaling af forfinansiering.

Artikel 110 *Fejl, uregelmæssigheder og svig i proceduren*

Hvis proceduren for indgåelse af en aftale viser sig at have været behæftet med væsentlige fejl, uregelmæssigheder eller svig, suspenderer den ordregivende myndighed proceduren og kan træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige, herunder annullering af proceduren.

Hvis det, efter at kontrakten er tildelt, viser sig, at proceduren for indgåelse af aftalen eller opfyldelsen af kontrakten har været behæftet med væsentlige fejl, uregelmæssigheder eller svig, kan den ordregivende myndighed afhængigt af, hvor fremskreden proceduren er, enten undlade at indgå kontrakten eller suspendere kontraktens opfyldelse eller i givet fald bringe kontrakten til ophør.

Hvis disse fejl, uregelmæssigheder eller svigagtige forhold kan tilregnes kontrahenten, kan den ordregivende myndighed endvidere nægte udbetaling, inddrive allerede udbetalte beløb eller opsigte alle aftaler, der er indgået med den pågældende kontrahent, i et omfang, der er proportionalt med alvoren af de pågældende fejl, uregelmæssigheder eller svigagtige forhold.

KAPITEL 2

Bestemmelser vedrørende indkøbsaftaler indgået af institutionerne for egen regning

Artikel 111 *Den ordregivende myndighed*

Institutionerne betragtes som ordregivende myndigheder i forbindelse med de aftaler, de indgår for egen regning. De uddelegerer i overensstemmelse med artikel 62 de nødvendige beføjelser til udøvelse af funktionen som ordregivende myndighed.

Artikel 112
Beløbsgrænser

1. Med forbehold af bestemmelserne i afsnit IV i anden del fastsætter direktiv 2004/18/EF de beløbsgrænser, der er afgørende for:

- a) offentliggørelsesreglerne som omhandlet i artikel 97
- b) valget af procedure som omhandlet i artikel 98, stk. 1
- c) de dertil hørende tidsfrister.

2. I forbindelse med aftaler, der er omfattet af direktiv 2004/18/EF, indgår den ordregivende myndighed først aftalen eller rammekontrakten med den valgte tilbudsgiver efter udløbet af en standstill-periode, med de undtagelser og på de betingelser, som er fastsat i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

Artikel 113
Regler om deltagelse i udbud

Deltagelsen i udbuddet er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer, der er omfattet af traktaterne, og for alle fysiske og juridiske personer i tredjelande, der har indgået en særlig aftale med Unionen om offentlige indkøb, idet deres deltagelse sker på de i den særlige aftale fastsatte betingelser.

Artikel 114
Verdenshandelsorganisationens regler om offentlige indkøb

Hvis den multilaterale aftale om offentlige indkøb, der er indgået i Verdenshandelsorganisationens regi, finder anvendelse, kan også statsborgere i de lande, der har ratificeret denne aftale, deltage på de i aftalen fastsatte betingelser.

AFSNIT VI TILSKUD

KAPITEL 1 Anvendelsesområde og former for tilskud

Artikel 115 *Anvendelsesområde for tilskud*

1. Tilskud er direkte finansielle bidrag uden krav om tilbagebetaling, der ydes over budgettet til finansiering af en af følgende:

- a) en foranstaltning, der skal fremme virkeliggørelsen af et mål, der indgår i en af Unionens politikker
- b) driften af et organ, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse eller et mål, der indgår i en af Unionens politikker (driftstilskud).

De omfattes enten af en skriftlig aftale eller af en beslutning truffet af Kommissionen, som meddeles den valgte ansøger.

2. Følgende betragtes ikke som tilskud som omhandlet i dette afsnit:

- a) udgifter til institutionernes medlemmer og personale og bidrag til Europaskolerne
- b) offentlige indkøbsaftaler som omhandlet i artikel 95 og støtte udbetalt som makrofinansiell bistand og budgetstøtte
- c) finansielle instrumenter omhandlet i afsnit VIII i første del og aktiebeholdninger eller kapitalandele i internationale penge- og finansieringsinstitutter som Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) eller specialiserede EU-organer som Den Europæiske Investeringsfond (EIF)
- d) Unionens bidrag i form af kontingenter til organisationer, som den er medlem af
- e) udgifter afholdt under indirekte forvaltning som omhandlet i artikel 55, 56 og 57
- f) bidrag til organer, som er oprettet i henhold til artikel 59, jf. basisretsakten om oprettelse af det pågældende organ

- g) udgifter vedrørende fiskerimarkedene som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005²¹
- h) godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter afholdt af personer, der er inviteret eller bemyndiget af institutionerne, eller eventuelle andre godtgørelser betalt til disse personer
- i) priser, der udgør belønningen i en konkurrence, hvorpå afsnit VII i første del finder anvendelse.

3. Institutionerne kan hver især yde tilskud til kommunikationsaktiviteter, hvor det i behørigt begrundede tilfælde er uhensigtsmæssigt at anvende offentlige indkøbsprocedurer.

Artikel 116 *Former for tilskud*

Der kan ydes tilskud i form af følgende:

- a) godtgørelse af en nærmere bestemt andel af de tilskudsberettigede omkostninger, der faktisk er afholdt
- b) faste beløb
- c) standardsatser for enhedsomkostninger
- d) finansiering efter takst
- e) en kombination af de i litra a)-d) omhandlede former.

KAPITEL 2 **Principper**

Artikel 117 *Generelle principper for tilskud*

1. Tilskud ydes under overholdelse af principperne om klarhed og åbenhed og ligebehandling.
2. Tilskud kan ikke kumuleres eller ydes med tilbagevirkende kraft.
3. Tilskud skal involvere samfinansiering, jf. dog de specifikke regler i afsnit IV i anden del.

Tilskuddene må ikke overstige et samlet loft, der udtrykkes i absolut værdi, som beregnes på grundlag af de anslåede tilskudsberettigede omkostninger.

Tilskud må ikke overstige de tilskudsberettigede omkostninger.

²¹ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

4. Tilskud må ikke have til formål eller bevirke, at modtageren inden for rammerne af foranstaltningen eller arbejdsprogrammet opnår en fortjeneste.

Første afsnit finder ikke anvendelse på:

- a) foranstaltninger, hvis formål er at øge en modtagers økonomiske kapacitet eller at skabe en indkomst
- b) stipendier til studier, forskning eller erhvervsuddannelse udbetalt til fysiske personer

5. Hvis indtægterne for et politisk parti i Unionen overstiger partiets udgifter ved udgangen af det regnskabsår, hvortil det modtog et driftstilskud, kan en del af overskuddet indtil 25 % af de samlede indtægter for det pågældende år, som en undtagelse fra forbuddet mod fortjeneste ifølge stk. 2, fremføres til det følgende år, forudsat at midlerne anvendes inden udgangen af første kvartal i det følgende år.

I forbindelse med kontrollen af, om forbuddet mod fortjeneste er overholdt, tages der ikke hensyn til de egne midler, herunder navnlig gaver og medlemsgebyrer, fremkommet i forbindelse med de årlige transaktioner for et politisk parti i Unionen, der overstiger de 15 % af de støtteberettigede omkostninger, som påhviler støttemodtageren.

Andet afsnit finder ikke anvendelse, hvis de finansielle reserver for et politisk parti på europæisk plan overstiger 100 % af partiets gennemsnitlige årlige indtægter.

6. For så vidt angår faste beløb, standardsatser for enhedsomkostninger og finansiering efter takst, skal der på tidspunktet for deres fastsættelse eller på tidspunktet for evalueringen af tilskudsansøgningen være rimelig sikkerhed for, at reglerne om forbud mod fortjeneste og om samfinansiering som omhandlet i stk. 3 og 4 overholdes.

7. Artikel 122, 123 og 124 finder ikke anvendelse på tilskud tildelt Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond eller andre af Bankens datterselskaber.

Artikel 118 *Åbenhed*

1. Tilskud anføres i et arbejdsprogram, der offentliggøres i regnskabsårets begyndelse.

Dette arbejdsprogram gennemføres ved indkaldelse af forslag, undtagen i hastende og behørigt begrundede undtagelsestilfælde, eller hvis modtageren eller foranstaltningen er af en sådan beskaffenhed, at der ikke er anden mulighed i forbindelse med en bestemt foranstaltning, eller hvis modtageren i en basisretsakt er udpeget som modtager af et tilskud.

Første afsnit finder ikke anvendelse på bistand i krisesituationer civilbeskyttelsesforanstaltninger og humanitære bistandsforanstaltninger.

2. Alle tilskud, der ydes i løbet af et regnskabsår, offentliggøres årligt i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2 og 3.

Artikel 119
Princippet om ikke-kumuleret tildeling

Hver modtager kan i forbindelse med én og samme foranstaltning kun opnå ét tilskud finansieret over budgettet, medmindre den pågældende basisretsakt giver mulighed for andet.

En modtager kan pr. regnskabsår kun opnå ét driftstilskud finansieret over budgettet.

Ansøgeren underretter straks den anvisningsberettigede, hvis der er indgivet flere ansøgninger eller modtaget flere tilskud i forbindelse med den samme foranstaltning eller det samme arbejdsprogram.

Under ingen omstændigheder kan de samme omkostninger finansieres to gange over budgettet.

Artikel 120
Tildeling med tilbagevirkende kraft

1. Der kan kun ydes tilskud til en allerede påbegyndt foranstaltning i tilfælde, hvor ansøgeren kan dokumentere, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen, inden tilskuddet blev ydet.

I disse tilfælde må tilskudsberettigede omkostninger dog ikke ligge forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde som fastsat i basisretsakten, eller hvis der er tale om udgifter, der er usædvanligt presserende i forbindelse med bistand i krisesituationer, civilbeskyttelsesforanstaltninger og humanitære bistandsforanstaltninger.

Der kan ikke ydes tilskud med tilbagevirkende kraft til allerede afsluttede foranstaltninger.

2. Et driftstilskud skal tildeles senest seks måneder efter begyndelsen af modtagerens regnskabsår. Tilskudsberettigede omkostninger må hverken ligge forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud eller forud for begyndelsen af modtagerens regnskabsår.

Artikel 121
Princippet om degressiv tildeling

Medmindre andet er fastsat i basisretsakten eller finansieringsafgørelsen for tilskud i henhold til artikel 51, stk. 5, litra d), til fordel for organer, der forfølger et mål af almen interesse for Unionen, skal driftstilskud gradvis nedtrappes efter det fjerde år, hvis de fornys for en periode, der overstiger fire år.

KAPITEL 3

Procedure for ydelse af tilskud

Artikel 122 *Ansøgning om tilskud*

1. Ansøgninger om tilskud skal indgives skriftligt.
2. For at komme i betragtning skal ansøgninger om tilskud indgives af følgende:
 - a) juridiske personer;
 - b) fysiske personer, hvis dette er nødvendigt på grund af foranstaltningens art eller beskaffenhed eller på grund af den målsætning, der forfølges af ansøgeren.

For så vidt angår litra a), kan ansøgninger om tilskud tages i betragtning, når de er indgivet af enheder, der ikke er juridiske personer i henhold til gældende national ret, hvis deres repræsentanter har handleevne til at indgå retlige forpligtelser på enhedens vegne og frembyder garanti for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser svarende til den garanti, som juridiske personer frembyder.

3. Artikel 100-103 finder også anvendelse på ansøgere om tilskud. Ansøgerne skal dokumentere, at de ikke befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 100-103. Den anvisningsberettigede kan dog som specificeret i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, undlade at kræve en sådan dokumentation for en af følgende situationer:

- a) tilskud med meget lav værdi
 - b) når sådan dokumentation for nyligt er frembudt i en anden tildelingsprocedure
 - c) når det er fysisk umuligt at frembyde en sådan dokumentation.
4. Den anvisningsberettigede kan i overensstemmelse med artikel 103 pålægge ansøgere administrative og økonomiske sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til situationen og har en afskrækkende virkning.

Disse sanktioner kan også pålægges modtagere, som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen eller under gennemførelsen af tilskuddet har afgivet urigtige erklæringer ved meddelelsen af de oplysninger, som den anvisningsberettigede har krævet, eller ikke har meddelt disse oplysninger.

Artikel 123 *Udvælgelses- og tildelingskriterier*

1. Der anvendes udvælgelseskriterier, der skal gøre det muligt at vurdere ansøgerens evne til at fuldføre den foreslåede foranstaltning eller det foreslåede arbejdsprogram.

2. Der anvendes tildelingskriterier bekendtgjort på forhånd i forslagsindkaldelsen, der skal gøre det muligt at bedømme kvaliteten af de indgivne forslag set i forhold til de opstillede mål og prioriteter.

Artikel 124 *Evalueringsprocedure*

1. Forslagene vurderes på grundlag af de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier med henblik på at afgøre, hvilke forslag der vil kunne finansieres.

2. Den kompetente anvisningsberettigede fastlægger derefter på grundlag af vurderingen i stk. 1 listen over modtagere og de tildelte beløb.

3. Den kompetente anvisningsberettigede underretter skriftligt ansøgeren om, hvilken beslutning der er truffet om ansøgningen. Hvis det ønskede tilskud ikke ydes, meddeler institutionen grundene til afslaget med henvisning til de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier.

KAPITEL 4 **Betaling og kontrol**

Artikel 125 *Forfinansieringsgaranti*

Den kompetente anvisningsberettigede kan, når han anser det for hensigtsmæssigt og proportionalt, kræve en forhåndsgaranti af modtageren for at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med udbetalingen af forfinansiering.

Artikel 126 *Betaling af tilskud og kontrol*

1. Tilskudsbeløbet bliver først endeligt, når den kompetente anvisningsberettigede har godkendt de endelige rapporter og regnskaber, uden at dette dog begrænser institutionens mulighed for senere at gennemføre kontrol.

2. Hvis der er begået væsentlige fejl, uregelmæssigheder eller svig under tildelingsproceduren eller tilskuddets gennemførelse, kan den kompetente anvisningsberettigede, efter at modtageren har fået lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, træffe de forholdsregler, der er omhandlet i artikel 110.

3. Når kontrol og revisioner viser, at der er tilbagevendende fejl hos en modtager, og dette også har virkning for ureviderede projekter, som modtageren deltager eller har deltaget i, kan den anvisningsberettigede lade resultaterne gælde for de ureviderede projekter, som fortsat kan revideres i medfør af tilskudsaftalen, og anmode om tilbagebetaling af det dertil knyttede beløb.

Modtageren kan inden for en kontradiktorisk procedure anfægte den pågældende korrektion ved at påvise, at beregningen af korrektionen er fejlbehæftet, og indsende en ny beregning.

KAPITEL 5

Gennemførelse

Artikel 127

Underleverancer og omfordeling af tilskud

1. Den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, fastsætter de relevante procedurer, der skal følges, hvis foranstaltningens gennemførelse eller arbejdsprogrammet i tilfælde af driftstilskud gør det nødvendigt, at modtageren indgår indkøbsaftaler.

2. Hvis foranstaltningens gennemførelse eller arbejdsprogrammet gør det nødvendigt, at der ydes økonomisk støtte til tredjemand, kan modtageren af et EU-tilskud give en sådan støtte, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den kompetente anvisningsberettigede har inden tildelingen af tilskuddet efterprøvet, at modtageren frembyder passende garantier, for så vidt angår inddrivelse af beløb, som Kommissionen har krav på
- b) betingelserne for at yde støtten skal være nøje fastsat i beslutningen om ydelse af tilskud eller aftalen om tilskud mellem modtageren og Kommissionen, så modtageren ikke kan udøve noget skøn
- c) støtten vedrører mindre beløb som fastlagt i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

3. Hver beslutning om ydelse af tilskud og aftale om tilskud skal udtrykkeligt give Kommissionen og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet og kontrol af oplysninger, selv lagret på elektroniske medier at kontrollere alle tredjeparter, der har modtaget EU-midler.

AFSNIT VII

PRISER

Artikel 128 *Definition*

I denne forordning forstås ved "priser" finansielle bidrag uddelt som led i en konkurrence.

Artikel 129 *Generelle bestemmelser*

1. Priser uddeles under overholdelse af principperne om klarhed og åbenhed og ligebehandling.

2. Priser er en del af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 118 og er vedtaget af Kommissionen, og priser er underlagt artikel 118, stk. 2.

I reglerne for konkurrencen fastsættes mindst tildelingsbetingelserne og -kriterierne, prisens størrelse og betalingsvilkårene.

Priser kan ikke tildeles direkte uden en konkurrence og skal offentliggøres på samme måde som indkaldelse af forslag.

3. Priser uddeles af den kompetente anvisningsberettigede eller af en udvælgelseskomité. De kan frit beslutte, om de vil tildele priser, afhængig af deres vurdering af bidragenes kvalitet set i forhold til reglerne for konkurrencen.

4. Prisens størrelse er ikke forbundet med de omkostninger, som modtageren har afholdt.

5. Når priser, der overstiger 500 000 EUR, tildeles af en tilskudsmodtager eller af en kontrahent, godkendes tildelingskriterierne af Kommissionen.

AFSNIT VIII

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 130

Definition og anvendelsesområde

1. I denne forordning forstås ved "finansielle instrumenter" finansielle EU-støtteforanstaltninger afholdt over budgettet med henblik på at støtte et specifikt politikmål ved hjælp af lån, garantier, investeringer i aktiekapital eller ansvarlig lånekapital eller kapitaldeltagelser eller andre risikobærende instrumenter, eventuelt kombineret med tilskud.
2. Bestemmelserne i dette afsnit finder ligeledes anvendelse på elementer, der direkte er knyttet til finansielle instrumenter, herunder teknisk bistand.
3. Kommissionen kan gennemføre finansielle instrumenter i direkte forvaltning eller gennem indirekte forvaltning ved at overdrage opgaver til enheder som omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), nr. iii) og iv).

Artikel 131

Principper for finansielle instrumenter

1. Finansielle instrumenter stilles til rådighed for de endelige modtagere af EU-midler i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, åbenhed og ligebehandling og i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastlagt i den basisretsakt, der finder anvendelse på de pågældende finansielle instrumenter.
2. Budgetudgifter i tilknytning til et finansielt instrument holdes inden for den pågældende budgetforpligtelse, jf. dog artikel 46, stk. 1, litra d) og e).
3. Finansielle formidlere, der er involveret i udøvelsen af finansielle transaktioner i tilknytning til et finansielt instrument, skal efterleve de relevante standarder for forebyggelse af hvidvaskning af penge og bekæmpelse af terrorisme. De kan ikke være etableret i områder, hvis retsinstanser ikke samarbejder med Unionen, for så vidt angår anvendelsen af internationalt anerkendte skattestandarder.
4. Hver aftale mellem en enhed som omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), nr. iii) og iv), og en finansiell formidler som omhandlet i stk. 3, skal udtrykkeligt give Kommissionen og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet og af oplysninger, selv lagret på elektroniske medier, at kontrollere alle tredjeparter, der har modtaget EU-midler.

AFSNIT IX REGNSKABSAFLÆGGELSE OG REGNSKABSFØRING

KAPITEL 1 Regnskabsaflæggelse

Artikel 132 Strukturen for Unionens regnskaber

Unionens årsregnskab omfatter:

- a) det konsoliderede årsregnskab, der er en konsolidering af de finansielle oplysninger i årsregnskaberne for institutionerne finansieret over budgettet, årsregnskaberne for de organer, der er omhandlet i artikel 200, og årsregnskaberne for andre organer, hvis regnskaber skal konsolideres i overensstemmelse med Unionens regnskabsregler
- b) det samlede bevillingsregnskab, der opstiller de oplysninger, der findes i bevillingsregnskaberne for de institutioner, der finansieres over budgettet

Artikel 133 Beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

1. Hver institution og hvert organ, der er omhandlet i artikel 132, udarbejder en beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret.

De sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår beretningen til budgetmyndigheden og til Revisionsretten.

2. Den i stk. 1 omhandlede beretning skal mindst redegøre for udnyttelsesgraden for bevillingerne og indeholde kortfattede oplysninger om bevillingsoverførsler mellem de forskellige budgetposter.

Artikel 134 Regnskabsregler

De i artikel 132 omhandlede årsregnskaber skal efterleve Unionens regnskabsregler som vedtaget af Kommissionens regnskabsfører og give et retvisende og pålideligt billede af aktiver og passiver samt udgifter, indtægter og pengestrømme.

De i artikel 132 omhandlede bevillingsregnskaber skal efterleve de budgetprincipper, der er fastlagt i denne forordning. De skal give et retvisende og pålideligt billede af indtægts- og udgiftstransaktioner over budgettet.

Artikel 135
Regnskabsprincipper

Årsregnskaberne som omhandlet i artikel 132 skal give oplysninger, herunder om regnskabspolitik, på en måde, der giver relevante, pålidelige, sammenlignelige og forståelige oplysninger. De opstilles under overholdelse af almindeligt anerkendte regnskabsprincipper som angivet i Unionens regnskabsregler.

Artikel 136
Årsregnskaber

1. Årsregnskabet opstilles i millioner euro og omfatter:

- a) balancen og resultatopgørelsen, der viser formuestillingen, den finansielle stilling og det økonomiske resultat pr. 31. december i det forløbne regnskabsår; årsregnskabet opstilles efter de relevante regnskabsregler vedtaget af Kommissionens regnskabsfører
- b) pengestrømsopgørelsen, der viser regnskabsårets indbetalinger og udbetalinger og den endelige likviditetssaldo
- c) opgørelsen over bevægelser på nettoaktiver med en oversigt over bevægelser på reserver i løbet af året og de kumulerede resultater.

2. Noterne til årsregnskabet indeholder supplerende oplysninger om og noter til oplysningerne i de i stk. 1 nævnte regnskaber og giver alle de yderligere oplysninger, der foreskrives i de relevante regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har vedtaget.

Artikel 137
Beretninger om budgetgennemførelsen

Beretningerne om budgetgennemførelsen opstilles i millioner euro. De omfatter:

- a) beretningerne om budgetgennemførelsen, der sammenfatter alle budgettransaktioner i regnskabsåret med hensyn til indtægter og udgifter;
- b) noterne til beretningerne om budgetgennemførelsen, der indeholder supplerende oplysninger om og noter til de heri indeholdte oplysninger.

Beretningerne om budgetgennemførelsen opstilles efter samme struktur som budgettet.

Artikel 138
Foreløbige regnskaber

Regnskabsførerne for de øvrige institutioner og for de organer, der er omhandlet i artikel 132, sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår deres foreløbige årsregnskab til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.

Regnskabsførerne for de øvrige institutioner og for de organer, der er omhandlet i artikel 132, sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår en regnskabspakke til

Kommissionens regnskabsfører i et standardiseret format, der fastlægges af Kommissionens regnskabsfører med henblik på konsolideringen.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber med Kommissionens foreløbige årsregnskab og sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår Revisionsretten Kommissionens foreløbige årsregnskab og Unionens konsoliderede foreløbige regnskab.

Artikel 139

Godkendelse af det endelige konsoliderede årsregnskab

1. Revisionsretten fremsætter senest den 1. juni sine bemærkninger om de foreløbige årsregnskaber for de øvrige institutioner og for hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 132 og fremsætter senest den 15. juni sine bemærkninger om Kommissionens foreløbige årsregnskaber og Unionens konsoliderede foreløbige årsregnskaber.

2. Alle institutioner, undtagen Kommissionen, og hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 132, opstiller deres endelige årsregnskab og sender det senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår til Kommissionens regnskabsfører, Revisionsretten, Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på opstilling af det endelige konsoliderede årsregnskab.

Regnskabsførerne for de øvrige institutioner og for de organer, der er omhandlet i artikel 132, sender senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår en regnskabspakke til Kommissionens regnskabsfører i et standardiseret format, der fastlægges af Kommissionens regnskabsfører med henblik på konsolideringen.

3. Regnskabsførerne for hver af institutionerne og de organer, der er omhandlet i artikel 132, sender ligeledes til Revisionsretten, med kopi til Kommissionens regnskabsfører, på samme dato som fremsendelsen af de endelige årsregnskaber, en forvaltningserklæring, der dækker disse endelige årsregnskaber.

Det endelige årsregnskab ledsages af en note fra regnskabsføreren, hvori han erklærer, at det er udfærdiget i overensstemmelse med dette afsnit og med de gældende regnskabsmæssige principper, regler og metoder.

4. Kommissionens regnskabsfører udarbejder det endelige konsoliderede årsregnskab på grundlag af de oplysninger, de øvrige institutioner og organer som omhandlet i artikel 132 har meddelt i henhold til stk. 2. Det endelige konsoliderede årsregnskab ledsages af en note fra Kommissionens regnskabsfører, hvori han erklærer, at det er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit IX og med de regnskabsmæssige principper, regler og metoder, der er beskrevet i et bilag til årsregnskabet.

5. Kommissionen godkender det endelige konsoliderede årsregnskab og sit eget endelige årsregnskab og sender dem begge inden den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

Senest samme dato fremsender Kommissionens regnskabsfører en forvaltningserklæring, der dækker det endelige konsoliderede årsregnskab til Revisionsretten.

6. Det endelige konsoliderede årsregnskab offentliggøres senest den 5. november efter det afsluttede regnskabsår i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den

revisionserklæring, som Revisionsretten afgiver i overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 287 og Euratom-traktatens artikel 160 C.

KAPITEL 2

Oplysninger om budgetgennemførelsen i løbet af regnskabsåret

Artikel 140

Beretning om budgetgarantier og risici

Kommissionen skal ud over de regnskaber, der er omhandlet i artikel 136 og 137, en gang om året forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til budgetgarantier som omhandlet i artikel 46, stk. 1, litra d), og risiciene i den forbindelse.

Oplysningerne sendes samtidig til Revisionsretten.

Artikel 141

Beretning om budgetgennemførelsen

1. Ud over de regnskaber, der er omhandlet i artikel 136 og 137, sender Kommissionens regnskabsfører en gang om måneden Europa-Parlamentet og Rådet taloplysninger, der mindst er aggregeret på kapitelniveau, om gennemførelsen af budgettet; tallene skal for samtlige bevillingers vedkommende dække både indtægter og udgifter.

Oplysningerne skal også vise, hvorledes de fremførte bevillinger er blevet udnyttet.

Taloplysningerne fremsendes senest ti arbejdsdage efter udgangen af hver måned.

2. Tre gange om året - senest 30 arbejdsdage efter udgangen af maj, august og december - forelægger Kommissionens regnskabsfører Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om gennemførelsen af budgettet, der både omfatter indtægter og udgifter fordelt på kapitler, artikler og konti.

Beretningen indeholder også oplysninger om anvendelsen af de bevillinger, der er fremført fra tidligere regnskabsår.

3. Taloplysningerne og beretningen om budgetgennemførelsen sendes samtidig til Revisionsretten.

KAPITEL 3

Regnskabsføring

AFDELING 1

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 142

Regnskabssystemet

1. Institutionernes regnskabssystem er et budgetstyrings- og regnskabssystem, hvori data indlæses, klassificeres og registreres.
2. Regnskabet består af et almindeligt regnskab og et bevillingsregnskab. Regnskaberne føres i euro på basis af kalenderåret.
3. Bestemmelserne i stk. 2 er ikke til hinder for, at den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede fører et omkostningsregnskab.

Artikel 143

Fælles bestemmelse for institutionernes regnskabssystem

1. Kommissionens regnskabsfører fastsætter efter høring af regnskabsførerne for de andre institutioner og for de i artikel 132 omhandlede organer de regnskabsregler og den harmoniserede regnskabskontoplan, der skal anvendes af alle institutioner, der finansieres over budgettet, af de i afsnit V i anden del omhandlede kontorer og af alle de i artikel 132 omhandlede organer.
2. Ved fastsættelsen af de regler og metoder, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionens regnskabsfører udgangspunkt i de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, men kan afvige herfra, når den særlige karakter af Unionens virksomhed berettiger det.

AFDELING 1

DET ALMINDELIGE REGNSKAB

Artikel 144

Det almindelige regnskab

I det almindelige regnskab registreres i kronologisk rækkefølge og efter det dobbelte bogholderis metode alle begivenheder og transaktioner, der påvirker den økonomiske og finansielle situation og formuestillingen for institutionerne og for de organer, der er omhandlet i artikel 132.

Artikel 145
Bogføring

1. De enkelte kontobevægelser og kontienes saldi bogføres.
2. Alle regnskabsposterings, herunder regnskabsmæssige korrektioner, skal være baseret på bilag, hvortil der henvises.
3. Regnskabssystemet skal gøre det muligt at spore hver enkelt regnskabspostering.

Artikel 146
Korrektioner

Regnskabsføreren foretager efter regnskabsårets udgang og frem til datoen for regnskabsaflæggelsen de korrektioner, der er nødvendige for at sikre et formelt rigtigt og pålideligt årsregnskab, som giver et retvisende billede i overensstemmelse med Unionens regnskabsregler; disse korrektioner må dog ikke medføre udbetalinger eller indbetalinger med virkning for det pågældende regnskabsår.

AFDELING 3
BEVILLINGSREGNSKABET

Artikel 147
Opstilling af bevillingsregnskab

1. Bevillingsregnskabet gør det muligt i detaljer at følge gennemførelsen af budgettet.
2. Med henblik på stk. 1 registreres i bevillingsregnskabet alle de i afsnit IV i første del omhandlede transaktioner vedrørende gennemførelse af budgettet med hensyn til indtægter og udgifter.

KAPITEL 4
Formuefortegnelse

Artikel 148
Fortegnelsen

1. Hver institution og hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 132, skal føre fortegnelser, der viser mængden og værdien af alle de materielle, immaterielle og finansielle anlægsaktiver, der udgør Unionens formue, efter en model vedtaget af Kommissionens regnskabsfører.

Hver institution og hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 132, kontrollerer, at oplysningerne i disse fortegnelser stemmer overens med de virkelige forhold.

2. Salg af ejendom skal annonceres på passende måde.

AFSNIT X

EKSTERN REVISION OG DECHARGE

KAPITEL 1

Ekstern revision

Artikel 149

Ekstern revision udført af Revisionsretten

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen underretter så snart som muligt Revisionsretten om alle de beslutninger og foranstaltninger, som de træffer i henhold til artikel 9, 13, 18, 22, 23, 25 og 37.
2. Hver institution underretter Revisionsretten og budgetmyndigheden om de interne bestemmelser, som den vedtager på det finansielle område.
3. Revisionsretten underrettes om udnævnelser af anvisningsberettigede, interne revisorer, regnskabsførere og forskudsbestyrere samt om uddelegering af beføjelser, der sker med hjemmel i artikel 53, 65, 66, 67 og 92.

Artikel 150

Regler og procedurer for revisionen

1. Revisionsrettens undersøgelse af lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne bygger på traktaternes bestemmelser, budgettet, denne forordning, den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, samt alle retsakter, der er udstedt til gennemførelse af traktaterne.
2. Under udførelsen af sit hverv har Revisionsretten på de betingelser, der er fastsat i artikel 152, adgang til alle dokumenter og oplysninger, der angår den økonomiske forvaltning i tjenestegrene og organer i forbindelse med transaktioner, der helt eller delvis finansieres af Unionen. Den har beføjelse til at udspørge enhver ansat, der har ansvaret for en indtægts- eller udgiftstransaktion, og til at benytte de samme kontrolmuligheder, som tjenestegrenene eller organerne råder over. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Samarbejdet mellem Revisionsretten og medlemsstaternes revisionsinstitutioner er baseret på tillid og bevarelse af deres uafhængighed.

Revisionsretten kan for at indhente alle nødvendige oplysninger med henblik på udførelsen af det hverv, den er blevet pålagt ved traktaterne eller retsakter udstedt i henhold til disse, efter egen anmodning være til stede ved den revision, der foretages af hver institution eller på dennes vegne som led i budgetgennemførelsen.

På Revisionsrettens anmodning skal hver institution bemyndige pengeinstitutter, i hvilke Fællesskabet har tilgodehavender, til at give Revisionsretten mulighed for at undersøge, om de eksterne oplysninger stemmer overens med regnskabet.

3. Med henblik på udførelsen af sit hverv meddeler Revisionsretten de institutioner og myndigheder, der er omfattet af denne forordning, navnene på de ansatte, der er bemyndiget til at revidere de pågældende institutioner og myndigheder.

Artikel 151

Kontrol af værdipapir- og kassebeholdning

Revisionsretten sørger for, at alle værdipapirer og midler, der er deponeret eller findes som kassebeholdning, kontrolleres på grundlag af attester underskrevet af depositarerne eller officielle erklæringer vedrørende kasse- eller værdipapirbeholdninger. Den kan selv foretage denne kontrol.

Artikel 152

Revisionsrettens adgangsrret

1. Kommissionen, de øvrige institutioner, de organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og de endelige modtagere af betalinger over budgettet yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som den mener at have brug for under udførelsen af sit hverv. De giver Revisionsretten adgang til alle bilag vedrørende indgåelse og gennemførelse af indkøbsaftaler finansieret over budgettet, alle regnskaber over penge og materialer, alle bilag, herunder regnskabsbilag, såvel som dertil hørende administrative dokumenter, enhver form for dokumentation vedrørende indtægter og udgifter, alle fortegnelser, alle organisationsplaner, som Revisionsretten måtte finde nødvendige i forbindelse med revisionen på grundlag af bilag eller på stedet af beretningen om resultatet af den budgetmæssige og finansielle gennemførelse, og i samme øjemed alle dokumenter og oplysninger, der opbevares på et magnetisk medium.

De berørte nationale myndigheders forskellige interne revisionstjenester og -enheder yder Revisionsretten al den bistand, som den mener at have brug for under udøvelsen af sit hverv.

Første afsnit finder også anvendelse på fysiske og juridiske personer, der får udbetalt midler over budgettet.

2. Ansatte, hvis arbejde skal kontrolleres af Revisionsretten, har pligt til:

- a) at åbne deres kasse og fremvise kontantbeholdning, værdipapirer og materiale af enhver art og de bilag vedrørende forvaltningen, som de ligger inde med, såvel som alle bøger, registre og andre dokumenter, der har tilknytning dertil
- b) at fremvise korrespondance og alle andre dokumenter, der er nødvendige for, at den revision, der er omhandlet i artikel 150, stk. 1, kan foretages fuldt ud.

Kun Revisionsretten kan anmode om at få meddelt de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra b).

3. Revisionsretten har beføjelse til at kontrollere dokumenter vedrørende Unionens indtægter og udgifter, der opbevares af institutionernes tjenestegrene, navnlig de tjenestegrene, der har ansvar for beslutninger vedrørende disse indtægter og udgifter, af organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og af fysiske eller juridiske personer, der får udbetalt midler over budgettet.

4. Kontrollen af indtægters og udgifters lovlighed og formelle rigtighed og kontrollen af, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, omfatter også anvendelsen af EU-midler, som organer uden for institutionerne har modtaget som tilskud.
5. Ethvert EU-tilskud til modtagere uden for institutionerne er betinget af, at der foreligger en skriftlig accept fra modtagerne eller, hvis det ikke er muligt, kontrahenterne eller underkontrahenterne af at lade Revisionsretten føre kontrol med anvendelsen af tilskuddene.
6. Kommissionen skal, hvis Revisionsretten anmoder om det, give den alle oplysninger om lånoptagelses- og långivningsvirksomheden.
7. Anvendelsen af integrerede edb-systemer må ikke begrænse Revisionsrettens adgang til bilag.

Artikel 153 *Revisionsrettens årlige beretning*

1. Revisionsretten meddeler senest den 15. juni Kommissionen og senest den 1. juni de øvrige institutioner og organer, der er omhandlet i artikel 132, de bemærkninger, som den mener bør medtages i årsberetningen. Disse bemærkninger behandles fortroligt og er genstand for en kontradiktorisk procedure. Alle institutioner sender senest den 15. oktober Revisionsretten deres svar. Alle andre institutioner end Kommissionen sender samtidig deres svar til Kommissionen.
2. Når den kontradiktoriske procedure er tilendebragt, sender hver af de pågældende institutioner eller organer senest den 15. oktober deres svar til Revisionsretten. Alle andre institutioner end Kommissionen og organerne sender samtidig deres svar til Kommissionen.
3. Årsberetningen indeholder en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.
4. Årsberetningen indeholder et afsnit for hver institution. Revisionsretten kan tilføje enhver form for sammendrag eller generelle bemærkninger, som den finder relevante.

I den offentliggjorte udgave af årsberetningen sørger Revisionsretten for, at institutionernes svar på dens bemærkninger placeres ved siden af eller efter hver bemærkning, som svarene vedrører.

5. Revisionsretten sender senest den 15. november de myndigheder, der er ansvarlige for meddelelse af decharge, og de øvrige institutioner sin årsberetning med institutionernes svar og sørger for offentliggørelse heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*.
6. Når Revisionsretten har fremsendt årsberetningen, meddeler Kommissionen straks de berørte medlemsstater Rettens bemærkninger, der vedrører forvaltningen af midler, som de har ansvaret for i henhold til gældende bestemmelser.

Når medlemsstaterne har modtaget disse bemærkninger, underretter de Kommissionen inden 100 dage om de forholdsregler, de har truffet for at efterleve Revisionsrettens førnævnte bemærkninger for deres respektive lande. Kommissionen sender Revisionsretten, Rådet og Europa-Parlamentet disse oplysninger.

Artikel 154
Revisionsrettens særberetninger

1. Revisionsretten sender den berørte institution eller organ alle bemærkninger, som den mener bør medtages i en særberetning. Disse bemærkninger behandles fortroligt og er genstand for en kontradiktorisk procedure.

Institutionen eller organet har en frist på to en halv måned til at meddele Revisionsretten sine eventuelle svar til disse bemærkninger.

Senest en måned efter modtagelsen af den pågældende institutions eller organs svar vedtager Revisionsretten den endelige udgave af særberetningen.

Særberetningerne med de berørte institutioners eller organers svar sendes straks til Europa-Parlamentet og Rådet, der hver især, eventuelt sammen med Kommissionen, afgør, hvordan de skal følges op.

I den offentliggjorte udgave sørger Revisionsretten for, at institutionernes eller organernes svar på dens bemærkninger placeres umiddelbart ved siden af eller efter de bemærkninger, som svarene vedrører.

2. Hvis de udtalelser, der er omhandlet i EUF-traktatens artikel 287, stk. 4, ikke vedrører udkast eller forslag til retsakter, som den har fået forelagt til høring som led i lovgivningsproceduren, kan Revisionsretten offentliggøre dem i Den Europæiske Unions Tidende. Revisionsretten træffer beslutning om offentliggørelsen efter høring af den institution, der har anmodet om udtalelsen, eller som berøres af den. Offentliggjorte udtalelser skal ledsages af de pågældende institutioners eventuelle bemærkninger.

Artikel 155
Erklæringer om foreløbige konstateringer

1. Revisionsretten tilsender de berørte institutioner, organer eller medlemsstater erklæringer om de foreløbige konstateringer som følge af dens revision. Erklæringer om foreløbige konstateringer, som efter Rettens mening bør indgå i den årlige beretning, fremsendes senest den 1. juni i det regnskabsår, der følger efter det regnskabsår, de vedrører. Erklæringer om foreløbige konstateringer behandles fortroligt.

2. Den berørte institution, organ eller medlemsstat har en frist på to en halv måned til at meddele Revisionsretten sine eventuelle kommentarer til erklæringerne om foreløbige konstateringer.

KAPITEL 2

Decharge

Artikel 156

Tidsplan for dechargeproceduren

1. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år $n + 2$ Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .
2. Hvis den frist, der er nævnt i stk. 1, ikke kan overholdes, oplyser Europa-Parlamentet eller Rådet Kommissionen om årsagerne til, at afgørelsen har måttet udsættes.
3. Hvis Europa-Parlamentet udsætter afgørelsen om decharge, bestræber Kommissionen sig på snarest muligt at træffe foranstaltninger, der kan fjerne eller gøre det lettere at fjerne hindringerne for denne afgørelse.

Artikel 157

Dechargeproceduren

1. Dechargeafgørelsen omfatter regnskaberne over alle Unionens indtægter og udgifter, den heraf følgende saldo og Unionens aktiver og passiver som opført på balancen.
2. Med henblik på at meddele decharge gennemgår Europa-Parlamentet næst efter Rådet regnskaberne, årsregnskabet og balancen samt den evalueringsrapport, der er omhandlet i EUF-traktatens artikel 318. Parlamentet gennemgår også Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de reviderede institutioner, de af Revisionsrettens særberetninger, der indgår i dechargeproceduren for det pågældende regnskabsår, og Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.
3. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger Kommissionen det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende i overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 319.

Artikel 158

Opfølgende foranstaltninger

1. I overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 319 og Euratom-traktatens artikel 180b træffer Kommissionen og de øvrige institutioner alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets afgørelse om decharge samt de kommentarer, der ledsager Rådets henstilling om decharge.
2. Institutionerne aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger de har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om de instrukser, de har givet de tjenestegrene, der medvirker ved budgettets gennemførelse. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen og meddeler den, hvilke foranstaltninger de har truffet for at efterkomme disse bemærkninger, så Kommissionen kan

tage hensyn hertil i sin egen beretning. Institutionernes beretninger tilsendes ligeledes Revisionsretten.

Artikel 159

Særlige bestemmelser vedrørende EU-Udenrigstjenesten

EU-Udenrigstjenesten er underlagt de procedurer, der er omhandlet i EUF-traktatens artikel 319 og i denne forordnings artikel 156, 157 og 158. EU-Udenrigstjenesten samarbejder fuldt ud med de institutioner, der er inddraget i dechargeproceduren, og tilvejebringer de nødvendige supplerende oplysninger, hvor det er relevant, herunder ved at deltage i møder med de relevante organer.

ANDEN DEL SÆRLIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

DEN EUROPÆISKE GARANTIFOND FOR LANDBRUGET

Artikel 160

Særlige bestemmelser om Den Europæiske Garantifond for Landbruget

1. Bestemmelserne i første og tredje del finder anvendelse på udgifter afholdt af de administrative organer, der er omhandlet i retsforskrifterne vedrørende Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), samt på indtægterne, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.
2. De foranstaltninger, som forvaltes direkte af Kommissionen, gennemføres efter bestemmelserne i første og tredje del.

Artikel 161

Forpligtelser for EGFL-midler

1. For hvert regnskabsår omfatter EGFL ikke-opdelte bevillinger, med undtagelse af udgifterne til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005, som dækkes af opdelte bevillinger.
2. Fremførte bevillinger, der ikke er udnyttet ved regnskabsårets slutning, annulleres.
3. Bevillinger til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1290/2005, som der ikke er indgået forpligtelser for, kan fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår.

En sådan fremførsel må højst svare til 2 % af de i første afsnit nævnte oprindelige bevillinger og må ikke overstige beløbet for tilpasningen af de direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009²², og som blev anvendt i det seneste regnskabsår.

Fremførte bevillinger tilføres udelukkende budgetposter, som dækker de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

En sådan fremførsel må kun føre til supplerende betaling til de endelige modtagere, hvis direkte betalinger i løbet af det seneste regnskabsår er blevet tilpasset i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Kommissionen træffer beslutning om fremførsel senest den 15. februar i det regnskabsår, hvortil fremførslen sker, og underretter budgetmyndigheden herom.

²² EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

Artikel 162
Samlede foreløbige forpligtelser for EGFL-bevillinger

1. Kommissionen refunderer medlemsstaternes udgifter.
2. Kommissionens beslutninger om fastsættelse af disse refusionsbeløb udgør samlede foreløbige forpligtelser, der skal ligge inden for det samlede bevillingsbeløb, der er opført under EGFL.
3. For udgifter til løbende forvaltning af EGFL kan der fra 15. november indgås forudgående forpligtelser, der konteres under det følgende regnskabsårs bevillinger. Disse forpligtelser kan dog ikke overstige tre fjerdedele af det løbende regnskabsårs tilsvarende samlede bevillinger. De kan kun vedrøre udgifter, som er baseret på en eksisterende basisretsakt.

Artikel 163
Frister og tidsplaner for budgetmæssige forpligtelser for EGFL-midler

1. For udgifter afholdt af de administrative myndigheder og organer, der er omhandlet i retsfor skrifterne vedrørende EGFL, indgås der inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af de af medlemsstaterne fremsendte regnskaber en forpligtelse opdelt på kapitel, artikel og konto. En sådan forpligtelse kan indgås efter udløbet af fristen på to måneder, hvis en bevillingsoverførselsprocedure vedrørende de pågældende budgetposter er nødvendig. Inden for samme frist på to måneder konteres beløbene som betalinger, dog ikke hvis medlemsstaterne endnu ikke har betalt, eller hvis det er usikkert, om udgifterne er berettigede.

Denne budgetmæssige forpligtelse fratrækkes de samlede foreløbige forpligtelser, der er omhandlet i artikel 162.

2. De samlede foreløbige forpligtelser, der er indgået for et regnskabsår, men for hvilke der ikke inden den 1. februar i det følgende regnskabsår er indgået forpligtelser specificeret efter kontoplanen, frigøres med virkning for det oprindelige regnskabsår.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af regnskabsafslutningen.

Artikel 164
Bogføring af EGFL-midler

I bevillingsregnskabet konteres udgifterne et regnskabsår på grundlag af de beløb, som Kommissionen har refunderet medlemsstaterne til og med den 31. december i det pågældende regnskabsår, forudsat at betalingsordren er kommet regnskabsføreren i hænde senest den 31. januar i det følgende regnskabsår.

Artikel 165
Overførsel af EGFL-bevillinger

1. Når Kommissionen kan foretage bevillingsoverførsler i henhold til artikel 23, stk. 1, træffer den beslutning herom senest den 31. januar i det følgende regnskabsår og underretter budgetmyndigheden herom i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1.

2. I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen budgetmyndigheden forslag om overførsler senest den 10. januar i det følgende regnskabsår.

Budgetmyndigheden træffer afgørelse om overførslerne efter proceduren i artikel 24, men inden for en frist på tre uger.

Artikel 166

Formålsbestemte indtægter vedrørende EGFL-midler

1. Formålsbestemte indtægter under dette afsnit opføres efter deres oprindelse i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4.

2. Resultatet af afgørelserne om regnskabsafslutning, jf. artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005, opføres under en enkelt artikel.

AFSNIT II

STRUKTURFONDENE, SAMHØRIGHEDSFONDEN, DEN EUROPÆISKE FISKERIFOND OG DEN EUROPÆISKE LANDBRUGSFOND FOR UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE OG FONDE PÅ OMRÅDET FRIHED, SIKKERHED OG RETFÆRDIGHED, SOM ER UNDER DELT FORVALTNING

Artikel 167

Anvendelsesområde for særlige bestemmelser for andre EU-fonde

1. Bestemmelserne i første og tredje del i denne forordning finder anvendelse på udgifter afholdt af de administrative myndigheder og organer, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1290/2005 om Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling²³, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 om Den Europæiske Socialfond²⁴, Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 om Samhørighedsfonden²⁵, Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond²⁶ og fonde på området Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, som er under delt forvaltning i medfør af denne forordnings artikel 56 (i det følgende benævnt "fondene") samt på deres indtægter, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.
2. De foranstaltninger, der forvaltes direkte af Kommissionen, gennemføres ligeledes i overensstemmelse med reglerne i denne forordnings første og tredje del.

Artikel 168

Overholdelse af tildelinger af forpligtelsesbevillinger

Europa-Parlamentet og Rådet forpligter sig til at overholde de tildelinger af forpligtelsesbevillinger, der er fastsat i de relevante basisretsakter om strukturforanstaltninger, udvikling af landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond.

Artikel 169

Betaling af bidrag, mellemliggende betalinger og tilbagebetalinger vedrørende andre EU-fonde

1. Kommissionens udbetaling af finansielle bidrag fra fondene foretages i overensstemmelse med de retsforrifter, der er omhandlet i artikel 167.

²³ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

²⁴ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 12.

²⁵ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 79.

²⁶ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

2. Fristen for, hvornår Kommissionen skal foretage de mellemliggende betalinger, fastsættes i overensstemmelse med de retsforskrifter, der er omhandlet i artikel 167.
3. Behandlingen af medlemsstaternes tilbagebetalinger og dennes virkninger for størrelsen af fondenes finansielle bidrag bestemmes ved de retsforskrifter, der er omhandlet i artikel 167.
4. Uanset artikel 10 kan disponible forpligtelsesbevillinger pr. 31. december hidrørende fra tilbagebetalinger af acontobeløb fremføres indtil programmets afslutning og om nødvendigt anvendes på betingelse af, at der ikke er andre disponible forpligtelsesbevillinger.

Artikel 170

Frigørelse af bevillinger for andre EU-fonde

Kommissionen frigør automatisk forpligtede bevillinger under de betingelser, der er fastsat i de i artikel 167 omhandlede retsforskrifter.

De således frigjorte bevillinger kan genopføres i tilfælde af en åbenlys fejl, der udelukkende kan tilskrives Kommissionen.

Med henblik herpå undersøger Kommissionen de frigørelser, der er foretaget i løbet af det foregående regnskabsår, og træffer senest den 15. februar i det løbende regnskabsår på grundlag af behovet beslutning om, hvorvidt det er nødvendigt at genopføre de dertil svarende bevillinger.

Artikel 171

Overførsel af bevillinger mellem andre EU-fonde

Kommissionen kan, for så vidt angår de aktionsudgifter, der er omhandlet i dette afsnit, dog ikke med hensyn til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, foretage overførsler fra et afsnit til et andet, forudsat at der er tale om bevillinger til samme formål i henhold til forordningerne vedrørende de i artikel 167 nævnte fonde, eller at der er tale om udgifter til teknisk bistand.

Artikel 172

Forvaltning, udvælgelse og kontrol af andre EU-fonde

Arbejdet med at udvælge, forvalte og kontrollere projekter er undergivet bestemmelserne i de retsforskrifter, der er omhandlet i artikel 167.

AFSNIT III FORSKNING

Artikel 173 Forskningsmidler

1. Bestemmelserne i første og tredje del finder anvendelse på bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

Disse bevillinger opføres enten under et af de budgetafsnit, der vedrører forskningspolitik, i form af direkte eller indirekte foranstaltninger, eller i et kapitel om forskningsaktiviteter under et andet afsnit.

De anvendes ved gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

2. Bevillingerne vedrørende de indtægter, der hidrører fra Kul- og Stålforskningsfonden, som er oprettet ved den protokol, der er knyttet til EUF-traktaten, om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden, betragtes som formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 18. De forpligtelsesbevillinger, som disse indtægter medfører, stilles til rådighed, så snart der foreligger et overslag over fordringen, og betalingsbevillingerne stilles til rådighed, så snart indtægterne er modtaget.

3. For så vidt angår de aktionsudgifter, der er omhandlet i dette afsnit, kan Kommissionen foretage overførsler fra et afsnit til et andet, forudsat at bevillingerne anvendes til samme formål.

4. Ekspertes, der aflønnes over bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling, ansættes efter procedurer, der fastsættes af Rådet i forbindelse med vedtagelsen af hvert enkelt forskningsrammeprogram.

Artikel 174 Forpligtelser af forskningsfondsmidler

1. De forpligtelsesbevillinger, der svarer til det beløb af en forpligtelse, der er blevet frigjort, fordi det forskningsprojekt, som de var bestemt til, ikke eller kun delvis er blevet gennemført, kan undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde genopføres, hvis det er absolut nødvendigt at gennemføre det oprindeligt planlagte program, medmindre der på budgettet for det løbende regnskabsår er opført midler til dette formål.

2. Med henblik på stk. 1 undersøger Kommissionen i begyndelsen af hvert regnskabsår, hvilke frigørelser der er sket i det foregående regnskabsår, og vurderer på baggrund af behovene, hvorvidt det er nødvendigt at genopføre bevillingerne.

På grundlag af denne vurdering kan Kommissionen forelægge de relevante forslag for budgetmyndigheden inden den 15. februar i hvert regnskabsår, idet den for hver budgetpost anfører årsagerne til, at bevillingerne bør genopføres.

3. Budgetmyndigheden træffer afgørelse om Kommissionens forslag inden for seks uger. Er der ikke truffet afgørelse inden fristens udløb, anses forslagene for godkendt.

De forpligtelsesbevillinger, der genopføres i år n , må i intet tilfælde overstige 25 % af det samlede frigjorte beløb under samme budgetpost i år $n-1$.

4. Genopførte forpligtelsesbevillinger kan ikke fremføres.

Retlige forpligtelser vedrørende de forpligtelsesbevillinger, der er genopført, skal være indgået senest den 31. december i år n .

Ved udløbet af år n frigør den kompetente anvisningsberettigede endeligt den uudnyttede del af de genopførte forpligtelsesbevillinger.

Artikel 175

Det Fælles Forskningscenters deltagelse i foranstaltninger uden for forskningsfondsregi

1. Bevillinger til Det Fælles Forskningscenter (FFC) kan opføres på budgettet under andre afsnit og kapitler end dem, der er omhandlet i artikel 173, stk. 1, hvis det drejer sig om bevillinger, der skal dække FFC's deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer under afsnit V og VI i første del, og som helt eller delvis finansieres over budgettet.

Når FFC deltager i udbuds- og tilskudsprocedurer, anses FFC som en juridisk enhed etableret i en medlemsstat.

2. Som formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 18, stk. 2, behandles bevillinger til:

- a) tilskuds- og udbudsprocedurer, hvori FFC deltager, eller
- b) FFC's aktiviteter for tredjemands regning, eller
- c) aktiviteter under en administrativ aftale med andre institutioner eller andre af Kommissionens tjenestegrene om tilvejebringelse af videnskabelige og tekniske hjælpefunktioner.

De forpligtelsesbevillinger, som indtægter omhandlet i litra a) og c) medfører, stilles til rådighed, så snart der foreligger et overslag over fordringen.

For de aktiviteter, der er omhandlet i litra c), annulleres de bevillinger, der ikke er anvendt inden fem år.

Anvendelsen af disse bevillinger registreres i et detaljeret regnskab i regnskabet over resultatet af budgetgennemførelsen for hver enkelt relevant kategori af foranstaltninger; i dette detaljerede regnskab registreres ikke indtægter hidrørende fra finansielle midler fra offentlig eller privat tredjemand eller indtægter hidrørende fra andre ydelser, som Kommissionen udfører for tredjemand.

3. Når FFC deltager i tilskuds- eller udbudsprocedurer i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, er FFC ikke underlagt de betingelser, der er fastlagt i artikel 100, artikel 101, litra b) og c), artikel 102, 103, og artikel 122, stk. 3 og 4, vedrørende bestemmelser om udelukkelse og sanktioner i forhold til indkøbsaftaler og tilskud.

FFC formodes ligeledes at opfylde kravene til økonomisk og finansiell kapacitet.

FFC er fritaget for at stille de garantier, der er omhandlet i artikel 109 og 125.

4. Reglerne for indgåelse af indkøbsaftaler i afsnit V i første del finder ikke anvendelse på FFC's aktiviteter for tredjemands regning.

5. Inden for budgetafsnittet om forskningspolitik i form af direkte foranstaltninger kan Kommissionen uanset artikel 23 foretage overførsler fra et kapitel til et andet, dog højst 15 % af bevillingerne på den budgetpost, hvorfra overførslen sker.

AFSNIT IV FORANSTALTNINGER UDADTIL

KAPITEL 1 Generelle bestemmelser

Artikel 176 Foranstaltninger udadtil

1. Bestemmelserne i første og tredje del finder anvendelse på foranstaltninger udadtil, som finansieres over budgettet, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

2. Bevillingerne til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger anvendes af Kommissionen:

- a) enten inden for rammerne af autonome bistandsaktioner
- b) eller i partnerskab med et tredjeland som omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), nr. i), gennem undertegnelse af en finansieringsaftale.

KAPITEL 2 Gennemførelse af foranstaltninger

Artikel 177 Gennemførelse af foranstaltninger udadtil

De i dette afsnit omhandlede foranstaltninger kan gennemføres direkte af Kommissionen i medfør af artikel 55, stk. 1, litra a), eller indirekte af en af de enheder eller personer, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 55-60. Bevillinger til foranstaltninger udadtil kan lægges til midler fra andre kilder for at nå et fælles mål.

Artikel 178 Trustfonde for foranstaltninger udadtil

Kommissionen kan med henblik på akutte nødhjælpsforanstaltninger, aktioner, der udføres efter katastrofefasen, eller tematiske foranstaltninger oprette trustfonde efter indgåelse af en aftale med andre donorer. Retsakten om oprettelse af den enkelte trustfond fastlægger målsætningen for trustfonden.

Unionens og donorernes bidrag indbetales på en specifik bankkonto. Disse bidrag integreres ikke i budgettet og forvaltes af Kommissionen under den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes ansvar. Enheder eller personer, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra b), kan overdrages opgaver i tilknytning til budgetgennemførelsen i overensstemmelse med de relevante regler for indirekte forvaltning.

Hvervet som trustfondens regnskabsfører udføres af Kommissionens regnskabsfører. Denne er ansvarlig for fastlæggelsen af regnskabsprocedurer og kontoplan.

Kommissionens interne revisor og Revisionsretten har samme beføjelser i forbindelse med trustfonde som i forbindelse med andre foranstaltninger, der forestås af Kommissionen.

Den specifikke bankkonto åbnes og lukkes af regnskabsføreren.

Kommissionen sikrer, at funktionerne som regnskabsfører og anvisningsberettiget er fuld adskilte.

For hver trustfond oprettes en bestyrelse og med Kommissionen som formand for at sikre, at donorerne er repræsenteret, og træffe afgørelse om anvendelsen af midlerne.

De midler, der indsamles i trustfonden, forvaltes i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og åbenhed. Forpligtelserne indgås og midlerne udbetales af Kommissionens finansieringsmedarbejdere.

Kommissionen er bemyndiget til at forbeholde sig et beløb på højst 7 % af de midler, der samles i trustfonden, til dækning af dens udgifter til forvaltningen. Disse forvaltningsgebyrer sidestilles under trustfondens levetid med formålsbestemte indtægter som omhandlet i denne forordnings artikel 18, stk. 2, litra b).

Regnskabsføreren følger op på de indtægtsordrer, der vedrører foranstaltninger finansieret af trustfonden. Indtægter hidrørende fra tilbagebetaling af disse indtægtsordrer tilbageføres til trustfondens specifikke bankkonto. Annullering af eller afkald på indtægtsordrer sker i henhold til de regler, der er omhandlet i denne forordnings artikel 77.

Trustfonde oprettes for en begrænset levetid, som fastlægges i aftalen om oprettelse. Denne levetid kan forlænges ved Kommissionens afgørelse truffet efter anmodning fra bestyrelsen.

Kommissionen træffer efter udløbet af levetiden beslutning om trustfondens afvikling.

De nærmere vilkår for forvaltningen, regnskabsaflæggelsen og styringen af disse trustfonde fastlægges i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199.

Artikel 179

Gennemførelse af foranstaltninger udadtil gennem indirekte forvaltning

Gennemførelsen af foranstaltninger under indirekte forvaltning kontrolleres af Kommissionen og EU-delegationerne i overensstemmelse med artikel 53, andet afsnit. Denne kontrol har form af enten forudgående godkendelse eller efterfølgende kontrol eller en blanding af begge dele.

Artikel 180

Aftaler om gennemførelse af foranstaltninger udadtil

1. De foranstaltninger, der gennemføres, giver anledning til et eller flere af følgende instrumenter:

- a) en aftale mellem Kommissionen og en enhed som omhandlet i artikel 177

- b) en kontrakt eller en aftale om tilskud mellem Kommissionen og fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for foranstaltningernes gennemførelse.

Betingelserne for ekstern bistand fastsættes i det instrument, hvormed aftaler, kontrakter eller tilskud som omhandlet i litra a) og b) forvaltes.

2. Aftaler med de enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), indgås senest den 31. december i år $n + 1$, idet år n er det år, hvor den budgetmæssige forpligtelse er vedtaget.

Aftalerne fastlægger det tidsrum, inden for hvilket de enheder, der er omhandlet i stk. 1a, indgår alle individuelle kontrakter og aftaler om tilskud til gennemførelse af foranstaltningen. Bortset fra multidonorforanstaltninger kan tidsrummet ikke overstige tre år fra datoen for indgåelsen af aftalen, undtagen

- a) ved individuelle kontrakter vedrørende revision og evaluering
- b) under usædvanlige omstændigheder i følgende tilfælde:
 - i) tillæg til allerede indgåede kontrakter
 - ii) individuelle kontrakter til indgåelse efter hurtig afslutning af en eksisterende kontrakt
 - iii) ændringer af den enhed, der har fået overdraget opgaver.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på de flerårige programmer, der gennemføres gennem opsplittede forpligtelser, i følgende tilfælde:

- a) komponenterne vedrørende overgangsbistand og institutionsopbygning, grænseoverskridende samarbejde, regionaludvikling, udvikling af menneskelige ressourcer og udvikling af landdistrikter i førtiltrædelsesbistanden
- b) komponenten vedrørende grænseoverskridende samarbejde under den europæiske naboskabs- og partnerskabspolitik.

I disse tilfælde frigøres bevillingerne automatisk af Kommissionen i overensstemmelse med de sektorspecifikke regler.

KAPITEL 3

Offentlige indkøb

Artikel 181

Offentlige indkøb i forbindelse med foranstaltninger udadtil

1. Bestemmelserne i kapitel 1 i afsnit V i første del om de generelle bestemmelser for indgåelse af indkøbsaftaler finder anvendelse på de indkøbsaftaler, der er omfattet af nærværende afsnit, jf. dog de særlige bestemmelser om beløbsgrænser og betingelser for indgåelse af indkøbsaftaler med tredjelande, der fastsættes i den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199. I dette afsnit betragtes følgende som ordregivende myndigheder:

- a) Kommissionen på vegne af en eller flere tredjelande og for deres regning
- b) enheder som omhandlet i artikel 177, der har fået overdraget de dertil hørende opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen.

2. Udbudsprocedurerne skal fastlægges i aftalerne, jf. artikel 180.

3. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på foranstaltninger under sektorspecifikke basisretsakter i tilknytning til krisestyringsbistand, civilbeskyttelsesforanstaltninger og humanitære bistandsforanstaltninger som omhandlet i artikel 118.

Artikel 182

Regler om deltagelse i udbudsprocedurer

1. Alle personer, der er omfattet af traktaternes anvendelsesområde, kan på lige vilkår deltage i udbud, og det samme gælder i overensstemmelse med de særlige bestemmelser herom i basisretsakterne vedrørende det pågældende samarbejdsområde alle andre fysiske og juridiske personer.

2. I tilfælde omhandlet i artikel 51 og i undtagelsestilfælde, der behørigt er begrundet af den anvisningsberettigede, kan statsborgere fra andre tredjelande end dem, der er omhandlet i stk. 1, få adgang til at deltage i udbud.

3. I forbindelse med aftaler om adgang til deltagelse i indkøbsaftaler vedrørende varer og tjenesteydelser, som Unionen deltager i, har også statsborgere fra andre tredjelande end dem, der er omhandlet i stk. 1 og 2, adgang til at deltage i indkøbsaftaler finansieret over budgettet på de betingelser, der er fastsat i den pågældende aftale.

KAPITEL 4

Tilskud

Artikel 183

Fuldstændig finansiering af en foranstaltning udadtil

En foranstaltning kan kun i sin helhed finansieres over budgettet, hvis dette viser sig at være nødvendigt for dens gennemførelse.

Artikel 184

Regler for tilskud til foranstaltninger udadtil

De procedurer for ydelse af tilskud, der ved indirekte forvaltning skal følges af de enheder, der er omhandlet i artikel 177, skal fastsættes i de aftaler, der indgås mellem Kommissionen og disse enheder.

Artikel 185
Indtægter hidrørende fra en foranstaltning

Den kompetente anvisningsberettigede kan trække indtægter hidrørende fra en foranstaltning fra det i artikel 117, stk. 4, nævnte overskud, når der i tilskudsaftalen er taget højde for skabelsen af indtægter, og når de geninvesteres for at sikre foranstaltningens bæredygtighed.

KAPITEL 5
Revision af regnskaberne

Artikel 186
EU-revision af tilskud til foranstaltninger udadtil

Hver aftale mellem Kommissionen og en enhed som omhandlet i artikel 177, eller aftale om tilskud eller beslutning om ydelse af tilskud skal udtrykkeligt give Kommissionen og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU- midler.

AFSNIT V

EUROPÆISKE KONTORER

Artikel 187

De europæiske kontorer

1. Med henblik på dette afsnit forstås ved "europæiske kontorer" administrative strukturer oprettet af en eller flere institutioner til udførelse af specifikke tværgående opgaver.
2. Bestemmelserne i dette afsnit, undtagen artikel 190, 191 og 192, finder anvendelse på Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig.
3. Bestemmelserne i første og tredje del finder anvendelse på de europæiske kontorers drift, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

Artikel 188

Bevillinger til kontorerne

1. Bevillingerne til hvert europæisk kontor, som opføres samlet under en specifik budgetpost i budgetsektionen vedrørende Kommissionen, udspecificeres i et bilag til denne sektion.

Bilaget udformes som en oversigt over indtægter og udgifter, der opdeles på samme måde som budgettets sektioner.

De bevillinger, der opføres i bilaget, dækker hvert europæisk kontors samlede finansielle behov i forbindelse med de opgaver, som kontoret udfører for institutionerne.

2. Stillingsfortegnelsen for hvert europæisk kontor knyttes som bilag til Kommissionens stillingsfortegnelse.
3. Direktøren for hvert europæisk kontor træffer beslutning om overførsler inden for det i stk. 1 omhandlede bilag. Kommissionen underretter budgetmyndigheden om sådanne overførsler.
4. Hvert europæisk kontors årsregnskab udgør en integrerende del af Unionens årsregnskab som omhandlet i artikel 132.

Artikel 189

Den anvisningsberettigede for de interinstitutionelle kontorer

For så vidt angår de bevillinger, der er opført i bilaget for hvert europæisk kontor, uddelegerer Kommissionen beføjelserne som anvisningsberettiget til det pågældende europæiske kontors direktør i overensstemmelse med artikel 62.

Artikel 190
Regnskaberne for de interinstitutionelle kontorer

1. Hvert interinstitutionelt europæisk kontor opstiller et omkostningsregnskab over sine udgifter, som gør det muligt at fastslå hver institutions andel af de leverede ydelser. Kontorets direktør fastsætter, efter styrelsesudvalgets godkendelse, regler for, hvorledes dette regnskab skal føres.
2. Anmærkningerne vedrørende den særlige budgetpost, hvorunder de samlede bevillinger til hvert interinstitutionelt europæisk kontor er opført, skal vise et overslag over omkostningerne i forbindelse med de ydelser, som det europæiske kontor leverer hver af institutionerne, udarbejdet på grundlag af det omkostningsregnskab, der er omhandlet i stk. 1.
3. Hvert interinstitutionelt kontor meddeler de berørte institutioner det resultat, der fremgår af dette omkostningsregnskab.

Artikel 191
Uddelegering af beføjelser til de interinstitutionelle kontorer

1. Hver institution kan uddelegere beføjelser som anvisningsberettiget til direktøren for et interinstitutionelt europæisk kontor med henblik på forvaltningen af bevillinger under dens sektion og fastsætter begrænsningerne og vilkårene for denne uddelegering af beføjelser.
2. Kommissionens interne revisor er ansvarlig for udførelsen af alle opgaver omhandlet i kapitel 8 i afsnit IV i første del.

Artikel 192
Ydelser til tredjemand

I de tilfælde, hvor et europæisk kontors arbejdsopgaver omfatter ydelser mod betaling til tredjemand, fastlægger kontorets direktør, efter styrelsesudvalgets godkendelse, særlige bestemmelser om de betingelser, som ydelserne leveres på, samt om regnskabsføringen af ydelserne.

AFSNIT VI

ADMINISTRATIONSBEVILLINGER

Artikel 193

Generelle bestemmelser

Bestemmelserne i første og tredje del finder anvendelse på administrationsbevillingerne, jf. dog undtagelserne i dette afsnit.

Artikel 194

Forpligtelser

1. For løbende forvaltningsudgifter kan der fra den 15. oktober hvert år indgås forudgående forpligtelser, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår. Sådanne forpligtelser kan dog ikke overstige en fjerdedel af de bevillinger, som budgetmyndigheden har opført under den dertil svarende budgetpost for det løbende regnskabsår. De kan ikke vedrøre nye udgifter, der ikke er principielt godkendt i det sidste behørigt vedtagne budget.

2. Udgifter, der ifølge retlige bestemmelser eller bestemmelser i en kontrakt skal betales forud, som f.eks. lejeudgifter, kan fra den 1. december give anledning til betaling, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår. I så fald finder det i stk. 1 omhandlede loft ikke anvendelse.

Artikel 195

Specifikke bestemmelser vedrørende administrationsbevillinger

1. Administrationsbevillinger er ikke-opdelte bevillinger.

2. Administrationsudgifter i medfør af kontrakter, der dækker perioder på mere end et regnskabsår, enten i overensstemmelse med lokal sædvane, eller fordi der er tale om levering af udstyr, konteres budgettet for det regnskabsår, hvori de afholdes.

3. Institutionerne underretter hurtigst muligt budgetmyndigheden om alle projekter vedrørende fast ejendom, der kan give anledning til betydelige budgetudgifter.

Hvis en af budgetmyndighedens to parter agter at afgive udtalelse om et projekt vedrørende fast ejendom, meddeler den den pågældende institution dette inden for en frist på to uger efter modtagelsen af underretningen om projektet. Hvis den pågældende institution ikke modtager noget svar, kan den iværksætte det planlagte projekt inden for rammerne af sin administrative autonomi med forbehold af EUF-traktatens artikel 335 og Euratom-traktatens artikel 185 for så vidt angår Unionens repræsentation.

Udtalelsen sendes til den pågældende institution senest to uger efter en sådan meddelelse.

Institutionerne anmoder budgetmyndigheden om godkendelse af anskaffelse af aktiver i form af fast ejendom eller ethvert andet byggeprojekt, der finansieres med et lån.

AFSNIT VII EKSPERTER

Artikel 196

Ekspertes

Den delegerede forordning, der er omhandlet i artikel 199, skal omfatte en særlig procedure for udvælgelse af fysiske personer som eksperter; eksperterne skal bistå institutionerne i forbindelse med evaluering af ansøgninger om tilskud, projekter og bud, og tilvejebringe udtalelser og rådgivning i særlige sager. Disse personer betales på grundlag af et fast beløb, der meddeles på forhånd, og udvælges på grundlag af deres faglige kunnen. Udvælgelsen sker på grundlag af udvælgelseskriterier i overensstemmelse med forbuddet mod forskelsbehandling, princippet om ligebehandling og forbuddet mod interessekonflikter.

TREDJE DEL

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 197

Overgangsbestemmelser

1. For så vidt angår de fonde, der er omhandlet i artikel 167, stk. 1, og for hvilke basisretsakterne er ophævet inden tidspunktet for denne forordnings anvendelse, kan de bevillinger, der blev frigjort i medfør af artikel 170, genopføres i tilfælde af en åbenlys fejl, der udelukkende kan tilskrives Kommissionen, eller i tilfælde af *force majeure*, som har alvorlige følger for gennemførelsen af de transaktioner, der støttes af disse fonde.

2. For så vidt angår bevillingsoverførsler til aktionsudgifter, som omhandlet i forordning (EF) nr. 1290/2005, forordning (EF) nr. 1080/2006, forordning (EF) nr. 1081/2006, forordning (EF) nr. 1084/2006, og forordning (EF) nr. 1198/2006 for programmeringsperioden 2000-2006, for hvilke der fortsat skal foretages EU-betalinger til indfrielse af udestående EU-forpligtelser, indtil støtten er afsluttet, kan Kommissionen foretage overførsler fra et afsnit til et andet, forudsat at der er tale om bevillinger til samme formål, eller som vedrører EU-initiativer eller teknisk bistand og nyskabende aktioner og overføres til aktioner af samme art.

Artikel 198

Budgetmyndighedens anmodninger om oplysninger

Europa-Parlamentet og Rådet har beføjelse til at indhente alle relevante oplysninger og forklaringer vedrørende budgetspørgsmål, der henhører under deres respektive kompetenceområder.

Artikel 199

Vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning

Kommissionen vedtager en delegeret forordning om gennemførelsesbestemmelserne for denne forordning i overensstemmelse med artikel 202, 203 og 204. Den delegerede forordning omfatter regler for gennemførelsen af administrationsudgifter i tilknytning til bevillinger i budgettet til Euratoms forsyningsagentur.

Artikel 200

Rammefinansforordning for forvaltningsorganer og organer nedsat under EUF-traktaten og Euratom-traktaten

1. Kommissionen vedtager en rammefinansforordning for organer, der er nedsat under EUF-traktaten og Euratom-traktaten, og som er juridiske personer og modtager bidrag over budgettet, i form af en delegeret retsakt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 202, 203 og 204.

Denne rammefinansforordning tager udgangspunkt i de principper og regler, der er fastlagt i denne forordning.

De finansielle bestemmelser for disse organer kan kun afvige fra ramrefinansforordningen, hvis det er nødvendigt på grund af deres særlige behov, og Kommissionen på forhånd giver sit samtykke. Sådanne undtagelser må ikke berøre de budgetmæssige principper, der er omhandlet i afsnit II i første del, princippet om ligebehandling af erhvervsdrivende og specifikke bestemmelser i de basisretsakter, hvormed sådanne organer er oprettet.

2. Det er Europa-Parlamentet, der efter henstilling fra Rådet giver decharge for gennemførelsen af budgettet for de i stk. 1 omhandlede organer.

3. Kommissionens interne revisor har samme beføjelser i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede organer som i forbindelse med Kommissionens tjenestegrene.

4. Medmindre andet er bestemt i den basisretsakt, der er omhandlet i stk. 1, efterprøver Revisionsretten lovligheden og den formelle rigtighed af organets indtægter og udgifter, før dets regnskaber konsolideres med Kommissionens regnskaber. Denne efterprøvning bygger på en revisionsberetning opstillet af en uafhængig ekstern revisor, som organet har udpeget, og som har til opgave at kontrollere, om organets regnskaber er i overensstemmelse med artikel 134.

Artikel 201

Model for finansforordning for offentlig-private partnerskabsorganer

Organer, der er juridiske personer og er nedsat ved en basisretsakt og har fået overdraget gennemførelsen af offentlig-private partnerskaber i medfør af artikel 55, stk. 1, litra b), nr. v), vedtager deres egne finansielle bestemmelser.

Disse bestemmelser omfatter et sæt af de principper, der er nødvendige for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler, med udgangspunkt i artikel 57, og en model til finansforordning, som vedtages af Kommissionen i form af en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 202, 203 og 204.

Artikel 202

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 199, 200 og 201, for en ubegrænset periode.

2. Så snart Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelsen til at vedtage den delegerede retsakt tillægges Kommissionen på de i artikel 203 og 204 anførte betingelser.

Artikel 203

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Delegationen af beføjelser, jf. artikel 199, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Hvis en institution indleder en intern procedure for at beslutte, om den ønsker at tilbagekalde delegationen af beføjelser, giver den den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig god tid, inden den træffer endelig afgørelse, og oplyser samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt begrundelsen herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den træder i kraft øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 204

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen. Fristen forlænges med en måned på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres denne i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den deri nævnte dato.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft før udløbet af fristen, hvis Europa-Parlamentet og Rådet begge har meddelt Kommissionen, at de ikke har til hensigt at gøre indsigelse.

3. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver grundene til at gøre indsigelse mod den delegerede retsakt.

Artikel 205

Revision

Denne forordning tages, hver gang det viser sig nødvendigt, op til fornyet gennemgang efter proceduren i EUF-traktatens artikel 322 og i Euratom-traktatens artikel 183.

Artikel 206

Ophævelse

Forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ophæves.

Artikel 53b i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002²⁷ finder imidlertid fortsat anvendelse på alle forpligtelser indgået inden den 31. december 2013 for midler, der er omhandlet i artikel 167.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med den i bilaget anførte sammenligningstabel.

²⁷ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Artikel 207
Revision vedrørende EU-Udenrigstjenesten

Artikel 65, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 92, tredje afsnit, vil blive taget op til revision i 2013, hvor der tages behørigt hensyn til de specifikke forhold, der gør sig gældende for EU-Udenrigstjenesten og især for EU-delegationerne, og i givet fald til behovet for en passende finansiel forvaltningskapacitet for EU-Udenrigstjenesten.

Artikel 208
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2012.

Artikel 56 finder kun anvendelse på forpligtelser indgået fra og med den 1. januar 2014 for midler, der er omhandlet i artikel 167.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i [...],

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG – Sammenligningstabel

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1081/2010	Lovgivningsforslag	Overskrifter
FØRSTE DEL	FØRSTE DEL	FÆLLES BESTEMMELSER
AFSNIT I	AFSNIT I	EMNE OG ANVENDELSESOMRÅDE
Artikel 1	Artikel 1	Emne
Artikel 2	Artikel 2	Anvendelsesområde
AFSNIT II	AFSNIT II	BUDGETPRINCIPPER
Artikel 3	Artikel 3	Budgetprincipper
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Principperne om enhed og et realistisk budget
Artikel 4	Artikel 4	Definition af budgettet
Artikel 5	Artikel 5	Reglerne for principperne om enhed og et realistisk budget
Artikel 5a	-	-
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Princippet om etårighed

Artikel 6	Artikel 6	Definition
Artikel 7	Artikel 7	Typer af bevillinger
Artikel 8	Artikel 8	Regnskabsregler for indtægter og bevillinger
Artikel 9	Artikel 9	Annullering og fremførsel af bevillinger
Artikel 10	Artikel 10	Fremførselsregler for formålsbestemte indtægter
Artikel 11	Artikel 11	Frigørelse af bevillinger
Artikel 12	Artikel 12	Indgåelse af forpligtelser for bevillinger
Artikel 13	Artikel 13	Gældende regler i tilfælde af sen vedtagelse af budgettet
KAPITEL 3	KAPITEL 3	Princippet om balance
Artikel 14	Artikel 14	Definition og anvendelsesområde
Artikel 15	Artikel 15	Saldoen for regnskabsåret
KAPITEL 4	KAPITEL 4	Princippet om én regningsenhed
Artikel 16	Artikel 16	Brug af euroen
KAPITEL 5	KAPITEL 5	Princippet om bruttoopgørelse
Artikel 17	Artikel 17	Definition og anvendelsesområde
Artikel 18	Artikel 18	Formålsbestemte indtægter
Artikel 19	Artikel 19	Donationer

Artikel 20	Artikel 20	Regler om fradrag og kursjusteringer
KAPITEL 6	KAPITEL 6	Princippet om specificering
Artikel 21	Artikel 21	Generelle bestemmelser
Artikel 22	Artikel 22	Overførsler foretaget af andre institutioner end Kommissionen
Artikel 23	Artikel 23	Interne overførsler foretaget af Kommissionen
Artikel 24	Artikel 24	Overførsler, som Kommissionen foreslår budgetmyndigheden
Artikel 25	-	-
Artikel 26	Artikel 25	Overførsler underlagt særlige bestemmelser
KAPITEL 7	KAPITEL 7	Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
Artikel 27	Artikel 26	Principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet
Artikel 28	Artikel 27	Obligatorisk finansieringsoversigt
-	Artikel 28	Intern kontrol med budgetgennemførelsen
-	Artikel 29	Acceptabel fejlrisiko
KAPITEL 8	KAPITEL 8	Princippet om klarhed og åbenhed
Artikel 29	Artikel 30	Offentliggørelse af regnskaber, budgetter og beretninger

Artikel 30	Artikel 31	Offentliggørelse af modtagere af EU-midler og andre oplysninger
AFSNIT III	AFSNIT III	BUDGETTETS OPSTILLING OG STRUKTUR
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Budgettets opstilling
Artikel 31	Artikel 32	Overslag over indtægter og udgifter
Artikel 32	Artikel 33	Budgetoverslag for organer omhandlet i artikel 204
Artikel 33	Artikel 34	Budgetforslag
Artikel 34	Artikel 35	Ændringsskrivelse til budgetforslaget
-	Artikel 36	Godkendelse af Forligsudvalgets resultat
Artikel 35	-	-
Artikel 36	Artikel 37	Vedtagelse af budgettet
Artikel 37	Artikel 38	Forslag til ændringsbudget
Artikel 38	-	-
Artikel 39	Artikel 39	Fremrykket fremsendelse af overslag og budgetforslag
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Budgettets struktur og opstillingsform
Artikel 40	Artikel 40	Budgettets struktur
Artikel 41	Artikel 41	Opdeling af budgettet

Artikel 42	Artikel 42	Forbud mod negative indtægter
Artikel 43	Artikel 43	Formålsbestemte reserver
Artikel 44	Artikel 44	Negativ reserve
Artikel 45	Artikel 45	Reserve til nødhjælp
Artikel 46	Artikel 46	Opstilling af budgettet
Artikel 47	Artikel 47	Regler for stillingsfortegnelsen for personale
-	KAPITEL 3	Budgetdisciplin
-	Artikel 48	Budgettets overholdelse af den flerårige finansielle ramme
-	Artikel 49	Unionens retsakters overholdelse af budgettet og den flerårige finansielle ramme
AFSNIT IV	AFSNIT IV	GENNEMFØRELSE AF BUDGETTET
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Generelle bestemmelser
Artikel 48	Artikel 50	Budgetgennemførelse i overensstemmelse med forsvarlig økonomisk forvaltning
Artikel 49	Artikel 51	Basisretsakt og undtagelser
Artikel 50	Artikel 52	Andre institutioners gennemførelse af budgettet
Artikel 51	Artikel 53	Delegation af beføjelser vedrørende budgetgennemførelsen

Artikel 52	Artikel 54	Interessekonflikter
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Gennemførelsesmåder
Artikel 53	Artikel 55	Metoder til gennemførelse af budgettet
Artikel 53a	-	-
Artikel 53b	Artikel 56	Delt forvaltning med medlemsstaterne
Artikel 53c	Artikel 57	Indirekte forvaltning foretaget af enheder og personer, bortset fra medlemsstaterne
Artikel 53d	-	-
Artikel 54	Artikel 58	Forudgående kontrol og aftaler under indirekte forvaltning
Artikel 55	Artikel 59	Gennemførelsesorganer
Artikel 56	-	-
Artikel 57	Artikel 60	Begrænsninger for uddelegering af beføjelser
KAPITEL 3	KAPITEL 3	Finansielle aktører
Afdeling 1	Afdeling 1	Princippet om adskillelse af funktioner
Artikel 58	Artikel 61	Adskillelse af funktioner
Afdeling 2	Afdeling 2	Den anvisningsberettigede
Artikel 59	Artikel 62	Den anvisningsberettigede

Artikel 60	Artikel 63	Den anvisningsberettigedes beføjelser og opgaver
Artikel 60a	Artikel 64	EU-delegationschefernes beføjelser og opgaver
Afdeling 3	Afdeling 3	Regnskabsføreren
Artikel 61	Artikel 65	Regnskabsførerens beføjelser og opgaver
Artikel 62	Artikel 66	Beføjelser, som regnskabsføreren kan uddelegere
Afdeling 4	Afdeling 4	Forskudsbestyreren
Artikel 63	Artikel 67	Forskudskonti
KAPITEL 4	KAPITEL 4	De finansielle aktørers ansvar
Afdeling 1	Afdeling 1	Generelle bestemmelser
Artikel 64	Artikel 68	Suspension og tilbagetrækning af delegationer til anvisningsberettigede
Artikel 65	Artikel 69	Den anvisningsberettigedes ansvar for ulovlig aktivitet, svig og bestikkelse
Afdeling 2	Afdeling 2	Bestemmelser for anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved delegation eller subdelegation
Artikel 66	Artikel 70	Regler vedrørende anvisningsberettigede
Afdeling 3	Afdeling 3	Bestemmelser for regnskabsførere og forskudsbestyrere
Artikel 67	Artikel 71	Regler for regnskabsførere

Artikel 68	Artikel 72	Regler for forskudsbestyrere
KAPITEL 5	KAPITEL 5	Forvaltning af indtægter
Afdeling 1	Afdeling 1	Overdragelse af egne indtægter
Artikel 69	Artikel 73	Egne indtægter
Afdeling 2	Afdeling 2	Overslag over fordringer
Artikel 70	Artikel 74	Overslag over fordringer
Afdeling 3	Afdeling 3	Fastlæggelse af fordringer
Artikel 71	Artikel 75	Fastlæggelse af fordringer
Afdeling 4	Afdeling 4	Anvisning af indtægter
Artikel 72	Artikel 76	Anvisning af indtægter
Afdeling 5	Afdeling 5	Inddrivelse
Artikel 73	Artikel 77	Reglerne vedrørende inddrivelse
Artikel 73a	Artikel 78	Forældelsesfrist
-	Artikel 79	National behandling af EU-krav
Artikel 74	Artikel 80	Bøder, tvangsbøder og påløbne renter pålagt af Kommissionen
KAPITEL 6	KAPITEL 6	Forvaltning af udgifter

Artikel 75	Artikel 81	Finansieringsafgørelsen
Afdeling 1	Afdeling 1	Indgåelse af udgiftsforpligtelser
Artikel 76	Artikel 82	Forpligtelsestyper
Artikel 77	Artikel 83	Regler vedrørende forpligtelser
Artikel 78	Artikel 84	Kontrol vedrørende forpligtelser
Afdeling 2	Afdeling 3	Fastsættelse af udgifter
Artikel 79	Artikel 85	Fastsættelse af udgifter
Afdeling 3	Afdeling 3	Anvisning af udgifter
Artikel 80	Artikel 86	Anvisning af udgifter
Afdeling 4	Afdeling 4	Betaling af udgifter
Artikel 81	Artikel 87	Betalingstyper
Artikel 82	Artikel 88	Betaling begrænset til de disponible midler
Afdeling 5	Afdeling 5	Tidsfrister i forbindelse med forvaltning af udgifter
Artikel 83	Artikel 89	Tidsfrister for udgifter
KAPITEL 7	KAPITEL 7	It-systemer
Artikel 84	Artikel 90	Elektronisk forvaltning af transaktioner
-	Artikel 91	Fremsendelse af dokumenter mellem institutionerne

KAPITEL 8	KAPITEL 8	Den interne revisor
Artikel 85	Artikel 92	Udnævnelse af den interne revisor
Artikel 86	Artikel 93	Den interne revisors beføjelser og opgaver
Artikel 87	Artikel 94	Den interne revisors uafhængighed
AFSNIT V	AFSNIT V	INDGÅELSE AF OFFENTLIGE INDKØBSAFTALER
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Generelle bestemmelser
Afdeling 1	Afdeling 1	Anvendelsesområde og tildelingsprincipper
Artikel 88	Artikel 95	Definition af offentlige indkøbsaftaler
Artikel 89	Artikel 96	Gældende principper for offentlige indkøbsaftaler
Afdeling 2	Afdeling 2	Offentliggørelse
Artikel 90	Artikel 97	Offentliggørelse af offentlige indkøbsaftaler
Afdeling 3	Afdeling 3	Procedurer for indgåelse af aftalerne
Artikel 91	Artikel 98	Procedurer for indgåelse af aftalerne
Artikel 92	Artikel 99	Indholdet i udbudsdokumenterne
Artikel 93	Artikel 100	Kriterier for udelukkelse fra deltagelse i udbud
Artikel 94	Artikel 101	Kriterier for udelukkelse under udbudsprocedurens forløb

Artikel 95	Artikel 102	Den centrale udelukkelsesdatabase
Artikel 96	Artikel 103	Administrative og økonomiske sanktioner
Artikel 97	Artikel 104	Kriterier for tildeling af ordrer
Artikel 98	Artikel 105	Afgivelse af bud
Artikel 99	Artikel 106	Principper om ligebehandling og åbenhed
Artikel 100	Artikel 107	Tildelingsafgørelsen
Artikel 101	Artikel 108	Annullering af udbudsproceduren
Afdeling 4	Afdeling 4	Garantier og kontrol
Artikel 102	Artikel 109	Garantier
Artikel 103	Artikel 110	Fejl, uregelmæssigheder og svig i proceduren
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Bestemmelser vedrørende indkøbsaftaler indgået af institutionerne for egen regning
Artikel 104	Artikel 111	Den ordregivende myndighed
Artikel 105	Artikel 112	Beløbsgrænser
Artikel 106	Artikel 113	Regler om deltagelse i udbud
Artikel 107	Artikel 114	WTO-reglerne om offentlige indkøb
AFSNIT VI	AFSNIT VI	TILSKUD

KAPITEL 1	KAPITEL 1	Anvendelsesområde og former for tilskud
Artikel 108	Artikel 115	Anvendelsesområde for tilskud
Artikel 108a	Artikel 116	Former for tilskud
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Principper
Artikel 109	Artikel 117	Generelle principper for tilskud
Artikel 110	Artikel 118	Åbenhed
Artikel 111	Artikel 119	Princippet om ikke-kumuleret tildeling
Artikel 112	Artikel 120	Tildeling med tilbagevirkende kraft
Artikel 113	Artikel 121	Princippet om degressiv tildeling
KAPITEL 3	KAPITEL 3	Procedure for ydelse af tilskud
Artikel 114	Artikel 122	Ansøgning om tilskud
Artikel 115	Artikel 123	Udvælgelses- og tildelingskriterier
Artikel 116	Artikel 124	Evalueringsprocedure
Artikel 117	-	-
KAPITEL 4	KAPITEL 4	Betaling og kontrol
Artikel 118	Artikel 125	Forfinansieringsgaranti
Artikel 119	Artikel 126	Betaling af tilskud og kontrol

KAPITEL 5	KAPITEL 5	Gennemførelse
Artikel 120	Artikel 127	Underleverancer og omfordeling af tilskud
-	AFSNIT VII	PRISER
-	Artikel 128	Definition
-	Artikel 129	Generelle bestemmelser
-	AFSNIT VIII	FINANSIELLE INSTRUMENTER
-	Artikel 130	Definition og anvendelsesområde
-	Artikel 131	Principper for finansielle instrumenter
AFSNIT VII	AFSNIT IX	REGNSKABSAFLÆGGELSE OG REGNSKABSFØRING
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Regnskabsaflæggelse
Artikel 121	Artikel 132	Strukturen for Unionens regnskaber
Artikel 122	Artikel 133	Beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning
Artikel 123	Artikel 134	Regnskabsregler
Artikel 124	Artikel 135	Regnskabsprincipper
Artikel 125	-	-
Artikel 126	Artikel 136	Årsregnskaber

Artikel 127	Artikel 137	Beretninger om budgetgennemførelsen
Artikel 128	Artikel 138	Foreløbige regnskaber
Artikel 129	Artikel 139	Godkendelse af det endelige konsoliderede årsregnskab
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Oplysninger om budgetgennemførelsen i løbet af regnskabsåret
Artikel 130	Artikel 140	Beretning om budgetgarantier og risici
Artikel 131	Artikel 141	Beretning om budgetgennemførelsen
KAPITEL 3	KAPITEL 3	Regnskabsføring
Afdeling 1	Afdeling 1	Fælles bestemmelser
Artikel 132	Artikel 142	Regnskabssystemet
Artikel 133	Artikel 143	Fælles bestemmelse for institutionernes regnskabssystem
Afdeling 2	Afdeling 2	Det almindelige regnskab
Artikel 134	Artikel 144	Det almindelige regnskab
Artikel 135	Artikel 145	Bogføring
Artikel 136	Artikel 146	Korrektioner
Afdeling 3	Afdeling 3	Bevillingsregnskabet

Artikel 137	Artikel 147	Opstilling af bevillingsregnskab
KAPITEL 4	KAPITEL 4	Formuefortegnelse
Artikel 138	Artikel 148	Fortegnelsen
AFSNIT VIII	AFSNIT X	EKSTERN REVISION OG DECHARGE
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Ekstern revision
Artikel 139	Artikel 149	Ekstern revision udført af Revisionsretten
Artikel 140	Artikel 150	Regler og procedurer for revisionen
Artikel 141	Artikel 151	Kontrol af værdipapir- og kassebeholdning
Artikel 142	Artikel 152	Revisionsrettens adgangsret
Artikel 143	Artikel 153	Revisionsrettens årlige beretning
Artikel 144	Artikel 154	Revisionsrettens særberetninger
-	Artikel 155	Erklæringer om foreløbige konstateringer
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Decharge
Artikel 145	Artikel 156	Tidsplan for dechargeproceduren
Artikel 146	Artikel 157	Dechargeproceduren
Artikel 147	Artikel 158	Opfølgende foranstaltninger
Artikel 147a	Artikel 159	Særlige bestemmelser vedrørende EU-Udenrigstjenesten

ANDEN DEL	ANDEN DEL	SÆRLIGE BESTEMMELSER
AFSNIT I	AFSNIT I	DEN EUROPÆISKE GARANTIFOND FOR LANDBRUGET
Artikel 148	Artikel 160	Særlige bestemmelser om Den Europæiske Garantifond for Landbruget
Artikel 149	Artikel 161	Forpligtelser for EGFL-midler
Artikel 150	Artikel 162	Samlede foreløbige forpligtelser for EGFL-bevillinger
Artikel 151	Artikel 163	Frister og tidsplaner for budgetmæssige forpligtelser for EGFL-midler
Artikel 152	Artikel 164	Bogføring af EGFL-midler
Artikel 153	Artikel 165	Overførsel af EGFL-bevillinger
Artikel 154	Artikel 166	Formålsbestemte indtægter vedrørende EGFL-midler
AFSNIT II	AFSNIT II	STRUKTURFONDENE, SAMHØRIGHEDSFONDEN, DEN EUROPÆISKE FISKERIFOND OG DEN EUROPÆISKE LANDBRUGSFOND FOR UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE OG FONDE PÅ OMRÅDET FRIHED, SIKKERHED OG RETFÆRDIGHED, SOM ER UNDER DELT FORVALTNING
Artikel 155	Artikel 167	Anvendelsesområde for særlige bestemmelser for andre EU-fonde

-	Artikel 168	Overholdelse af tildelinger af forpligtelsesbevillinger
Artikel 156	Artikel 169	Betaling af bidrag, mellemliggende betalinger og tilbagebetalinger vedrørende andre EU-fonde
Artikel 157	Artikel 170	Frigørelse af bevillinger for andre EU-fonde
Artikel 158	Artikel 171	Overførsel af bevillinger mellem andre EU-fonde
Artikel 159	Artikel 172	Forvaltning, udvælgelse og kontrol af andre EU-fonde
AFSNIT III	AFSNIT III	FORSKNING
Artikel 160	Artikel 173	Forskningsmidler
Artikel 160a	Artikel 174	Forpligtelser af forskningsfondsmidler
Artikel 161	Artikel 175	FFC's deltagelse i foranstaltninger uden for forskningsfondsregi
AFSNIT IV	AFSNIT IV	FORANSTALTNINGER UDADTIL
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Generelle bestemmelser
Artikel 162	Artikel 176	Foranstaltninger udadtil
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Gennemførelse af foranstaltninger
Artikel 163	Artikel 177	Gennemførelse af foranstaltninger udadtil
Artikel 164 (ophævet)	Artikel 178	Trustfonde for foranstaltninger udadtil

Artikel 165	Artikel 179	Gennemførelse af foranstaltninger udadtil gennem indirekte forvaltning
Artikel 166	Artikel 180	Aftaler om gennemførelse af foranstaltninger udadtil
KAPITEL 3	KAPITEL 3	Offentlige indkøb
Artikel 167	Artikel 181	Offentlige indkøb i forbindelse med foranstaltninger udadtil
Artikel 168	Artikel 182	Regler om deltagelse i udbudsprocedurer
KAPITEL 4	KAPITEL 4	Tildeling af støtte
Artikel 169	Artikel 183	Fuldstændig finansiering af en foranstaltning udadtil
Artikel 169a	Artikel 184	Regler for tilskud til foranstaltninger udadtil
-	Artikel 185	Indtægter hidrørende fra en foranstaltning
KAPITEL 5	KAPITEL 5	Revision af regnskaberne
Artikel 170	Artikel 186	EU-revision af tilskud til foranstaltninger udadtil
AFSNIT V	AFSNIT V	EUROPÆISKE KONTORER
Artikel 171	Artikel 187	De europæiske kontorer
Artikel 172	Artikel 188	Bevillinger til kontorerne
Artikel 173	Artikel 189	Den anvisningsberettigede for de interinstitutionelle

		kontorer
Artikel 174	Artikel 190	Regnskaberne for de interinstitutionelle kontorer
Artikel 174a	Artikel 191	Uddelegering af beføjelser til de interinstitutionelle kontorer
Artikel 175	Artikel 192	Ydelser til tredjemand
Artikel 176 (ophævet)	-	-
AFSNIT VI	AFSNIT VI	ADMINISTRATIONSBEVILLINGER
Artikel 177	Artikel 193	Generelle bestemmelser
Artikel 178	Artikel 194	Forpligtelser
Artikel 179	Artikel 195	Specifikke bestemmelser vedrørende administrationsbevillinger
AFSNIT VII	AFSNIT VII	EKSPERTER
Artikel 179a	Artikel 196	Ekspertes
TREDJE DEL	TREDJE DEL	AFSLUTTENDE BESTEMMELSER
AFSNIT I	-	-
Artikel 180 (ophævet)	-	-
Artikel 181	Artikel 197	Overgangsbestemmelser
AFSNIT II	-	-

Artikel 182	Artikel 198	Budgetmyndighedens anmodninger om oplysninger
Artikel 183	Artikel 199	Vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning
Artikel 185	Artikel 200	Rammefinansforordning for forvaltningsorganer og organer nedsat under EUF-traktaten og Euratom-traktaten
-	Artikel 201	Model for finansforordning for offentlig-private partnerskabsorganer
-	Artikel 202	Udøvelse af delegationen
-	Artikel 203	Tilbagekaldelse af delegationen
-	Artikel 204	Indsigelser mod delegerede retsakter
Artikel 184	Artikel 205	Revision
Artikel 186	Artikel 206	Ophævelse
Artikel 186a	Artikel 207	Revision vedrørende EU-Udenrigstjenesten
Artikel 187	Artikel 208	Ikrafttræden